

AVENTURILE LUI GORDON PYM

(11)

de EDGAR ALLAN POE

Muchea septentrională a acestei plăci era atât de crăpată încât nimeni nu putea trece peste ea, mai ales că crăpăturile din gheață ocupau o distanță de o milă spre sud. După aceea, suprafața era oarecum netedă, spre a se termina cu un lung lanț de munți de gheață, unul mai înalt decât celălalt. Căpitanul Cook își exprimă părerea că sau gheața ajunge până la Pol sau că la spatele ei se află pământ.

În anul 1803, Țarul Alexandru al Rusiei trimise pe căpitanii Kreutzenstern și Lisiauský să facă o călătorie în jurul lumii. Înaintând spre Polul Sud, ajunseră la 59 gr. 58' latitudine sud și 70 gr. 15' longitudine vest, unde domneau curenți puternici de est. Întâlniră balene în masă, dar nu văzură nici căeri gheață.

Căpitanul James Weddell din flota britanică pătrunse în 1822 cu două vase mici mult mai departe la sud decât putuseră predecesorii săi și fără dificultăți.

La 11 Ianuarie 1823, căpitanul Benjamin Morell porni din Kerguelen cu goeleta americană «Wasp» spre sud, tot cu intenția de a înainta cât mai mult spre Pol. La 1 Februarie ajunse la 64 gr. 52' latitudine sud și 118 gr. 27' longitudine est. «Vântul se întee — a scris el în jurnalul de bord — și profităram de aceasta spre a lua direcția vest; dar fiind ferm convinși că vom da de cu atât mai puțină gheață cu cât vom trece peste 64 gr. latitudine, o ținurăm în același timp mai spre sud până trecurăm peste cercul polar și ne aflăram la 69 gr. 15' longitudine est. Nu zărisem nici căeri blocuri de gheață, doar câteva insule de gheață».

Din lipsa apei și combustibil și anotimpul fiind înaintat, Morrell se văzu silit să se întoarcă, cu toate că avea în fața sa marea liberă. Era convins că, în alte împrejurări, ar fi putut ajunge, dacă nu chiar la Polul Sud, totuși până la 85 grade.

În anul 1831, armatorii frații Enderby din Londra trimiseră pe căpitanul Biscoe pe corabia «Lively» la Antartctic, însoțit de corabia «Tula». La 28 Februarie, el zări pământ la 60 gr. 30' latitudine sud și 47 gr. 13' longitudine est. «Din zăpadă se înălțau clar vârfurile negre ale unui zid de gheață, care se

întindea spre sud-est». El încrucișă toată luna Martie în vecinătatea acestei țări, dar se apropie numai la distanță de zece mile, vremea fiind extrem de furtunoasă. El renunță deodată la încercările sale și se îndreptă spre Vandiemensland, spre a rămâne acolo iarna.

La începutul anului 1832 înaintă din nou spre sud și zări din nou pământ la 4 Februarie la 67 gr. 15' latitudine sud și 69 gr. 29' longitudine vest, — o insulă care se afla în aparență în fața pământului văzut întâi. La 21 putu să debarce. El luă imediat insula în posesiune și o boteză Adelaide în cinstea reginei Engliterei.

Acestea sunt încercările cele mai importante, întreprinse până atunci pentru a se ajunge la latitudinile sud. Rămăneau deci pentru «Jane Guy» încă vre-o 300 grade longitudine pe care nu trecuse nimeni peste cercul polar sud. În adevăr: un câmp imens pentru descoperiri noi se mai afla în fața noastră și hotărârea căpitanului de a se îndrepta îndrăzneț spre Antartctic mă umplu de speranță voioasă.

CAPITOLUL XVII

După ce renunțasem ca nefolositoare la orice nouă căutare a insulelor indicate de Glass, navigăram patru zile spre sud fără a da undeva de gheață. La amiaza zilei de 26 Decembrie ne aflăram la 63 gr. 23' latitudine sud și 41 gr. 25' longitudine vest. Aci văzurăm mai multe insule mari de gheață și întâlnirăm ici și colo blocuri de gheață. Vântul sufla mai mult din sud-est și nord-est; în ambele cazuri era slab. Vânturile de vest, rare, aduceau totdeauna ploi. Ningeă aproape zil-

nic, deși puțin. Termometrul arăta la 27 Decembrie 35 grade.

1 Ianuarie 1828. — Azi ne-am aflat în mijlocul gheții și perspectivele noastre erau destul de turburi. Înainte de amiază, o furtună puternică de nord-est trânti sloiuri grele de gheață spre cârmă, așa că ne temurăm de consecințe. Și seara vijelia mai sufla cu putere, dar deodată se crăpă întinderea mare de gheață, care împiedecase înaintarea noastră, așa că puturăm, cu ajutorul vânturelor, să dăm la o parte sloiurile mai mici și să ne cucerim trecerea. Când zărirăm marea liberă, coborâram încet pânzele și navigăram cu pânza de mizena în direcția vântului.

2 Ianuarie. — Vremea a fost azi suportabilă. După trecerea cercului polar am ajuns la amiază la 60 gr. 10' latitudine sud și 42 gr. 20' longitudine vest. În spre sud era gheață puțină, cu toate că aveam la spatele nostru mase mari. Ne-am făcut un fel de sondă de adâncime, legând o oală de fier de vre-o 20 galoane de o frînghie de vre-o 800 coți, și am constatat cu ea un curent dela nord care străbătea un sfert de milă într-o oră. Temperatura aerului era de 33 grade.

3 Ianuarie. — Până azi dimineață am mai putut pătrunde fără mari dificultăți mai departe spre sud, dar la 73 gr. 15' latitudine sud și 42 gr. 10' longitudine vest ne-a imobilizat un nou platou de gheață imens. Îndărătul său marea era iarăși liberă, așa că nu ne-am îndoit că vom putea înainta. Navigând dealungul muchiei răsăritene a platoului de gheață, ajunserăm în cele din urmă la o crăpătură. Apa în care am pătruns conținea numeroase insule mai mici de gheață, dar era liberă de blocuri de gheață, așa că puturăm înainta ușor. Frigul părea că nu se înteește, cu toate că ningeă des, din când în când și pără de grindină foarte violentă. Cete mari de albatroși treceau peste goeleta noastră în direcția nord-vest.

7 Ianuarie. — Marea tot mai e ca și liberă de gheață, așa că ne puturăm continua drumul spre sud fără dificultăți. În apus văzurăm câțiva munți de gheață de mărime de necrezut, iar după amiază trecu-ram pe lângă unul, al cărui creștet

NUMERE VECHI

DIN

„SUPLEMENTUL“ NOSRU

SE GASESC ȘI SE POT COMANDA LA ADMINISTRAȚIA

«OGLINDA LUMII»

BUC. 1.- STR. PARLAMENTULUI, 2

FIECARE SUPLEMENT
PE PREȚUL DE LEI

2

se ridica la sigur cu 400 stânjeni deasupra nivelului mării.

10 Ianuarie. — Disdedimineată avurăm nenorocirea de a pierde pe un om din echipaj, Peter Vredenburg, originar din New-York. unul din oamenii noștri cei mai de ispravă. Având ceva de făcut la prora corăbiei, a alunecat cu picioarul, a căzut din nenorocire între două sloiuri și nu a mai reapărut. La amiazi am ajuns la 78 gr. 30' latitudine sud și 40 gr. 15' longitudine vest. Era extraordinar de frig și cădea neîntrerupt grindină dela nord-est. În direcția aceasta am zărit și un șir de enormi munți de gheață și mai departe spre răsărit se părea că tot orizontul e blocat de mase uriașe de gheață în forma teraselor. Devierea acului magnetic era acum mai mică decât sub cerul polar.

12 Ianuarie. — Continuarea călătoriei noastre spre sud a devenit din nou dubioasă, căci am descoperit în direcția spre Pol câmpii mari de ghețuri și îndărătul lor munți gigantiști de gheață, din care unul întrecea amenințător pe ceilalți în înălțime. Ne-am îndreptat până la 14 grade longitudine spre vest spre a dibui o trecere.

14 Ianuarie. — Azi dimineată am ajuns la marginea apuseană a câmpiei de gheață și, după ce am încurajat-o, am avut iarăși marea liberă de ghețuri. Afundărăm sonda până la 400 coți și constatarăm un curent care se scurgea cu viteză de aproximativ jumătate milă pe oră direct spre sud. Temperatura aerului era de 47 grade, cea a apei de 34 grade. Fără a întâmpina obstacole, navigarăm acum spre vest, până sosirăm la 16 Ianuarie, la amiazi, la 81°21' latitudine sud și 42° longitudine vest. Curentul tot mai curgea spre sud, cu treisferturi de milă pe oră. Devierea acului magnetic se micșorase din nou. Atmosfera era plăcută, termometrul arăta 51 grade. Nu se vedea nicăeri o bucătică de gheață. Nimeni nu se mai îndoaia pe bord că vom ajunge la Pol.

17 Ianuarie. — O zi plină de evenimente. Cete enorme de păsări sburau în direcția sud, direct deasupra capetelor noastre, așa că puturăm împușca câteva; o specie asemănătoare cu pelicanul se dovedi foarte gustoasă.

În spre amiazi se văzu depe catarul dela babord un sloi de gheață, pe care se mișca încoace și încolo, dacă nu ne înșelam, un animal mare. Fiind vremea frumoasă, liniștită, căpitanul ordonă să se coboare ime-

diat în apă două bărci și să constate ce este. Cărmaciul se urcă în barca mai mare, iar Dirk Peters și cu mine îl însoțirăm. Când ajunserăm în apropierea gheții, văzurăm un mare urs alb și, având cu noi puști, procedarăm imediat la atac. Traserăm mai multe gloanțe, cari nimeriră când capul, când trupul, dar care nu păreau a supăra pe urs. Bestia se aruncă în apă și înotă de-a dreptul spre noi, cu botul roșiu jarg deschis. Intorsătura neașteptată a lucrurilor ne zăpăci într'atât, încât nu furăm gata de a trage înainte ca ursul să ajungă la barca noastră: el își strecură jumătate din corpul său enorm peste bordul bărcii și apucă imediat pe un matelot de spate înainte ca noi să fi putut să-l împingem din nou în apă. În situația aceasta extrem de periculoasă, ne salvă Dirk Peters cu îndemânarea și prezența sa de spirit. El sări pe spatele bestiei, îi înfipse cutitul adânc în ceafă și nimeri tocmai șira spinării. Ursul alunecă neînsuflețit în apă, fără a se mai lupta cu moartea, dar trase și pe Peters după el. Această eși însă imediat la suprafață, apucă o funie ce-i aruncarăm și o legă, înainte de a intra din nou în barcă, de trupul ursului. Apoi văslirăm mândri, târând cu noi prada, înapoi la corabia noastră.

Ursul omorât avea 15 picioare lungime și o blană albă ca neaua. Ochii erau roșii ca sângele și mai mari decât la obicinuiții urși albi. Botul era surprinzător de scurt și turtit, aproape ca botul unui bulldogg. Carnea era foarte fragedă, dar ciudat de răncedă; totuși, oamenii noștri o mâncară cu vădită poftă bună.

Deabia avurăm prada pe bord și

din cafasul catartului răsună vesele exclamații: «Pământ în față la tribord!» Imediat întreg echipajul fu în mișcare, și cum în același timp se ridica un vânt proaspăt din nord-est, ajunserăm în curând în apropierea coastei. Pământul era o insulă joasă, stâncoasă, de întinderea unei jumătăți de milă, cu prea puțină vegetație. Ne apropiarăm dinspre nord și primul lucru ce ne bătu în ochi fu o mare stâncă înaintată, care putea fi luată drept un balot de bumbac legat. La vest de acest promontoriu descoperirăm un golfuleț, în care puteam debarca ușor cu bărcile noastre.

În scurt timp fu vizitată toată insula mică, dar ea nu oferă nimic remarcabil. La extremitatea sudică, aproape de coastă, găsirăm sub pietre o bucătică de lemn, în aparență rămășița unui bot de barcă. Avea sculpturi, cari reprezentau după părerea căpitanului Guy o broască țestoasă, dar eu mă îndoaia. Nu am mai găsit pe insulă nimic care să reamintească ființe umane. Insula Bennet — așa o boteză Guy în cinstea coproprietarului corăbiei — se afla la 82°50' latitudine sud și 42°20' longitudine vest.

Ne aflam cu opt grade mai la sud decât toți navigatorii anteriori spre Polul Sud și tot mai aveam marea liberă. Pe lângă aceasta, devierea acului magnetic devenea mai mică cu cât înaintam, și ceeace era și mai surprinzător: temperaturile aerului și apei creșteau în aceeași proporție. Vremea era permanent limpede și frumoasă, cu ușor vânt neîntrerupt dela nord. Cerul era lipsit de nori, acoperit numai în spre sud din când în când, dar ceeace nu dura mult.

Aveam acum numai două preocupări: întâi, ne lipsea combustibil, apoi se iviră în echipaj semne distincte de scorbut. Căpitanul îngrijorat, se gândea serios la întoarcere. Eu eram ferm convins că vom da în curând de uscat dacă vom menține același curs și că natura pământului va fi acolo cu totul altfel decât în regiunile mai joase dela sud. Sfătuii pe căpitanul Guy să nu renunțe încă la expediție, să mai continue în tot cazul câteva zile în același curs. Nu mai avusese niciun om un prilej atât de bun de a rezolvi problema continentului meridional și șovăirile căpitanului mă înfură. Eu cred că a renunțat la ideea de înapoiere numai după povetele mele, și, cu toate că deplâng bine înțeles adânc evenimentele sângeroase ce am provocat prin sfatul meu, sunt pe de altă parte mândru că mi-a fost dat tocmai mie să

A apărut:

În Editura „EMINESCU” S. A.

PANAIT
ISTRATI

Nerrantsula

(Le refrain de la fosse)

ROMAN

50 Lei

De vânzare la toate librăriile și depozitele de ziare din țară precum și la Editura „Eminescu” S. A., I București, Strada Parlamentului Nr. 2

deschid științei ochii pentru una din enigmele cele mai discutate ale Polului Sud.

CAPITOLUL XVIII

18 Ianuarie. — Azi dimineață *) ne-am continuat drumul spre sud pe vreme tot superbă. Marea era perfect liniștită și netedă aerul oarecum cald la vânt de nord-est. Temperatura apei era de 53 grade. Coborârăm sonda la 600 coți adâncime și stabilirăm un curent spre Pol de o milă pe oră. Această direcție permanent sudică a vânturilor și curentelor îngrijoră cu timpul echipajul și provocă și preocupările serioase ale căpitanului. Cu toate că nu suporta de obicei batjocura, reușii totuși să îndepărtez în mod glumeț temerile sale.

Am văzut adesea balene uriașe și cete mari de albatroși și pescuirăm cadavrul unui animal de uscat de formă neobicinuită. Animalul avea o lungime de vre-o trei picioare și o înălțime de numai șase toli, iar picioarele sale foarte scurte erau înarmate cu ghiare lungi, roșii ca mărgeanul. Pe corp avea o blană albă ca laptele din păr moale ca mătasea. Coada era subțire ca la guzgan și lungă de un picior jumătate. Dinții erau tot roșii.

19 Ianuarie. — Aflându-ne azi la 83°20' latitudine sud și 43°5' longitudine vest (marea era de ciudată culoare închisă), matelotul depe cafas anunță din nou pământ, care era un grup de insule mari. Coastele erau cam abrupte, interiorul părea a avea, spre bucuria noastră, mulți arbori. După vre-o patru ore aruncarăm ancora la o milă de țarm, pe pământ nisipos la 40 coți adâncime, mai multă apropiere fiind în cel mai înalt grad periculoasă din cauza izbirii puternice a valurilor de stânci. Coborârăm în apă două bărci mari și o trupă înarmată, din care făceau parte și Peters și eu, se depărtă de corabie spre a căuta o trecere printre stâncile din jurul insulei. Găsirăm în curând o cale deschisă și, când să vâslim într'acolo, zărirăm deodată patru luntre mari cu numeroși oa-

meni bine înarmați, cari porniserăm tocmai dela mal. Așteptarăm apropierea lor și îi văzurăm în curând la distanța glasului, căci înaintau foarte repede. Când căpitanul Guy flutură apoi batista sa albă fixată de cârmă, streinii opriră subit luntrele și începură să gâgăie cu vioiciune; din când în când scoteau strigăte în care se repetau des cuvintele «Anamoomoo» și «Lama-Lama». Aceasta ținu o jumătate de oră; între timp puturăm examina bine pe acești oameni.

În luntrele de cincizeci picioare lungime și cinci picioare lățime se aflau în total o sută de sălbateci. Aveau mărimea Europeanilor, dar mai musculoși și mult mai voinici, Pielea era foarte neagră, părul lung și lănos. Drept îmbrăcăminte purtau pielea flocoasă și moale a unui animal negru necunoscut, foarte bine preparată; părul era pe dinăuntru și nu era vizibilă decât la ceafă și la încheeturile mâinilor și picioarelor. Erau înarmați în cea mai mare parte cu măciuci negre de lemn, în aparență foarte grele, dar aveau și lăncii cu vârfuri de cremene și un număr oarecare de praștii. Tot fundul bărcilor era acoperit cu pietre negre de mărimea oului.

Când fură gata ca palavra lor (căci altceva nu putea însemna gâgăitul lor), unul din ei se ridică în partea dinainte a luntrei sale — era probabil șeful bandei — și ne învătă prin semne să ne apropiem cu bărcile noastre. Noi ne prefăcurăm că nu pricepem gestul, căci sălbaticii fiind de patru ori mai numeroși ca noi, crezurăm că e mai cuminte să păstrăm deocamdată distanța. Șeful orândui atunci ca celelalte trei luntre să rămână înapoi și se apropie cu a lui de noi. Deabia ajuns, sări în barca noastră cea mai mare, se așeză lângă căpitanul Guy, arătă mereu cu mâna spre goeletă, strigând în același timp «Anamoomoo!» și «Lama-lama!»! Vâslirăm atunci înapoi spre corabie și cele patru luntre ne urmară.

De îndată ce sosirăm la goeletă, șeful bătu din palme ca semn al bucuriei și surprinderii sale, se lovi când pe piept când pe șolduri și izbucni într'un râs sgomotos. Însoțitorii săi făcând același lucru, se produsă o gălăgie asurzitoare.

Când se potoli puțin larma, căpitanul Guy puse, din prudență, să se tragă bărcile pe bord și dete a înțelege șefului (care se numea, după cum aflarăm în urmă, Too-Wit) că cel mult douăzeci din oamenii săi se pot urca pe corabie. Too-Wit păru perfect de acord; el dete celor din

luntre dispoziții corespunzătoare, după care se apropiă una din luntre, pe când celelalte rămaseră la o distanță de vreo cincizeci de coți. Douăzeci sălbateci se urcară pe bord, se plimbară peste tot, se urcară pe funii și scripete, par'că ar fi fost la ei acasă. Fiecare obiect în parte fu examinat cu cea mai mare curiozitate.

Era vădit că sălbatecii aceștia nu mai văzuseră oameni albi; culoarea fețelor noastre le făcu o impresie neplăcută. «Jane Guy» era pentru ei o ființă vie și, spre a nu o răni, purtau lăncile cu vârful în sus.

Purtarea lui Too-Wit provocă odată pe bord cea mai mare ilaritate. Când bucătarul nostru spinteca lemn în fața bucătăriei și lovi fără intenție cu toporul atât de adânc în dușumeaua covertei că se produsă o crăpătură mare, șeful se repezi deodată, împinse pe bucătar la o parte și începu să se jeluiască din milă pentru goeleta brutalizată. El mângâie rana deschisă, lua apă dintr'o găleată din apropiere și spălă cu îngrijire rana. La atâta prostie nune așteptam și fără să vreau îmi veni ideea că Too-Wit vrea să ne zugrăvească cai vērzi pe pereți.

După ce mosafirii vizitaseră și admiraseră în deajuns puntea corăbiei noastre, îi duserăm în încăperile de jos și aci mirarea lor nu mai lua sfârșit. Îi interesau în deosebi armele noastre, pe care le putură examina pe îndelete. Cred că nu bănuiau adevărata lor întrebuintare; le luau pare-se drept idoli.

Uimirea lor își atinse culmea în fața tunurilor. Se apropiară de ele cu mult respect, dar se feriră să le cerceteze mai de aproape.

Foarte înveselitoare fu admirarea ce stârni la ei două oglinzi mari din cabina căpitanului. Too-Wit se observă cel dintâi. Stetea în centrul cabinei, având una din oglinzi drept în față, cealaltă la spate. Când își zări propriul chip, credeam că înnebunește; și când se întoarse apoi subit spre a fugi de el însuși și se văzu a doua oară, crezui serios că-l lovește dămblava. Nimic nu-l putu convinge să se mai uite odată în oglindă; el se trânti imediat jos, își ascunse obrazul în ambele mâini și rămase așa nemișcat până îl purtarăm din cabină afară.

(Continuarea în suplimentul din

«OGLINDA LUMII» No. 29)

*) Indicațiile «dimineață» și «seara» nu trebuiesc înțelese în sensul obicinuit, căci ceea ce numim «noapte» nu exista; aveam în permanență lumină de zi. Mai țin să observ aci, că în prima parte a relațiunii mele datele, gradele de latitudine și longitudine nu sunt totdeauna exacte; nu am fost pe atunci în măsură să țin un jurnal în toată regula. În multe cazuri am fost silit să mă bizui numai pe memoria mea.

S'A PUS IN VANZARE

ERICH MARIA REMARQUE

Pe frontul de vest, nimic nou

Traducere, autorizată, din limba germană,
de EMAN. CERBU

O asemenea carte se
scrie numai la o sută de
ani odată!

Leonhard Frank

O carte sublimă, clară,
cu neputință să fie înțe-
leasă greșit!

H. G. Wells

Dacă premiul Nobel
are realmente un rost,
atunci autorului acestei
cărți va trebui oferit.

Emile Wuillermoz

Cartea aceasta ar tre-
bui să fie în mâna oricui.
În școli ar trebui citite
obligatoriu pasagi din-
tr'însa. Toate autoritățile
ar trebui s'o procure
funcționarilor lor. Toate
Parlamentele, deputați-
lor.

Nene Freie Presse

Cartea aceasta nu e
scrisă cu cerneală, ci cu
sânge din inimă.

Jaurakos Sinas, Riga

Alte păreri despre cartea lui Remarque

*Este reabilitarea generației noastre.
O inteligență excepțional de clară, un
scriitor de o simplitate cuceritoare,
un om cinstit a scris aceasta...*

Weltbühne, Berlin

*«Pe frontul de vest, nimic nou», e
cu siguranță cea mai mare din toate
cărțile de război.*

Manchester Guardian, Manchester

*Fără îndoială și rezerve, cea mai
bună carte despre război, apărută pâ-
nă acum. Sperăm că o va citi toată
lumea...*

Daily Herald, Londra

*Cartea aceasta nu e pacifistă și nici
militaristă, nu e socialistă și nici ca-
pitalistă, nu e naturalistă și nici ex-
presionistă; e adevărată și e frumoa-
moasă. E simplă și adânc omenească.*

Nieuwe Rotterdamsche Courant

*...cartea aceasta ne covârșește, fără
să caute să convingă, sguide fără să
exagereze, e desăvârșită operă de artă
și totodată adevăr neîndoios.*

Stefan Zweig

*Soțul meu care a fost pe front și
s'a întors de două ori rănit, nu mi-a
vorbit încă niciodată despre întâm-
plările sale din război. Acum îmi dă
mereu romanul acesta și-mi spune:
«Așa, acum citește o relatare fidelă a
vieții mele din război!»*

Irma Friedmann, Nürnberg

*Cartea lui Remarque e un memento
care ne amintește încăodată tuturor
cu o sguuitoare seriozitate, cât valo-
rează jertfele omenești ale războiului*

Svenska Dagbladen, Stockholm

*Raportul acesta stăpânit, cu tonul
lui de adâncă experiență, a devenit
unul din cele mai mari documente des-
pre cele ce a îndurat Europa în cei mai
întunecați ani ai istoriei ei.*

Hufvudstadsbladet, Helsingfors

*Milioane de oameni ar trebui să ci-
tească această carte, s'o dea mai de-
parte și s'o recomande! Ar trebui să
devie Biblia epocii, a veacului nostru...*

Chicago Daily Nevs, Chicago

S'au vândut până acum 1.000.000 exemplare din această carte

A fost tradusă în toate limbile mondiale

Se găsește la toate librăriile din țară și la Editura „Eminescu“, București I, Str. Parlamentului, 2

Se trimite ori unde recomandat contra Lei 100 prin mandat poștal

Femeile fac în ziua de azi toate sporturile. Iată astfel câteva reprezentante mai răsărite ale diverselor ramuri sportive: 1. Miss Joan Chetwynd, care a luat parte la cursele de automobile din Brooklyn. — 2. Echipa feminină de baseball sosind pe teren la recentul match din Londra. — 3. O tânără New-Yorkeză care s'a relevat ca isteț cowboy, la o serbare a fermierilor americani. — 4. Miss Elinor Smith, în vârstă de 17 ani, care a bătut un nou record de durată în avion, stând 26 ore și 21 minute în aer.

Sports féminins: 1. Miss Joan Chetwynd qui a pris part aux courses d'autos à Brooklyn. — 2. L'équipe féminine de baseball arrivant sur le terrain à Londres. — 3. Une jeune fille de New York, remarquée comme cow-boy pendant une fête des fermiers. — 4. Miss Elinor Smith, 17 ans, a battu un nouveau record de durée en avion (26 h. 21 m., en l'air).

Frauensport: 1. Miss Joan Chetwynd, die an dem Autorennen in Brooklyn teilnahm. — 2. Eine Gruppe weiblicher Baseballspieler langt auf dem Spielplatz von London an. — 3. Eine junge New Yorkerin, die auf einem Farmerfest als Cow-Boy erschien. — 4. Die 17-jährige Elinor Smith, die einen Flug-Dauerrekord mit 26 St. 21 Min. aufstellte.

Succesiune de cuvinte

de Mica Novarro.

- I. Cuvântul de cinci litere este numele unui personaj mitologic.
- II. Suprimându-i finala, vom afla numele unui scriitor american (1815 — 1882).
- III. Amputându-i din nou ultima literă, vom da de un personaj biblic.
- IV. În sfârșit, tăindu-i încă odată finala, vom căpăta un adverb.

Fuziune de cuvinte

de A. Șarian și T. Atanasu, Pitești.

- Se dau următoarele 13 grupe de cuvinte:
1. *Ulm și Meca*; 2. *Secta și au*; 3. *Dator și rai*; 4. *Cast și obol*; 5. *Ros și ev*; 6. *Soli și vara*; 7. *Noce și riști*; 8. *Nord și agi*; 9. *Gal și pui*; 10. *Sinie și Ene*; 11. *Plocon și ei*; 12. *Bon și aici*; 13. *Golan și ei*.

Schimbându-se ordinea literelor din fiecare grup, se vor forma 13 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1. Soldat din cavaleria unei țări din Africa; 2. Fluviu care izvorăște în Franța; 3. Aparat ce se întrebuințează la încălzitul caselor; 4. Piedică; 5. Dosul unei foi de hârtie; 6. Mare-duce al Rusiei (sec. XI-lea); 7. Sat în județul Tecuci; 8. Nume a trei împărați romani; 9. Lac în Basarabia; 10. Sectă judaică din primul secol a. Cr.; 11. Cetate pe malul drept al Dunării; 12. Călugăr din ordinul Sfântului Dominic; 13. Familie lituană care ocupă tronul Poloniei (sec. XIV—XVI-lea).

Inițialele cuvintelor găsite, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unei familii cari a dominat în Franța (sec. V—VIII-lea); iar finalele, citite tot de sus în jos, vor da numele familiei domnitoare din Franța care a urmat familiei formate din inițiale.

Proverb ascuns

de Mitică Șoșoiu, Constanța.

Se dau următoarele cuvinte:

Bătrânețe — Buturugă — Cântecule — Inițiale — Jalbă — Lacună — Păzea — Prefață — Rogojină — Sarmale — Trambulină — Tributar.

Luându-se din cuvintele de mai sus câte o silabă și așezându-le într-o anumită ordine, se va afla un proverb românesc.

Soluțiile jocurilor din O.L. No. 26

PROBLEMA DE ARITMETICA

17 Martie.

ARITMOGRIF

Exosmoza — Dovlecel — Ereb — Lactanțiu — Wagram — Endivie — Igruțea — Stendhal — Scoroambă — Edelweiss — Alburneală.

JOC INFINIT

REGILORTOMANGOSITAVIOARANJUEZECHIEL.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Ba's: Fănică Nicolăescu, Florin Nicolăescu, Gogu Nicolăescu, Ionel Nicolăescu.

Bistrița Năsăud: Lily Antosca și Haco Ghestimidi, Elvira Suciu.

Brăila: Teodor Stamate, Ion Vizuroiu, Panait Ion.

București: H. Davidzohn, Hugo Glück, Gherson Chimion, S. Cahane, Zinica Iliescu, Loni Iliescu, Fița Botezatu, Elena C. Rottarru, Silică și Nicu Rottarru, Despina Nicolescu, Levy Landes, Paula Diamand, Micu Cohen, Leon Moscovici și Rozy Moscovici, Alexandru Felescu, Nutzia Dumitrescu, Florica Ettinger.

Buzău: Tetzi Popescu, Mircea Bârsan, Petrică și Gică Ionescu, Tița și Clara Dăscălescu.

Constanța: Stănescu Ch. Niculae, Costinel și Bibi I. Navon.

Craiova: Ecaterina Spătaru, Zorê Scăsețeanu, Micu și Sandu Eliezer, Monica și Mitică Bellu, Emil Răduică și Lazăr Handey, Jean și Aurel Dumitrescu, Alexandru Costăchescu, Marioara Florescu, Alice Florescu, Lica Florescu, Titta Costăchescu, Melanie Petrescu și Paul Enescu, Petre Theodorescu, Tantz și Mitică Băcanu, Ionel Cătănescu, N. și G. Stenescu, Georges și Minorel Spătaru, Ecaterina Spătaru, Mary Motorga, Elene Delavar și Ionescu Rada Sandi Despinou, Viorica Poterași, Catty Gorunescu, Ionel Etuș și Relu Ionescu, Niorel Enescu, Nelu Cătănescu.

Fălticeni: Crișan și Maricea Sinteică.
Focșani: Marcella N. Telița, Miența și Neculai Roman.

Galăț: Ionescu I. Ștefan, Howells G. Dumitru, B. Haimovici, Bereu Bercovici, Fulaha Fulcihi, Aurian Mendelsohn, Coca și Puiu Canellos.

Giurgiu: Gicu și Tudose Dumitrescu.
Iasi: Tilu și Mayer Nagler, Fănel Untu și Ionel David, Emil și Rodica Gamulea.

Macovei (Buzău): Gigi Titeica și G. Ne-goită.

Măgurele (Ilfov): Sylvia și Despina Dumitrescu.

Mizil: Leocadia It. Ionescu.

CITIȚI ÎN „GAZETA DE DUMINICA“

POVESTEA ÎN ILUSTRAȚII:

ZIG ȘI PUC

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ȘI ARITMOGRIFUL:

Alexandria (Teleorman): Getta și Mișu Simulescu, Felicia Georgescu, Emilia Georgescu, Mircea Negoescu.

București: Alexandru Văjoi, Alexandru Marinescu, Miron Constantinescu, Elvira Cohen, Beniamin Alfred, Gherson Albulescu, Josetta David, Rafael David.

Craiova: Gusti Mihnea, Marius Cristescu, Marioara Ștefănescu, Virgil Schulder, Almajan Boni.

Pitești: Jacques Mendelovici, Eduard Firănescu.

Titu (Dâmbovița): Gogu Georgescu, Tantz Comănescu.

AU DESLEGAT ARITMOGRIFUL ȘI JOCUL INFINIT:

București: Elvira Goldstein, Leon Klein, Dumitru Rădulescu, M. Silescu, R. Popescu-Vâlcea.

Craiova: I. Grigorescu Gregoire.
Iasi: Mihnea Olaru, M. Davidovici, Glück Efraim, Mișu Landau.

Odobesti (Putna): Marcela și George Damian.

Ploști: S. Grunberg, Max Davidsohn.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Berești (Covurlui): I. Toporaș Miluță.
București: Ioan V. Frățilă, Mitică Ionescu, Gogore Negoescu.

Dorohoi: Brunel și Petre Bercovici, Bernhard Cotter.

Galăț: Edelstein S. Ema.

Iasi: Ionel Peretz, Eugen Zeemann A. Peretz, Leibovici Aurel.

Ploști: Leoneanu Segall.

AU DESLEGAT NUMAI ARITMOGRIFUL:

Azuga: Sever Constantin.

București: Aurelia I. M. Dumitrescu.

Craiova: Ionel Peretz, Mitică Velescu.

Ploști: Georgică I. Dihoescu.

R. Vâlcea: Soricu Constantin, Bucur Mateescu, Sile V. Tătaru.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL INFINIT:

București: C. Petrovici, Anghelină Suter, Veronica Păltineanu, I. Traubici.

Iasi: Ghisela Traubici, Bertha Mendelovici și Rozalia Bercovici.

Lupeni: Marius Ghirică.

Succava: Alexandru Văjoi și Oprea Stănoiu.

PRIN TRAGERE LA SORTI AU CAȘTIGAT:

Premiul problemei de aritmetică: Rodica Gamulea (Iasi).

Premiul aritmo-grifului: Zinica Iliescu (București).

Premiul jocului infinit: Marcela Damian (Odobesti).

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeadă adresele exacte spre a li se expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

Vor primi câte un carnet «Suchard» prezentându-se la redacție, dimineața de la 8 la 12 jum., și după amiază de la 2 la 4, următorii:

Fița Botezatu, Sever Constantin, Gherson Chimion, Silică și Nicu Rottarru, Hugo Glück, S. Cahane, Leon Moscovici, Parla Diamand, Josetta David.

AU MAI DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE DIN «O. L.» No. 25:

Arad: Sylagy Erno.

Bălți: I. Talel și I. Merjanov.

București: Victoria Genoveanu, Sergiu Calmanovici, Josetta David și Rafael David, Victor Mihăescu, Leon Blumenfeld, Stoianescu Amedeu.

Craiova: Lily Predescu, Dorin Cătănescu, Sylvia Ionescu, Ionel Grigorescu.

Focșani: Marietta N. Telița, R. Popescu.

Odobesti: Eisner Arnold, T. Dragomir.

R. Vâlcea: S. Ionescu, Vornic Aurel, Sandu A. Cătănoiu, Ionel Bărbă.

CASA OAMENILOR VII

9)

de CLAUDE FARRERE

Îmbătrânit, îmbătrânit, îmbătrânit. Și tot mai mult din clipă în clipă, din secundă în secundă...

Imi ating bărbia. Iată că începe să crească o barbă, o barbă cărunță... Crește repede, repede... Și când îmi trec mâna pe tâmpile, simt sbârcituri...

De trei ori până acum s'a întredeschis ușa și în pervaz am văzut fața atentă a Oamenilor. De fiecare dată am închis ochii, dar nu complet, spre a putea pândi printre pleoapele mele aproape închise. Și am văzut bine, am văzut bine că Oamenii erau mirați, — mirați, evident, de bătrânețea mea, de bătrânețea mea subită...

Ce oră o fi acum ? ce zi ? ce an ? Barba mea cărunță a înălbit. O văd. E deja largă și lungă. Așa crește barba și părul pe cărnurile descompuse ale morților... Măinile mele au slăbit. Printre pergamentul pielei lor pipăi oase noduroase...

Mi se pare că soarele scade. În camera-pușcărie e mai puțină lumină. Fereastra cu gratii nu mai filtrează decât lumina unei zile nesigure... Și apa curgătoare de colo jos, apa verde devine castanie, din jurul cadavru-lui care a și devenit nelămurit... moleșit, mi se pare... destrămat...

Da, vine noaptea. Oamenii VII au intrat din nou; — numai tatăl și fiul; bunicul nu, care a dispărut, e invizibil. — S'au apropiat iarăși de pat. M'au privit lung, cu mutre îngrijorate. — Apoi au plecat, iarăși fără a spune ceva. Acum ard cele trei lumânări în candelabru-lui triunghiular și aceasta dă celor trei lăncii trei vârfuri selipitoare... Colecă se îngroașă crepusculul și apa castanie devine neagră...

...Ho ! ho ! ce este ?... făclii în odaie ?... strigăte ?... A ! nu... e dincolo. La ce mă gândeam ? E dincolo, deasupra prăpastiei.

Făcliile se pleacă, priviri scrutează vidul... Văd uniforme roșii și albastre... Văd o targă... Bun ! bun !... am priceput : e pentru mine.

Strigăte. Injurături. Un glas apoi, care impune celorlalți tăcere. Aud, aud foarte bine :

— Vă spun că-l văd ! e în gaură. Trebuie să ne coborâm !

— Atenție ! e adânc !...

— Nu te teme ! mă pricep eu !... O ! ce rece e !...

— Nu mai sbiera atâta !

— Dar nu se mai cunoaște nimic, d-le sergent !... e tare putrezit...

— Ce ? ce ? tare putrezit ? Fleacuri ! nu e mort nici de douăzeci și patru de ore !

— Bine !... Despre cele douăzeci și patru ore, nu pot să vă spun... dar în ce privește carnea putrezită, este exact ! Probabil fiindcă a stat în apă... Aruncați-mi în tot cazul pânza și frînghia... Voi lega cele patru colțuri... nu mai e om, e o tocătură ! Va trebui linguri de supă ca să le strângem...

— Dar... atunci ? dacă ar fi altcineva, cine știe ? Să nu facem vreo gafă ! Scotoceste-i buzunarele, și vom vedea !...

— Se lipește... Ba da, e clientul nostru ! găsește cartea sa de identitate... și cărți de vizită... și marafeturi personale... De sigur că e dânsul... Ce e cu cerceaful ?

— Iată...

— Atunci, una, două, trei !... Trageți în sus !... Ei bine !... ei bine !...

— Ce mai e ? Ce-i cu «ei bine, ei bine» ?

— E clientul ! Nu cântărește aproape nimic !

— A !... dar... ia spune ! dacă e atât de tocat, uite-te pe jos... poate că ai uitat un picior sau un braț ?

— Nu, d-le sergent ! nici măcar capul !... Ții frînghia, sus ?

— Da.

— O ! trage ! o ! trage !...

— Asta e ! Acum înainte !...

— Căutați să nu prea sguduiți targa !...

— Aida del !... Nu se prea sinchisește tipul dacă îl scutură trăsura, acum...

Lintoliul strâns îmi apasă capul, îmi leagă membrele... Targa se duce, sguduită... Eu văd mereu, văd foarte bine...

Flacăra torțelor și flacăra celor trei lumânări din candelabru își amestecă luminile distanțate..

E noapte neagră.

Prin fereastra cu zăbrele nu mai intră nicio lumină crepusculară. — Și nicio lumină crepusculară nu se mai coboară, din cerul stins, pe cărare...

Lintoliul strâns îmi închide ochii. — Lintoliul co-lea, și aci somnul. Somnul, altă moarte...

XXXV.

Iarăși zori zilei...

Nu le văd, le ghicesc.. Dreptunghiul ferestrei cu gratii e tot negru. Dar noaptea se sfârșește totuși. Simt, printre geamurile groase, aerul rece ce precede dimineața...

Cele trei lumânări au ars până la fierul celor trei lăncii. Mucurile lor, scăzute în mica băltoacă a ultimelor picături de ceară, nu mai aruncă decât o lumină nesigură și săltătoare, și care se stinge la intervale...

Somnul mi-a redat puțină putere, — foarte puțină. — Poate că voi putea să mă ridic de pe patul acesta...

Încerc să socotesc... Cât timp dela începutul, dela origina aventurii? Să vedem... Azi... azi, iată zorile... Eri... eri am fost aci... da: eri am îmbătrânit eu, — eri, între auroră și crepuscul. — Și alaltăeri, alaltăeri seara, am intrat în Casa Oamenilor Vii... Deci, în total, două nopți și o singură zi...

O singură zi... Cât de adânci și uscate sunt, totuși, sbârciturile depe obrazul meu bătrân, bătrân!... Și mă răcineșul acela de culoarea chiciurei, care atârână pe obraji mei, pe bărbia mea... O singură zi, da... dar pentru mine mai grea decât un secol... Cine mă va crede vreodată? Nimeni, nimeni, nimeni...

Poate că voi putea să mă ridic de pe patul acesta... Dar întâi ar trebui să fiu ajutat ca să desfășor pânza aceasta care mă strânge și mă împiedecă... Ce pânză? nu e nicio pânză, afară de acestea care nu mă împiedecă de loc... Atunci ce?... A! da... e pânza celui alt, pânza Omului... Văd mereu... văd... și atunci, mi-*așa?*... confund...

Zorii zilei... Iat'o acum: dreptunghiul dela fereastra cu gratii nu mai e cu totul negru...

Nu am auzit ușa deschizându-se. Am fost surprins. Nu am avut timp să închid ochii.

Sunt aci amândoi, contele Francos și viconte Antoine. Mă privesc. Și văd bine, ca eri, văd bine că sunt uimiți...

Contele François mi-a spus:

— Domnule, vă rog să vă sculați...

M'am sculat fără nicio efortare. Sunt slab, foarte slab, dar ușor, ușor, — atât de ușor!...

Atunci contele François mi-a spus:

— Domnule, tatăl meu e azi foarte obosit și nu poate eși din cameră. De aceea fiul meu și eu însumi am venit să vă conducem acolo...

I-am urmat. Ce-mi pasă dacă sunt acolo sau aici?...

Pe el, — pe marchizul Gaspard, — nu l'am văzut... În camera sa, un paravan de mătase veche ascunde patul, din care am zărit doar cele patru coloane în spirala foarte înalte, și baldachinul lor, pătrat, fără perdele...

Dar am recunoscut glasul pițigăiat și am recunoscut accentele ciudate de dulci ce știe să ia când vrea, să nu fie nici imperios, nici ironic...

Acum vorbește Omul Viu, și eu ascult, în picioare pe prag. Ascult, și în memoria mea uzată, istovită, din care se șterg și se prefac în praf toate întipăriturile vremii de odinioară, cuvintele Omului Viu se înfundă și se gravează atât de tare încât vor rămâne acolo, cred, până la sfârșit.

Vorbește. Spune:

— Domnule, nădăjduisem mai mult dela puterea mea magnetică și dela energia dv. vitală. Nu aș putea spune că regret ceea ce am făcut, — ceea ce a trebuit să fac. Siguranța noastră, pacea noastră, nemurirea noastră probabilă depindeau de aceasta. Iată că acum sunt asigurate, fără să fi costat mai mult decât o mare efortare. Dar aș fi vrut ca efortul acesta să vă obosească cum m'a obosit pe mine și să nu vă epuizeze. De sigur, ex-

periența ce am încercat a fost periculoasă, și vă prevenisem. Mă temeam mai ales de viața dv. din cauza inevitabilei rupturi a legăturii vibratoare care vă unise întâi cu ființa scoasă de mine din substanța dv. Mă temeam și de moartea ființei ce creiasem și pe care trebuia s'o omor, știind totuși că vei resimți crud distrugerea sa. Or, ați suportat minunat, domnule, ambele suferințe, dar spre a cădea în clipa următoare în sfârșeala deosebită în care vă văd. Sunt cu adevărat mâhnit de aceasta și vă rog să credeți că nu a depins de mine ca să fiți azi dimineață mai sdrăvăn decât sunteți.

O pauză. Fac un pas înapoi, spre a mă retrage. Dar glasul a reînceput, mai încet și mai solemn.

— Domnule, așa fiind, trebuie să acceptăm ireparabilul. Dar situația, așa cum este, prezintă pentru dv. oarecare avantagii. Obiecțiunile ce a trebuit să facem contra libertății dv. imediate, cad acum dela sine. Ceea ce era imposibil să acordăm omului ce ați fost eri, la aceeași oră, — sănătos la trup și la minte, robust, și tânăr deabinelea, — putem acorda fără inconvenient omului ce sunteți azi, — bătrân, și slab de mai multe feluri de slăbiciune. — Domnule, sunteți deci de acum liber, și liber fără restricție. Ori când veți dori, nepotul meu va avea onoarea să vă deschidă ușa noastră. Și vă puteți duce unde voți. Ne ajunge să nu vorbiți nici-*tu*l meu va avea onoarea să vă deschidă ușa noastră. Și nu veți vorbi.

Eu tot mai ascult. Și nu mă mir de loc, oricât de neprevăzută ar fi libertatea ce mi se oferă deodată. Ascult, și din ce în ce simt mai mult, cum fiecare din cuvintele auzite pătrund în mine și se fixează aci, de neuitat, definitiv. Pricep, pricep foarte bine: din teribila încercare, voința mea, inteligența mea, rațiunea mea ies micșorate, rărite; cazul meu e, întru câtva, pe jumătate gol, și cuvintele ce mi se adresează, și ordinele ce mi se dau, și consemnat de tăcere care se înscrie indestructibil în fundul memoriei mele, toate acestea, dictate de o altă voință, de o altă inteligență, de o altă rațiune, se substituie în creierul meu în locul a tot ce a fugit din el, și umple, de bine de rău, golul intolerabil din capul meu...

Glasul pițigăiat conchide:

— Aveți, pe deasupra, cuvântul nostru: doamna de... amica dv., a părăsit locuința aceasta eri seara și nu se va mai întoarce niciodată.

Doamna de... amica mea?... A! da!... nu mă mai gândeam la aceasta... În adevăr, sunt foarte bătrân... Și inima mea începe să se istovească și ea... Sunt foarte bătrân, și multe s'au și metamorfozat în mine...

Doamna de... Da... Madeleine... Nu se va mai întoarce niciodată. — Fie!...

Glasul pițigăiat sfârșea:

— Adio, domnule.

Toate sunt consumate.

La ușă, — la ușa exterioară din lemn bătută cu fier care mi se deschide, și pe prima din cele opt trepte ale peronului de gresie — contele François, apoi viconte Antoine mi-au spus de asemenea:

— Adio, domnule.

Am trecut grădina, picioarele mele călcând gazonul sălbatec, capul meu atingând ramurile amestecate de pini și cedri. Poarta grilajului era deschisă. Am trecut-o.

Și mă duc pe bărgan, la întâmplare, spre zorii zilei cari se nasc...

(Sfârșitul în No. viitor)

de Nicu D. *Auflösungen*. Galati

1) Șea pentru vitele de jug; 2) Atențiune;
3) Tipul ironic al Americanilor; 4) Pro-
nume.

de Mica Pancescu

1	2	3	4	5	
	6	7	8	9	10
11					

1-3: Capitală în Europa; 2-5: Unealtă de masă; 4-7: Târg în Bucovina; 6-9: Nu mele personagiului principal feminin din «Trînga și Amore»; 8-11: Revoluțiune grecească din Principate, sub conducerea lui Ipsilante; 10-12: Celebru umanist născut la Rotterdam și mort la Bazel (1467-1537).

de M. Breiman, Bălți

Luându-se, în ordinea dată, dela fiecare notă câte o literă se va obține o zicătoare cunoscută:

A. — Ä.
S. — S.

FUZZINE DE CUVINTE

VORNIC
AMBOISE
SUFODE
IRDEANT
LEVANT
EROCET
LENA
LENA
CENAG
ELNAR
SERAF
ARIPAR
NITRU
DENT
RÅST
IAMBO
LIT

Vasile Alecsandri — Cetatea Neamțului

PESCAR

Vaslui

Frica păzește pepenii.

Singureni (Vlașca): Gherghinița și Petrică Iacob.

Vulcana (Dâmbovița): Vasile I. Șerban,
Nae I. Șerban.

Titu (Dâmbovița): Tantzi Comănescu și
Gogu Georgescu.

A DESLEGAT NUMAI FUZIUNEA DE

Tecuci: Mișu Grigoriu.

Premiul proverbului ascuns: Margareta Pallade (Turnu-Măgurele).

Urmează în pagina 4-a

Urmarea Jocurilor din pagina 3-a

NOUI PREMII

Vor primi câte un carnet de bonuri «Sunchard», prezentându-se la redacție, dimineața dela 8 la 11 jumătate și după amiaza de la 2 la 4, următorii:

Mișu Zăvoianu, Ionescu Juliette, Victor Elefterescu, Mimy Balaban, Puiu Barthi, Mary Broder, Anghel Nedelcu, Rădulescu Paul, Paraschivescu Gh. Mircea, Tinel Stătescu.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN
No. 38:

Brad (Roman): Nicolae Racoviță.
Brăila: Marioara Bărzănescu și Tantz Negură.
București: Inginer I. Th. Ștefănescu, Costică Florescu, Gaby dr. Popescu.
Buzău: Aneta Niță și Bălan Maria.
Caransebeș: Burn Moise.
Craiova: Ionel A. Georgescu.
Focșani: Marcella N. Teliță.
Isaccea (Tulcea): Marioara Ghimpețeanu.

Lugoj: Corneli Aftagiu.

Orhei: Isac Meimis și Buzica Ehengolt.
Padina (Buzău): George Țițelca și Despina Dumitrescu.

Râmnicu-Vâlcea: Sandy A. Cătănoiu.

Sălcile (Prahova): Any Nicolescu și Aurel Soare.

Târgu-Ocna: Elena Panitescu.

Titu (Dâmbovița): Tantz Comănescu și Gogu Georgescu.

Vulcana (Dâmbovița): Gogu Popescu, Vasile I. Șerban, Nae I. Șerban.

NOU !

A APARUT :

NOU !

IN EDITURA „EMINESCU“

BUCUREȘTI 1. STRADA PARLAMENTULUI 2.

PANAIT ISTRATI

NERRANTSULA

(LE REFRAIN DE LA FOSSE)
roman Lei 50

Imens succes de librărie

PRINȚESA LUCIEN MURAT

Viața amoroasă a Caterinei celei Mari
Succes răsunător Lei 45

VICTOR MARGUERITTE

VITELE UMANE

roman de moravuri Lei 70

De acelaș autor

Corpul tău îți aparține

roman Lei 60

BAETANA

(LA GARÇONNE)
Lei 40

Femea Emancipată

roman Lei 40

PROSTITUATA

roman Lei 60

ALFRED DE MUSSET

Spovedania unui îndrăgostit

roman Lei 80

IVAN TURGHENIEV

Eroismul Dragostei

roman Lei 30

Un cuib de Nobili

roman Lei 30

HENRI MURGER

In noaptea nunții

roman Lei 25

GUSTAVE FLAUBERT

Ispitirea Sfântului Antoniu

roman Lei 40

H. de BALZAC

Iubita Imaginară

roman Lei 16

EMILE ZOLA

ISPAȘIREA

roman Lei 25

N. GOGOL

Răzbunare groaznică

și
Insemnarile unui Nebun

Lei 20

AL. PUSKIN

Fata Căpitanului

roman Lei 30

G. D'ANNUNZIO

Tragedia a două fecioare

roman Lei 25

PISICA

și alte nuvele Lei 20

BJÖRNSTIERNE BJÖRNSSON

Poveste de Dragoste

roman Lei 20

LEW N. TOLSTOI

Moartea lui Ivan Ilici

roman Lei 30

RENÉ CAZAL

Voluptățile Războiului

roman Lei 25

G. de MAUPASSANT

NUVELE ALESE

Lei 25

F. DOSTOEWSKY

Vrăjitorul

roman Lei 20

O femeie blândă

roman Lei 30

U. de EPINGHOVEN

Tainele Curtii Germane

(destăinuirii senzaționale) Lei 20

M. LERMONTOW

BELA

roman Lei 20

JEAN RICHEPIN

Povestiri din Lumea Nouă

roman Lei 20

CHARLES FOLLY

Fiul Lupilor de Mare

roman Lei 20

JULLES MARY

PACATUL MAMEI

roman Lei 30

Răzbunarea Spaniolei

roman Lei 30

MAURICE LEVEL

Naufragiații vieții

roman Lei 20

V. C. RONDY

Secretul Principesei

roman Lei 20

GEORGES MEIRS

Romane de Aventuri

Pata de Sânge

Lei 25

Enigma trenului 13

Lei 30

ANDRÉ THEURIET

COLETA

roman Lei 16

R. BENIN

RIVALA

roman Lei 20

C. H. OMESSA

Misterul Romanovilor

(O fiică a țarului trădește) Lei 20

BARON de SCHLICHT

Elita Prusacă

roman de moravuri Lei 40

Spin divin Zilele trecute, un individ își făcea frumoase venituri vânzând misticilor bucăți de lemn din adevărata cruce. I-ar fi trebuit de altfel o pădure ca să mulțumească pe toți amatorii credincioși.

Acum, un pastor din Stuttgart, d. Balluf de Württemberg, personagiu din cele mai onorabile, spune că a găsit un spin din coroana lui Christos.

D. Balluf, care e un istoric de artă, a descoperit acest spin într-o biserică din Waldsee. Spinul e lung de doi centimetri, apărut de un strat albastru de metal.

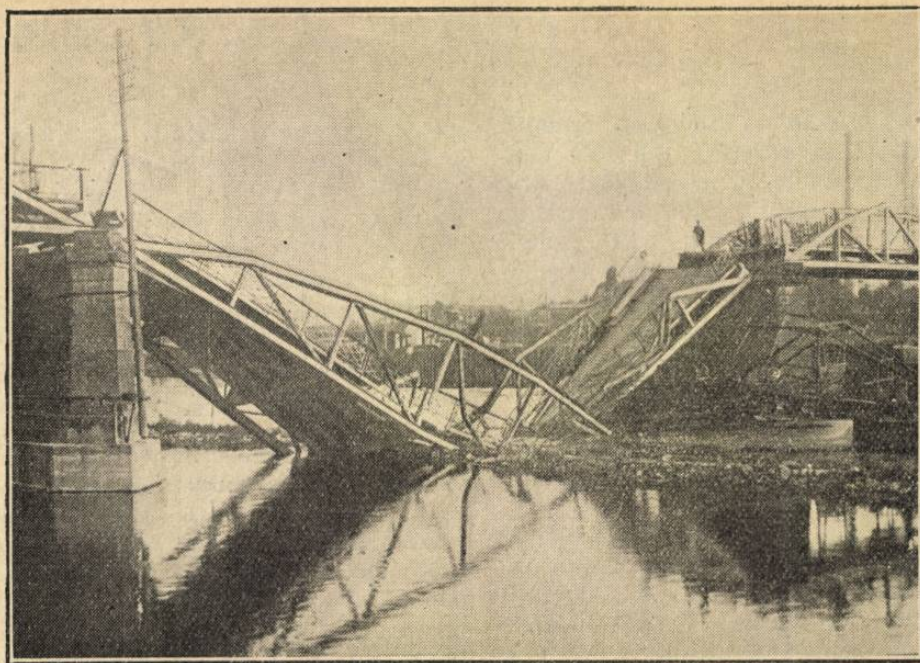
Pastorul Balluf pretinde că va descoperi în arhivele Vaticanului dovada divinității acestui spin.

Scris și telegramă Toată lumea își reamintește o veche glumă de care s'a râs mult: o doamnă în vârstă intră indignată într'un birou de poștă. Ea primise mai înainte o telegramă care venea pare-se dela fiul ei, dar în care era imposibil să recunoască scrisul lui.

Această reflexie, naivă mai înainte, ar fi azi mai puțin ridiculă. Societatea biurourilor de Poștă din New York a stabilit între diferite mari orașe un serviciu de foto-depeși. Textul telegramelor reproduce chiar scrisul expeditorului și nu-l costă decât taxa dublă.

Această inovație e prețioasă mai ales pentru trimiterea documentelor și a textelor în limbi comportând semne particulare ca de pildă chineza, rusa sau ebraica.

Un pod prăbușit

La construirea zăgazului dela Trennsor (Klingenberg, Germania) s'a prăbușit podul, de peste Main. Berbecule de bătut parii fusese fixat de un pilon al podului, care nu a putut suporta greutatea berbecului. Un lucrător a fost ucis, doi grav răniți.

Pendant la construction d'une digue à Trennsor. (Allemagne) s'est écroulé le pont sur le Main. Il y a eu un mort et deux grièvement blessés.

Beim Bau eines Stauwerkes bei Trennsor (Klingenberg) stürzte den Mainbrücke ein. Ein Toter und zwei Schwerverletzte sind zu beklagen.

Un cuvânt al lui Kant

Idealul educației este să se crească copiii nu după studiul actual al speciei umane, ci după ideea unui stadiu mai bun, posibil în viitor.

O stea a filmului

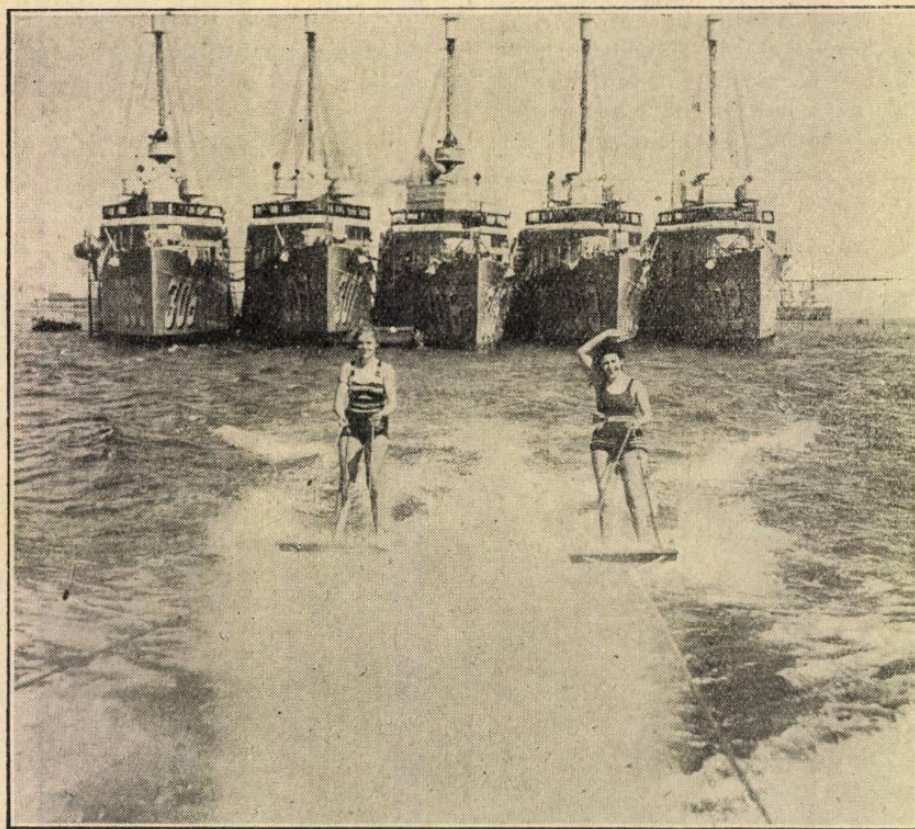

«Sultan I», cel mai mare și mai inteligent orangutan al Americii, destinat filmului.

«Sultan I-er», le plus grand et le plus intelligent orang-outang de l'Amérique, destiné au cinéma.

«Sultan I», Amerikas grösster und klügster Orang-Utang, wird für den Film vorbereitet.

Concursuri de aquaplane în California

(Photo-exclusivitate Keystone).

Sezonul sporturilor nautice a fost inaugurat la San Diego (California) prin curse de aquaplane. Vedem mai sus două concurente, urmate de cinci uriași ai flotei americane de război.

Courses d'aquaplanes à San Diego (Californie).

Aquaplanrennen in San Diego (Kalifornien).

Melci opresc un tren Iată o nostimă istorie care ar fi inspirat pe La Fontaine.

La Casablanca, linia ferată care duce la Kouriga, în arma ploilor recente, s'a văzut literalmente năvălită de melci.

Un tren a trebuit chiar să oprească, roțile lui patinând în masa vâscoasă. Convoiul a trebuit înjumătățit, după ce s'a trimis o locomotivă de ajutor.

DOUA ZECI DE ANI MAI MULT

(JURNALUL UNUI SAVANT)

de HENRI FALK

30 Aprilie 19. — Simultan, osândit curiozității și durerii... Ah! Nu mai este o experiență în anima vili! Am obținut-o — rezultat al laborioaselor cercetări — la iepuri de casă, purcei etc. Era încurajatoare creșterea rapidă, impusă acestor aimala cu preparatul meu «phytocarpina». Nu îndrăsnisem încă s'o experimentez pe ființă omenească... Disprețuitoarea soartă vrut-a totuși să se înfăptuiască. Plecând de acasă, cum de am lăsat cheia în ușă? Și pentru ce sângele meu să fie jertfa?..

La un sfert de ceas după părăsirea locuinței, amintirea laboratorului uitat deschis, mi-se înfățișă; grăbit deci, întoarsei pasul spre casă. În grădină zărește pe Miss Annie, nursa micuțului nostru Felix, foarte agitată:

— Nu știu unde s'o fi ascuns copilul.

— Fii liniștită! Il vei găsi pitulat într'un boschet.

În clipa ce urmă, pronosticul se adeveri: copilul vioi se îndreptă spre noi. Eșise din laborator.

— Bună ziua, tătice! spuse cu afecția spontană copilului de 5 ani și sărind de gâtul meu. Știi? Singur am fost în laborator! Ce lucruri frumoase sunt acolo! Mai ales păjitura cea delicioasă!

— Felix, care prăjitură?

— Aceea din tub, tătice.

Mă învăluisă un suflu de ghiță. La nedumerirea mea, Felix, vesel și mângâitor, mă luă de mână, și intrară în laborator. Cu fruntea scaldată de o sudoare rece, înțelesei: copilășul înghițise «phytocarpina» mea, — în pastă, dealtfel bună la gust.

Evaluai cantitatea absorbită. După o serie de calcule făcute cu o luciditate fulgerătoare și desnădăjduită, îmbrățișai nevolnic, gemând, pe inocentul meu copil.

— Sărman micuț! În două sau cel mult trei zile vei duce cu tine douăzeci de ani mai mult!

— Douăzeci de ani mai mult, tătice! Oh, atunci voi fi mare! Ce mulțumit sunt!

Începu să țopăie, deodată, urmat de țipete:

— Mă doare. Ghetele mă strâng!

— Vino repede, să intrăm în casă, dragul meu!

Pășind pragul, haina de dril a copilului plesnise în coate. Nevastă-mea cu ochiul ei de mamă, surprinse obrazul meu descompus și uluitoarea schimbare a odraslei noastre.

— S'ar spune că deodată Felix s'a mărit!

Trebuia să-i desvălui misterul. Stupefacția și suferința Margaretei, inutil să le mai descriu. Il îmbrăcaram pe Felix cu o manta, și el era încântat și arăta o poftă de mâncare uriașă.

Atinse înălțimea unui copil de 7 ani, la ora 8 seara. Pătucul lui devenise mic; îl culcaram pe divan. Margareta și eu mine, toată noaptea, nu

închiserăm ochii, hârțuiți de gânduri și de teroarea consecințelor..

1 Mai, ora 8 seara. — Socoteli surprinzător de exacte. Imbrăcat în hainele mele, Felix este un adolescent de 15 ani, cu mijeală de barbă.

2 Mai. — S'a înfăptuit: Avem un fiu de 25 ani. De 25 de ani. În pofida aparențelor, Felix a păstrat spiritul și caracterul copilului de 5 ani. Acum el este în grădină, se joacă cu cerul, și destul de caraghios încalcă o tricicletă pitică. Din contră, uneori la vederea frizerului venit să-l bărbie-rească, plânge luându-l drept un căp-căun. Odată chiar l'a burdușit, cu pumnii. Este înspăimântător! Această disproporție între spirit și corp. În lume ar trece drept un cretin.

6 Mai. — Renunțăm să-l dăm la școală. Felix regretă doar camarazii de joc. Nimeni nu cunoștea adevărul. Servitorii fură concediați. În menaj, singura miss Annie dădea ajutor.

Fidela miss Annie vine deunăzi la mine să-mi spue că Felix se năpustise asupra-i, îmbrățișând-o. Am ghicit. Ea la fel. Putea-vom înfrâna dorințele puternicului naiv?

15 Mai. — Într-o noapte, Felix fugise de acasă cu micile lui economii, ca să revie a doua zi dimineață, cu acadele și o pușcă cu gloanțe oarbe.. Ce era mai grav, intimei cărora le închisese poarta, bănuiau că Felix suferă de o maladie infecțioasă. Va trebui să luăm o decizie!

17 Mai. — Medicului oficial sosit — secretul profesional ne mai fiind plauzibil — i-am mărturisit totul. Aceiași zi, după amiază — ziaristii!

18 Mai. — Articole abracadabrante: «Gargantua modern», «Bărbatul copil», «Voronof întrecut». Fotografii: Indi-

vidul înainte și după. Copilul cu părinții. Soția mea pare a fi între doi frați. Locuința noastră este asediată. Traiul aci va fi imposibil.

1 Iunie, Paris. — Ah! Mutarea și instalarea unui laborator! Ce caznă și ce de cheltueli! Răsplata: ajuns celebru. Solicități de conferințe, consultațiuni etc. Intrețin doi secretari ocupați cu o vastă corespondență mondială. Invitat de Academie și de demnitarii țării. Căutat de părinții copiilor anemiați, de amorezații timizi și de neurastenici — să le accelerez elanul în viață. Drept gratitudine, «Amica presei» mi-a dăruit un bronz.

Dar Felix? Inteligența lui, lent, urmează legile naturii; să citească, abia a început. Nici odată spiritul nu va ajunge corpul, mai în vârstă cu douăzeci de ani! Sceptrul torturei mele. Dar chestiunea serviciului militar? A majoratului legal? Și aceea a căsătoriei?

Probleme grele și crude! Pentru moment, ce destin crud! Acela de monstru. Sărman copil, singur în viață, ce vei deveni?

15 Iunie. — Ce va face în viață? Bucurie! Bucurie! Un reporter cinic a sustras un caet mângălit de mână lui Felix — desemnuri puerile. Tipărit cu litere de o șchioapă: *Artistul și opera sa*, o revistă a reproduș portretul și desemnurile sale! Amatori blazați, critici rafinați, proslăvesc frăgezimea sublimă, naivitatea delicioasă a desemnurilor! Negustorii de tablouri, amatori să cumpere desemnurile.

— E un geniu fiul dv.! aud spunând pe alții.

In românește de I. P.

Gurile cele mai mari

In América s'a ținut un concurs spre a se stabili cine poate țipa mai tare. Iată aci cele patru guri mai mari.

En Amérique a eu lieu un concours pour établir qui peut crier le plus fort. Voici les plus grandes quatre bouches.

In Amerika wurde ein Wettbewerb für die lautesten Brüller organisiert. Hier die vier Inhaberinnen der grössten Mänder.

1. Concurs la Londra între chelnărițe cu tăvi: alergare care consta în a ajunge la destinație cea dintâi și cu ceașca de pe tavă, nevărsată. — 2. Un concurs în California, spre a stabili care e femeia care... se spală mai repede; încercarea a fost câștigată de Miss Marcella Arnold, pe care o vedem în primul plan. — 3. Alergare la Hollywood între... broaște țestoase, conduse de vedete de cinema. — 4. Cursa între «messenger-boys» (bicicliști comisionari) din Londra s'a alergat deunăzi pe o distanță de 5 mile, și câștigătorul a parcurs-o în 8 minute și 30 de secunde.

1. Concours à Londres de filles de restaurant qui avaient à arriver au but avec la tasse pleine, non débordée. — 2. Concours en Californie pour la femme qui se lave le plus vite; gagnante: Miss Marcella Arnold (au premier plan). — 3. Course à Hollywood de tortues conduites par des vedettes de cinéma. — 4. Course de «messenger-boys» de Londres sur 5 milles: le gagnant a fait le parcours en 8 minutes et 3 secondes.

1. Wettlauf in London von Kellnerinnen, die mit der vollen, nicht verschütteten Tasse aus Ziel gelangen mussten. 2. — Wettbewerb in Kalifornien für die Frau, die sich am raschesten wäscht; die Siegerin: Miss Marcella Arnold im Vordergrund. — 3. Wettrennen in Hollywood für Schildkröten unter Leitung von Filmstars. — 4. Wettlauf von «Messenger-Boys» aus London auf 5 Meilen: der Sieger legte die Strecke in 8 Minuten 30 Sekunden zurück.

Misticismul în Maroc

Totul îmbracă în Maroc un caracter de misticism. Dansul, de pildă, e ritual având totdeauna o tendință religioasă foarte marcată. E însoțit de cântece sfinte psalmodiate de o voce monotonă, dar ale căror vorbe nespuse de melancolice lovesc în inimă.

«Cât de departe sunt de văicărelele jazzului, cu această muzică cu ritm muzical!» spune d. de Goye. Și cât sunt mai remarcabili acești dansatori celeuhi, bărbați și femei, cari se amuză în asprul decor al muntelui. Unele din dansurile lor ne amintesc dansurile caracteristice din Auvergne. Pricepem că aci dansul e un fel de rit exteriorizând gândurile.

Asistenții stau tăcuți emoționați, apoi după dans vin povestitorii cari, cu voce înecată, spun vechile legende.

Nu arată ea tot suflul, toată sensibilitatea unui popor credincios, a-

ceastă legendă drăguță atât de naivă, a celor cinci degete ale mâinii:

Degetul mic spune: «Tată, mor de foame!».

Inelarul spune: «Să mergem să jurăm!»

Degetul mijlociu spune: «Dar Dumnezeu?»

Arătătorul spune: «Cine îi va spune?»

Degetul mare spune: «Eu...»

Degetele îl bat, și el se desparte de ele!...

De aceea, de atunci, degetul cel mare e despărțit de frații săi!.

CITIȚI ÎN

„Gazeta de Duminică“

POVESTEA ÎN ILUSTRAȚII:

ZIG ȘI PUC

Popas imperial

La 20 Aprilie 1814, un echipaj de 14 trăsură părăsea Fontainebleau pe șoseaua Nevers: Napoleon și suita sa plecau în insula Elba. Când înoptră, împăratul se opri pe șoseaua Briare și cele 14 trăsură cu cei 60 cai se adăpostiră în cel mai vast han.

Acest han, devenit palatul Poștelor, primește în fiecare an numeroși turiști. Se arată grajdurile cari au adăpostit trăsură și grelele diligente în noaptea de 20—21 Aprilie 1814, sala unde a mâncat Napoleon, camera unde s'a odihnit câteva ore.

La Briare, împăratul căzut primise scrisoarea în care Maria-Luiza îi semnală că nu-l urmează în exil. Ea se duse să întâlnească pe tatăl ei, Francisc I al Austriei, la Orléans. Maria-Louise plecă la Viena în Mai 1814.

Nimic nu s'a schimbat în modesta cameră din Briare. O placă pe fațada casei amintește turiștilor acest episod puțin cunoscut din viața lui Napoleon.

O ispravă neobișnuită

454

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

Miss Victoria Jones, una din cele mai cunoscute dansatoare de music-hall din New-York, își «aruncă» piciorul la o înălțime de aproape doi metri. Ea câștigă cu numărul ei de dans 40.000 lei pe săptămână.

Miss Victoria Jones, l'une des plus connues danseuses de music-hall de New York, «jette» son pied à une hauteur de presque deux mètres. Elle gagne avec son numéro de danses 40.000 lei par semaine.

Miss Victoria Jones, eine der bekanntesten New Yorker Varietätänzerinnen, «schmeißt» ihr Bein etwa zwei Meter hoch. Sie verdient mit ihrer Tanznummer wöchentlich 40.000 Lei.

Un model fermecător

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un model fermecător de pălărie de pai, împletită cu panglică de satin în ton.

Peruci de... sticlă

Se fabrică din sticlă obiecte din ce în ce mai ciudate. Un lucrător din Riesengebirge a fabricat o vioară și o trompetă de sticlă.

Acum de curând, un mare industriaș a găsit un mijloc de a face peruci din sticlă. Aceste peruci ar avea avantajul că au firele foarte fine, deosebindu-se numai cu mare greutate de părul adevărat, și că se pot colora în orice nuanță.

Are dreptate

— Eu nu permit din principiu ca copiii mei să se lase sărutați de streini.
— La ai mei nu mai pot nimic: au trecut de șaptesprezece ani.

Costumul de baie, eri și azi

(Photo-exclusivitate Keystone).

O amuzantă confruntare a costumelor de baie de odinioară și de acum: la stânga, ultimul model, scurt, sportiv și îndrăzneț; la dreapta, penultimul costum, dinainte de război.

Bigami americani Pilotul unui avion care face serviciul între New-York și San Francisco a crezut că poate contracta o căsătorie în fiecare din aceste orașe, dată fiind depărtarea dintre ele. El nu s'a gândit la accident. O teribilă capotare îl trimise la spital, unde rămase mult timp între viață și moarte. Când își recăpătă simțurile, cele două soții legitime erau la căpătâiul său. Pământul american îi va fi de sigur mai puțin element decât cerul.

Un tânăr ziarist american și inventator, în vârstă de 24 ani, se lăsă sedus de aspectul unei văduve blonde, pe când el avea numai 19 ani. El crezu că ea are numai 28; se însură cu ea: Doamna era bunică. Bravul băiat se văzu bunic prin alianță, la 24 ani. Dar el află că primul soț al dulcineei sale mai trăia. El vru să-i redea soția, fiicele și nepoții, divorțând.. Dar, vai!... bigama așteaptă un copil dela el.

Dacă tânărul gazetar nu se dă cu capul de pereți, înseamnă că e în adevăr tare..

Pălărie de dantelă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Model de pălărie de pai-crinolină, în formă de dantelă bleu-Lido, având o panglică de satin în ton.

Măsurarea pudoarei Denver Chemical Manufacturing Co. din New-York anunță apariția unui instrument de măsurat pudoarea feminină.

Acest aparat curios constă dintr-o placă de cauciuc sintetic pe care se inserează filamente termo-electrice, sensibile la cea mai mică sporire a temperaturii și legate de un galvanometru, al cărui ac marchează transformarea energiei calorice în energie electrică.

Tânăra fată, care trebuie examinată, își pune obrazul în contact cu placa de cauciuc și.. ascultă interogarea «examinatorului».

Zilele trecute, un savant a invitat pe o fermecătoare miss să ia loc lângă tablou. El o copleși cu complimente care nu aveau nimic științific. Galvanometrul începu să ritmeze un adevărat charleston..

Profesie

— Profesia dv.?
— Inventator.
— Ce ați inventat?
— Nimic, d-le comisar... caut!

— Votre profession?
— Inventeur.
— Qu'avez-vous inventé?
— Rien, monsieur le commissaire... je cherche!

«Ihr Beruf?»
«Erfinder».
«Was haben Sie erfunden?»
«Nichts, Herr Polizeirat... ich suche!»

OTRAVĂ

— Bărbate, toată ziua fumezi! E o otravă care te omoară cu încetul.
— Ei și? Nu cumva vrei să iau, de hatărul tău, arsenic!

In interior...

— Am venit să-mi dați recompensa ce ați făgăduit aceluia care vă va readuce canarul dv.

— Dar nu mi-ai adus un canar, ci o pisică!

— Da, dar canarul e înăuntru!

— Je viens toucher la récompense que vous avez promise à qui rapporterait votre serin.

— Mais ce n'est pas un serin que vous m'apportez, c'est un chat!

— Oui, mais le serin est à l'intérieur!

«Ich bitte um die Belohnung, die Sie demjenigen versprochen haben, de Ihnen Ihren Kanarienvogel wiederbringt».

«Aber Sie haben mir keinen Kanarienvogel, sondern eine Katze gebracht!»

«Jawohl, aber der Kanarienvogel befindet sich im Innern!»

SURPRIZĂ

— Mămico, strigă micul Sandu entuziasmat, ne-am jucat de-a factori poștali și am dat pe stradă fiecărui trecător câte o scrisoare.

— Dar de unde ați luat atâtea scrisori?

— Le-am găsit în sertarul biroului tău; erau toate legate cu panglici roz

RĂUTĂCIOS

— Nu simți, Radule, că miroase a văpsea arsă?

— Da, draguțo, dar de ce te așezi cu fața atât de aproape de sobă?

SĂRMANUL CHIRIAȘ

Gazda (către d. Speriatu, care ar vrea să ia cu chirie două camere și o bucătărie): Cele două camere costă cinci mii lei lunar. Pisici, câini, pian, gramofon, radio sau copii nu sunt admiși.

D. Speriatu: V'ar supăra poate dacă ghetetele mele ar scârțâi puțin?

LA INTRECERE

Intr-o cafenea șed la o masă un dresor și un ventriloc.

Dresorul povestește ca din întâmplare:

— Ai idee cât de înaintați suntem cu dresura? Acum câțiva ani am avut un papagal... După patru luni bestia a declamat o Satiră întreagă de Eminescu.

Ventrilocul nu spune nimic, dar deodată se aude o melodie misterioasă.

— Dar ce tenor miraculos mai e și ăsta? spune dresorul.

— Psst! Tăcere! E tenia mea!

BIBLIOTECA

— Da, cărțile mele! exclamă d. Decăzutu. Dacă nu le-ași fi avut, nu știu cum ași fi dus-o în ultimul timp!

— Atât de mult v'a folosit cititul?

— Cititul? De unde! Le-am vândut volum după volum!

RIPOSTĂ

Ea: Eu cred că bărbații ar trebui să împartă cu femeile munca din gospodărie.

El: Just! Eu nu pot să sufăr pe bărbații egoiști cari vor să facă toate singuri.

INTREBARE

Bancherul (către candidatul la mână fiicei sale): Nu dau fata mea după un om cu o sută de mii lei datorii.

Candidatul (timid): Pot să vă întreb dacă găsiți că datoriile acestea sunt prea mari sau prea mici?

MODESTIE

Clientul: Am pus să se facă analiză zahărului tos ce am cumpărat aici. Știi ce conține? Ipsos, nisip și pesmet pisat!

Negustorul (modest): Dar și zahăr, d-le Ionescu!

Salubritate

— Spui că aerul este aici deosebit de sănătos? Dar, toate uzinele acestea...

— Just: sunt uzine de produse farmaceutice!...

— Vous dites que l'air est particulièrement sain ici? Pourtant, toutes ces usines...

— Justement: ce sont des usines de produits pharmaceutiques!...

«Sie meinen, die Luft sei hier besonders gesund? Aber die vielen Fabriken...»

«Jawoll, es sind Fabriken für pharmazeutische Produkte...»

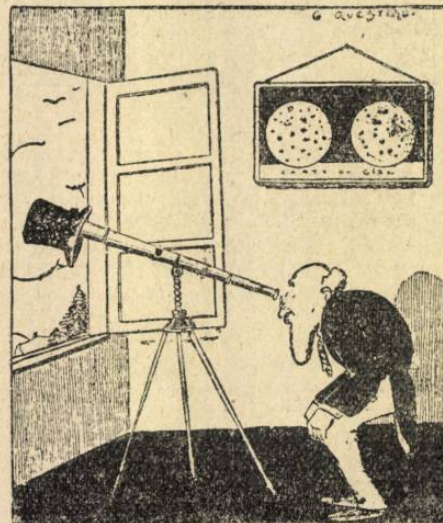
MIJLOC SIGUR

Căinele lui Șmecherescu dispăruse. După mai multe reflexii, Șmecherescu publică într'un ziar anunțul următor:

«Pierdut sau fugit! Terrier galben, răspunde la numele de Jimmy. Rog a-l readuce imediat, căci peste trei zile va isbucni la el turbarea».

A doua zi, Jimmy se întoarse la stăpânul său.

Distrat

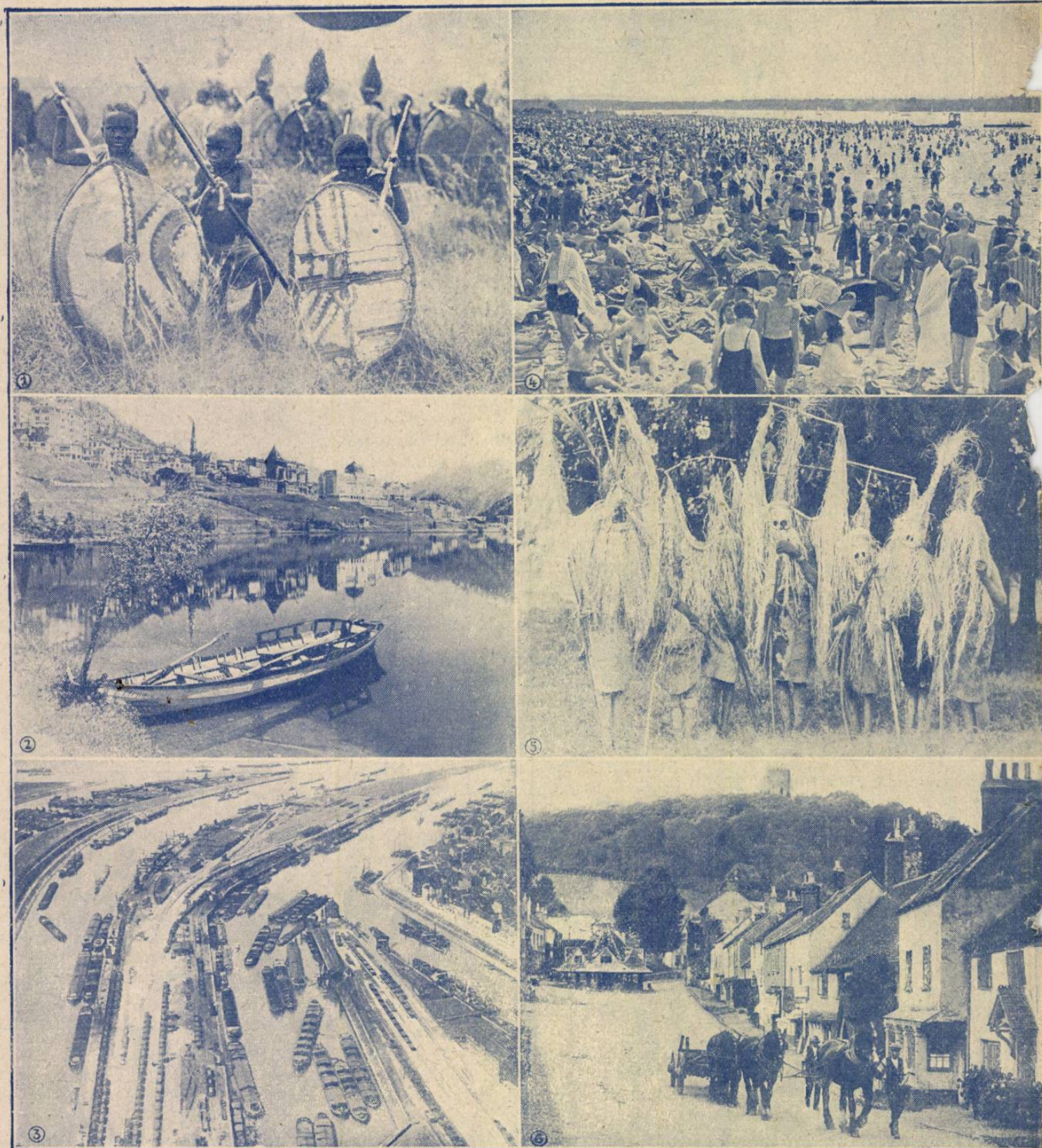

— Pentru întâia oară mi-e dat acum să examinez o eclipsă totală care durează atât timp!

— C'est la première fois que j'examine une éclipse totale qui dure aussi longtemps!

«Ich beobachte jetzt zum ersten Male eine totale Sonnenfinsternis, die so lange andauert!»

A sosit epoca voiajelor : unde plecăm ?...

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin).

A sosit epoca voiajelor: unde plecăm?... Fantezia reporterilor fotografi ne sugerează câteva locșoare pitorești... Iată-le: 1. Instantaneu din Africa: Copii din tribul Nandi se exersează cu areul, spre a deveni mai târziu mari vânători de lei. — 2. Colțisor din St. Moritz (Elveția), care atât vara cât și iarna, e una din localitățile cele mai cercetate de vizitatorii eleganți. — 3. Priveliște asupra portului Duisburg, pe Rin, pe unde deasemenea trec călătorii din toate părțile lumii. — 4. «Strandul» de la Wannsee de lângă Berlin: afluență enormă într-o zi de sărbătoare. — 5. Serbarea «maturizării bărbatului», la Negrii din Africa: tineri din tribul Nandi în vestimente femeiești și cu coafuri de stuf, primind consacarea bărbăției. — 6. Pitoresc colț din orașul englez Dunster, pe înserat.

Voici la saison des voyages, Où partirons-nous?... Voici quelques sites pittoresques: 1. Enfants du tribu africain Nandi à l'exercice du tir à l'arc. — 2. Un coin à St. Moritz (Suisse). — 3. Le port de Duisburg, sur le Rhin. — 4. La «plage» du Wannsee près Berlin, un jour de fête. — 5. La fête de la «maturisation de l'homme» chez le tribu Nandi en Afrique. — 6. Coin pittoresque de la ville anglaise de Dunster, la nuit tombante.

Die Reisesaison ist nun da. Wohin geht der Weg?... Hier einige malerische Gegenden: 1. Kinder aus dem afrikanischen Stamme Nandi beim Ueben im Bogenschiessen. — 2. St. Moritz (Schweiz) vom See aus gesehen. — 3. Duisburg am Rhein mit seinem grossen Binnenhafen. — 4. Der Wannsee-Strand bei Berlin an einem Festtage. — 5. Mannbarkeitsfest bei den Nandis in Afrika. — 6. Malerische Strasse in der englischen Stadt Dunster.

Birourile : București, Strada Parlamentului 2. — Abonamentul : 350 Lei anual. — Un număr vechi 9 Lei.

Tiparul și Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Strada Parlamentului No. 2 — București.

Oglinda Lumii

Revista săptămânală de actualitate, apare în fiecare sâmbătă

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

st nevoie de atâtea fete frumoase, încât a trebuit să fie transportate cu...camionul!...
utilisé tant de belles
venir en... camion.

Bei einer Filmaufnahme wurden so viel Statistinnen ge-
braucht, dass man sie im... Lastwagen transportieren musste

Biblioteca în lanțuri

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

În vechea catedrală istorică din Hereford (Anglia) se află o celebră bibliotecă cu cărți și manuscrise din vechime și de mare preț. Spre a se evita pierderi, cărțile sunt legate fiecare cu lanțuri.

Dans la vieille cathédrale historique de Hereford (Angleterre) se trouve une célèbre bibliothèque de livres et manuscrits anciens de grand prix. Pour éviter des pertes, chaque livre est attaché par des chaînes.

In der alten historischen Kathedrale in Hereford (England) befindet sich eine berühmte Bibliothek mit wertvollen Stücken aus alter Zeit. Um Verlusten vorzubeugen, sind die einzelnen Bücher an Ketten befestigt.

Săptămâna

Sir Hubert Wilkins, care a fost pasager pe *Graf-Zeppelin* la încercarea acestuia nereușită de trecere a Atlanticului, fusese prevenit de o scrisoare anonimă că dirijabilul nu-și va atinge țelul și că va fi târât departe din drumul său.

Or, o scrisoare de aceeași mână feminină i-a fost trimisă în 1925, când a plecat pentru prima expediție la Polul Nord; și scrisoarea aceasta îl prevenea că vasul aerian va cauza moartea unui om străin de echipaj, dar care totuși trebuia să-l servească cu ceva.

Mi bine, cu un an mai târziu, un ziarist străin a fost ucis la Fairbanks, în Alaska, de o elice a avionului lui Wilkins.

Nu putem pune la îndoială cuvântul unei asemenea personalități. Iată o profeție precisă și realizată. Va trebui deci să credem că fatalitatea nu e un cuvânt zadarnic și că există în adevăr o carte a Destinului?

La orice știre asemănătoare, răspundem, că e o simplă coincidență. Dar toată lumea știe că au fost foarte multe coincidențe de acest soi.

După cum spune marele Shakespeare: există mai multe lucruri pe pământ și în văzduh, pe care filosofia noastră nu le poate concepe.

Copilul, acul, magnetul

O doamnă Harvey observă într-o zi că vârful unui ac de cusut eșea lângă ochiul stâng al fetei de 9 luni pe care o alăpta.

Ea nu-l putu scoate, acul înfundându-se în carne.

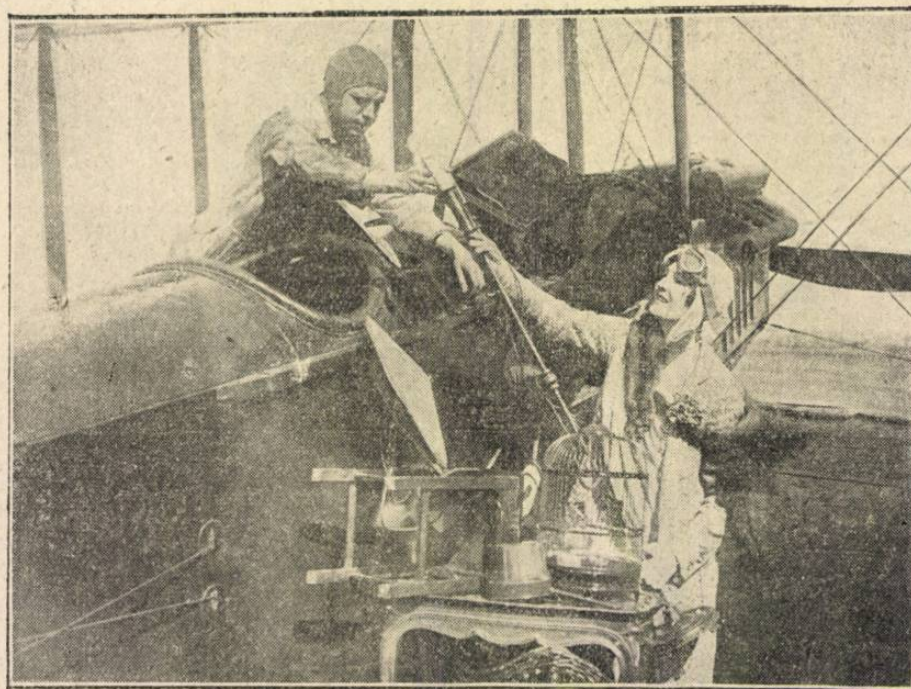
Copilul fu radioscopat; acul se așezase vertical în creierul copilului. Veni un chirurg și, după ce deslipi o parte din pielea cu păr a capului copilului, luă un magnet și extrase acul.

Gânduri

Să nu credeți că dreptatea poate locui vreodată în sufletele dominate de ambiție.

Bossuet

Mutare cu avionul

Miss Eleanor Woodruff, o cunoscută actriță americană, a trebuit să se mute de la domiciliu din cauza sportului mobilierului ei, ea a închiriat un avion, în care și-a încercat catrafusele.

Miss Eleanor Woodruff, une bien connue actrice américaine, ayant à déménager son appartement dans sa maisonnette «weekends» et les déménageurs réclamaient des prix trop forts, a loué pour ce but un avion. La voilà chargeant ses objets mobiliers.

Polițiștii din Chicago, orașul cu cea mai mare criminalitate din lume, sunt instruiți în tragerea cu arc.

Les agents de la police de Chicago instruits dans le tir à l'arc.

Die Schutzleute von Chicago werden im Bogenschiessen trainiert.

Un câine Dacă e o farsă, e amuzantă.

bețiv S'au văzut găini bete s'au văzut chiar având boală de mare. Unii s'au amuzat dând băutură pisicilor și câinilor. Dar un câine care să se dedea sistematic beției, iată ceva nou. E cazul unui câine polițist din Olso care a fost prins la rândul său. Animalul alerga spre ascunzătoarea unde se aflau 700 butoaie cu alcool.

S'a descoperit astfel un depozit de contrabandă abandonat de zece ani.

Polițiști arcași

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin).

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin).

Construirea unui nou teatru Shakespeare

OGLINDA
LUMII

459

(Photo-exclusivitate Keystone)

Zilele trecute s'a pus la Stratford-on-Avon (Anglia) piatra fundamentală a noului teatru Shakespeare, alături de cel incendiat. Piatra a fost pusă de primul mare maestru al lojei francmasonice din Anglia, lordul Ampthill, și francmasoni din toată lumea au luat parte la festivitate, după care au defilat în jurul locului, pe care se va clădi teatrul.

On a mis ces jours-ci à Stratford-on-Avon la pierre fondamentale du nouveau théâtre Shakespeare, à côté du théâtre incendié. La pierre a été mise par le premier grand-maître de la loge franc-maçonique d'Angleterre, le lord Ampthill; des franc-maçons de partout ont pris part à la fête, après laquelle ils ont défilé autour de l'emplacement du nouveau théâtre.

Dieser Tage wurde in Stratford-on-Avon der Grundstein für das neue Shakespeare-Theater gelegt, das neben dem abgebrannten Theater erbaut wird. Den Grundstein legte der erste Grossmeister der englischen Freimaurerlogen, Lord Ampthill. An der Feier beteiligten sich Freimaurer aus vielen Ortschaften, wonach sie rings um den Theaterplatz defilierten.

Oameni primitivi

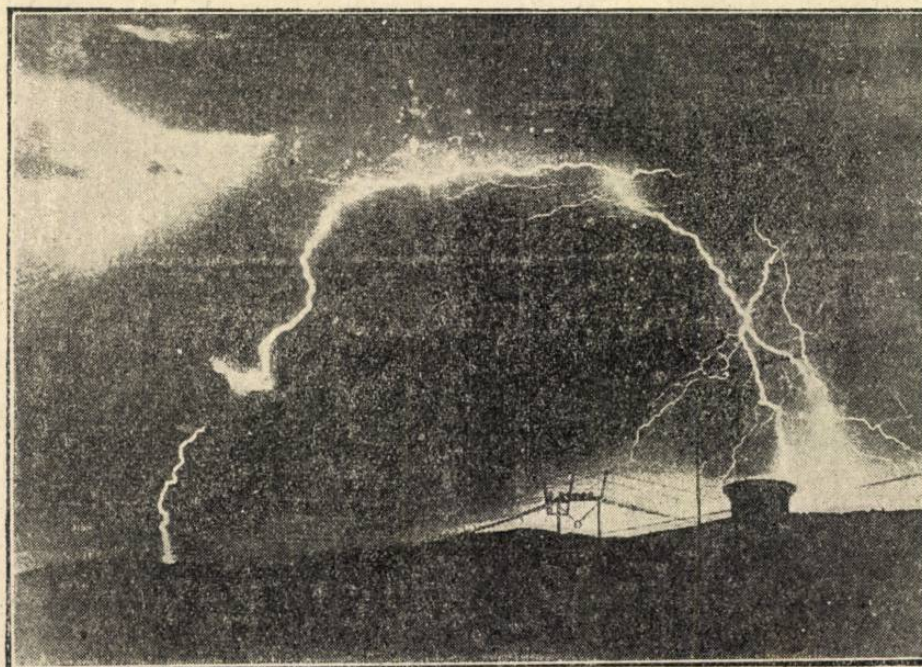
La trei ore de cale ferată de New York se află o colonie de munteni primitivi. Ea se compune din 60 oameni numai, și e cunoscută de puțin timp.

Se pare că nici o descoperire, nici una din desvoltările civilizației moderne n'a pătruns încă în acest cuib de munteni cocoțat pe înălțimile Taghnicului. Aceste 60 persoane formează o singură mare familie; ele posedă numai două nume proprii: Proper și Hotaling. Locuitorii acestui sat se căsătoresc silit între ei. Sunt toți foarte sănătoși și nu arată nici un fel de degenerare.

Iată pe Bill Proper fumându-și pipa cu un aer vesel; e bătrân, dar foarte viguros; lângă el e nepoata lui, pe care numai manierele o arată ca aparținând sexului slab, atât de solidă și auzuloasă este. Fața sa strălucește de mândrie, privind cele două păpuși cari i-au fost dăruite.

Acești primitivi nu bănuiesc sgomotul și splendoarea din Fifth Avenue din New York, care atrage și înlăntue milioane de oameni.

Cercetări asupra fulgerului

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

In America s'a obținut fotografia aceasta a unui fulger în momentul când trăsnește. Experimentatorii s'au servit de o cameră fotografică lucrând mai repede decât fulgerul.

Photo obtenue en Amérique d'un éclair. Aufnahme in Amerika eines Blitzes beim Einschlagen.

Un adversar de temut

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin).

Melvin Kuntz, un îmblânzitor de lei de 16 ani, se joacă cu prietenul său cel mai bun, leul de doi ani «Jackie» din grădina zoologică din Los Angeles, organizând cu el lupte de box.

Melvin Kuntz, un dompteur de lions âgé de 16 ans, joue avec son meilleur ami, le lion de deux ans «Jackie» du Zoo de Los Angeles, organisant avec lui des luttes de boxe.

Melvin Kuntz, ein 16-jähriger Löwenbändiger, spielt mit seinem besten Freund, dem zweijährigen Löwen «Jackie» vom Zoo in Los Angeles, mit dem er Ringkämpfe veranstaltet.

„Mire și mireasă“

Gisa Gert a dansat parodia aceasta amuzantă în cortegiul festiv din Săptămâna artistică din Viena.

Mlle Gisa Gert a dansé cette parodie amusante («Marié et mariée») dans le cortège de la Semaine artistique de Vienne.

Gisa Gert tanzte diese amüsante Parodie («Braut und Bräutigam») im Festzug der Wiener Festspielwoche.

Turneu preoțesc în avion

Pentru prima oară iarna aceasta, monseniorul Breyant, vicar apostolic din Mackenzie, în Canada, a făcut o parte din turneul său pastoral în avion.

El s'a declarat încântat de acest mod de transport, care nu numai l'a făcut să câștige timp, dar a fost mai economic decât faimoasa saie cu câini de care se foloseau până acum misionarii.

Cuvântul lui Dumnezeu vine din cer.

Oraș reînviat

Mai puțin de șase ani au trebuit orașului Tokio pentru a se ridica din ruinele sale; nu s'a uitat cataclismul din Septembrie 1923, care a distrus trei sferturi din oraș și a decimat populația; peste 156.000 persoane au fost ucise sau rănite.

De curând ducele de Gloucester a vizitat un oraș nou; s'a dus acolo pentru a remite Mikadoului ordinul *Ja-retierei* și a putut constata că milioanele împrumutate Japoniei de Anglia, a doua zi după cataclism, au fost bine întrebuințate.

În 1923, Tokio acoperea un cerc de 8 kilometri diametru. Azi, capitala niponă s'a întins mult; cereul s'a lărgit, diametrul s'a dublat; alături de imobile de ciment s'au ridicat case de lemn, care rezistă mai bine sgușuirilor sismice. Or, sismografele înregistrează zilnic din acestea.

Orașul posedă azi străzi largi, parcuri speciale și, grație eforturilor vitezei populații, Tokio vine în al treilea rând al marilor metropole. Locul acesta îi fusese răpit de Berlin în urma cutremurului din 1923.

Un diamant de 80 de milioane lei

În minele de lângă Rio-de-Janeiro s'a găsit un formidabil diamant trandafiriu, care cântărește 111 carate și care, după ce va fi șlefuit, va valora 100.000 lire sterline (80 de milioane lei).

Persoana care l'a găsit, l'a vândut cu 2000 lire; o a doua tranșă s'a efectuat cu 8000 lire, iar o casă din Amsterdam a oferit această sumă numai pe jumătate din piatra prețioasă...

Un mare chirurg negru

În insula Fidji a fost descoperit un bărbat cu o reputație de chirurg excelentă.

Acesta e șeful unui trib. E complet analfabet, și deoarece n'a părăsit niciodată insula lui natală, nu a putut să fi făcut vreun studiu oarecare al medicinei.

Totuși, atât de mare e arta sa încât chiar Europeanii fac adesea apel la oficiile sale, căci el operează cu o siguranță și o stăpânire rare.

Acest dibaciu chirurg e fiul unui canibal, care acum 15 ani trecea drept cel mai expert ciopărtitor de cadavre umane.

Totul se explică atunci...

Nervi bolnavi

Câte zile are anul, pe la atâtea stațiuni de suferințe trebuie să treacă omul nervos, căci nervii răi istoviți amăresc viața și pricinuesc multe suferințe. Dureri înepătoare, amețală, stări de spaimă, dureri de cap totale sau semilaterale, văjăituri în urechi, tremuratul ochilor, indigestie, insomnie, transpirări, palpitații musculare, incapacitate de a lucra ș. m. a. fenomene sunt consecințele unor nervi slabi, istoviți, bolnavi.

Cum poți scăpa de mizeria aceasta?

Scrierea mea apărută acum analizează un remediu, care a devenit pentru omenire un izvor de binefacere. El favorizează în mod minunat funcțiunile corpului, întărește șira spinării și creerii, fortifică mușchii și membrele, dă putere și vitalitate.

În lupta pentru nervi sănătoși

remediul acesta face adesea minuni, conduce adevăratele materii nutritive până în locurile extreme ale producțiunii sângelui, animează, încurajează, menține tânăr și viu. Puteți să vă convingeți în persoană că nu vă făgăduesc nimic neadevărat, căci trimiț în cele două săptămâni viitoare, oricui îmi va scrie, absolut gratuit și franco, o cutiută de probă și cartea unui medic cu multă și îndelungată experiență, care a avut să lupte și el cu suferința. Scrieți-mi lămurit adresa dv., vă trimiț imediat cele făgăduite

CU TOTUL GRATUIT

Ernst Pasternak, Berlin S. O. Michaelerkirchplatz 13, Abt. 310.

AVENTURILE LUI GORDON FYM

(12)

de EDGAR ALLAN POE

Așa veniră succesiv pe «Jane Guy», în trupe de câte douăzeci, toți sălbatecii și numai Too-Wit putu ră mâne tot timpul pe bord. Niciunul nu avu intenția să fure; nu lipsea absolut nimic după ce plecaseră ultimii negri. Toată purtarea lor era prietenoasă, dar arătară tot felul de ciudățenii pe care nu ni le puteam explica; de pildă, nu era chip să fie convinși de a se apropia de unele obiecte inofensive: vântrelele, un ou, o carte deschisă. Incercările noastre de a afla dacă ei posedă cumva obiecte proprii pentru trambă, eșuă în fața imposibilității de a ne înțelege; în schimb aflăram cu surprindere că pe insulă se află broaște testoase Galapagos mari și văzurăm chiar una în luntrea șefului. În mâinile unuia din sălbatici observăram *biches de mer*, pe care le mânca cu mare poftă în stare naturală.

Constatările acestea foarte ciudate, dată fiind latitudinea geografică, stârniră dorința căpitanului Guy de a cerceta amănunțit regiunea, sperând că avea astfel de câștigat. Eu însă preferam continuarea drumului spre sud. Aveam vreme frumoasă și nimeni nu știa cât va dura. Gradul 84 era atins, marea era deschisă și fără ghețuri, vântul și curentul era favorabil, — nu puteam suporta ideea de a sta aci mai mult timp de cât era necesar pentru echipajul să se odihnească și pentru aprovizionarea cu alimente și combustibil. Reușii să conving pe căpitan, care îmi făgădui că va rămâne numai o săptămână spre a porni apoi — chiar dacă am găsi aci *biches de mer* în abundență — mai departe spre sud, cât va mai fi cu putință.

După luarea hotărârei, puserăm corabia noastră în siguranță printre stânci, cu ajutorul lui Too-Wit, și aruncăram ancora, la o milă de țărm, într'un golf bine apărat de coasta sud-est a insulei, pe nisip, la 40 coți adâncime. La extremitatea golfului — așa ni s'a spus — sunt trei izvoare bune de apă de băut și lemne pretutindeni în cantități mari. Luntrele ne urmară încet, dar păstrară o distanță respectoasă. Șeful însuși rămase pe bordul corăbiei și, după ce aruncăram ancora, ne pofti să debarcăm și să-i vizităm satul. Căpitanul Guy acceptă invitația. Zece sălbateci rămaseră pe bord ca ostați și o delegație de zece oameni se pregăti să urmeze pe șef. Luăram

bine înțeles cu noi arme, dar ne ferirăm să trădăm că tot neîncrezători eram. Goeleta se puse în poziție de luptă și luă toate măsurile de siguranță spre a preveni surprize. Primul cărmaci avea ordin să nu lase, pe timpul absenței noastre, pe nici un om să vie pe bord și dacă zăbovim mai mult de zece ore, să trimită șalupa cu tunul învârtitor în căutarea noastră.

Cu cât înaintam mai mult pe insulă, cu atât ne convinseserăm mai mult că era cu totul altfel conformată decât toate țările vizitate până atunci de oameni civilizați. Nu văzurăm nicăeri ceva cunoscut. Arborii nu semănau nici cu cei din zonele calde, nici cu cei din regiunile moderate sau reci de la nord și nici cu cei întâlniți până acum în latitudinile dela sud. Până și stâncile ni se păzură străine ca culoare și conformație, iar râurile care strebăteau în sus aveau atât de puțin comun cu cele ce cunoșteam din alte părți încât apele lor ne păzură bănuitoare și nu puteam crede că au origine firească.

Când Too-Wit și însoțitorii săi băură dintr'un mic pârâu (primul ce întâlnirăm), noi refuzăram să imităm pilda lor, de teamă că apa e stricată. Abia mai târziu ne-am convins că toată apa de pe insulă era la fel. Mi-e greu să explic ciudățenia acestui lichid; nici nu se poate descrie pe scurt. Cu toate că apa curgea cu mai multă sau mai puțină viteză, spre locurile mai joase, nu era niciodată complet străvezie, afară când cădea în cascade. Totuși era de fapt tot atât de limpede cât apa obicinuită, dar limpeziciunea aceasta nu se vedea. La prima privire părea groasă ca guma arabică.

Aceasta era cea mai puțin ciuda-

tă din însușirile ei. Nu era incoloră ca altă apă; lucea ca mătase șanșantă în toate nuanțele purpuri. Punând-o într'un vas de sticlă și lăsând-o să stea puțin, văzurăm în lichid un număr de vine colorate, care străluceau toate deosebit și nu comunicau între ele. Coeziunea fiecărei particule era perfectă în fiecare arteră, dar particulele a două vine vecine nu coerau. Dacă se tăia vinele transversal, massa se închidea imediat și nici o urmă nu trăda că trecuse pe acolo un cuțit după ce fusese scos. Dacă se lăsa în schimb ca cuțitul să alunece printre două vine, dura totdeauna câțva timp până ce puterea de coeziune depărta tăetura.

Apa aceasta ciudată a fost însă numai una din minunile ce întâlniserăm pe insulă.

CAPITOLUL XIX

Merserăm trei ore până să ajungem la est. Drumul era de peste nouă mile, peste munți și văi. Suita cea mare a șefului Too-Wit (toți cei 110 din luntre) se mări în drumul nostru, din când în când, cu mai multe capete care se iveau ca din întâmplare în diferite locuri. Mi se părea că era un sistem și începui să mă tem, comunicând aceasta căpitanului Guy. Fiind însă prea târziu ca să ne întoarcem, găsirăm că e mai nimerit să arătăm lui Too-Wit încredere. Ne continuăram deci liniștiți drumul, supraveghind pe negrii și mișcările lor și având mai des grije ca niciun negru să nu se strecoare printre noi. După ce trecurăm, cu secretă îngrijorare, o vale adâncă, ajunserăm la sat, care, după cum mi se explică, era singurul de pe insulă. Sosind în apropiere de locuințe, șeful scoase un strigăt și repetă de mai multe ori cuvântul «kloc-kloc», pe care îl luarăm drept numele satului.

Locuințele erau extrem de primitive, mai mizerabile decât își poate închipui cineva, și nici măcar uniform construite, cum e cazul la sălbatecii cei mai de jos. Unele se compuneau numai dintrun arbore scobit, tăiat la vreo patru picioare deasupra rădăcinii și acoperite cu o mare piele neagră de animal, care atârna din toate părțile pe jos. Aci locuiau «cei mari» de acolo, numiți Wampoons sau Yampoons. Alte locu-

NUMERE VECHI

DIN

„SUPLIMENTUL“ NOSTRU

SE GASESC ȘI SE POT COMANDA LA ADMINISTRAȚIA

«OGLINDA LUMII»

BUC. I. - STR. PARLAMENTULUI, 2

FIECARE SUPLIMENT
PE PREȚUL DE LEI

2

ințe erau făcute din ramuri groase acoperite cu frunze uscate, rezemate de o colină de pământ de cinci sau șase picioare înălțime. Altele erau găuri săpate vertical în pământ, pe care locuitorul le acoperea cu frunziș după intrarea sa. Alți locuitori își formaseră un culcuș apărut de vânt și de intemperii, din crăci rupte și îndoite, așezate în ramuri bifurcate. Cei mai mulți locuiau în vizuini mici, joase, săpate probabil de ei însuși. În fața fiecăreia din aceste vizuini mizerabile se vedea un mic bloc de piatră, pe care locuitorul îl împingea cu grijă în fața intrării ori de câte ori își părăsia domiciliul. Nu am putut înțelege de ce, căci piatra nu închidea deschizătura decât deabia pe sfert.

Satul, dacă poate fi numit astfel, se afla într-o vale oarecum adâncă, accesibilă numai dela sud; celelalte trei părți erau înconjurate de aceluși perete de stâncă în care se aflau pomenitele vizuini. În mijlocul văii curgea un râu sgomotos cu aceiași apă misterioasă pe care am încercat s-o descriu. În apropiere de locuințele indigenilor furnicaau ființe ciudate, care erau toate, vădit, animale domestice. Cel mai mare semăna oarecum ca trup și ca bot, cu porcul nostru, avea însă o coadă stufoasă și picioare delicate de antilopă. Se mișca foarte greoi; să alerge nu putea. Alte animale aveau corpul lunguet și lână neagră deasă. Păsări domestice erau multe și de cele mai diferite soiuri; păreau a fi alimentul principal al locuitorilor negri ai satului. Printre aceste păsări văzurăm, spre surpriza noastră cea mai mare, și un număr de albatroși, cari păreau tot atât de domesticiți; sburau din când în când spre mare spre a-și căuta acolo hrană și se întorceau apoi în sat, unde se simțeau ca la ei acasă. Cloceau în apropiere de sat, în strânsă comunitate cu pelicanii, dar cari nu vizitau niciodată satul.

Peștii păreau a fi abundenți. Pe timpul vizitei noastre văzurăm cantități mari de somoni, chetodoni, porumbiei albastri, mreni de mare, poapi, pești-papagal, cosaci de mare, caracude uscate și numeroase alte specii. Ne bătu la ochi că cele mai multe specii semănau cu peștii cari trăiesc pe lângă insulele Lord-Auckland. Se aflau în masă pe insulă și broaște țestoase mari Galapagos. Animale sălbatece văzurăm rar. De câteva ori am zărit șerpi scârboși, cari nu păreau însă a fi veninoși, de oarece nici unul din sălbateci nu le dădea atenție.

Când ajunserăm la sat cu Too-Wit

și oamenii săi, ne înconjură o mulțime de popor și ne salută cu strigăte sgomotoase, din cari nu auzirăm iarăși decât vorbele «Anamoomoo!» și «Lama-Lama!». Spre surprinderea noastră, oamenii erau aproape cu totul în pielea goală, în contrast cu oamenii îmbrăcați din luntre. Se părea de asemeni că aproape toate armele de pe insulă se aflau în mâinile acestora din urmă, căci locuitorii satului erau neînarmați. În mijlocul numeroaselor femei și copii cari ne-au întâmpinat la intrarea în sat, unele erau frumuseți. Svelte și proporționate, se mișcau grațioase și neafectate, cum nu e cazul la femeile civilizate. Aveau însă, cași bărbații lor, buze atât de groase încât nu se vedeau dinții nici când râdeau. Părul lor era mai moale decât al bărbaților.

Printre sătenii goi văzurăm zece sau doisprezece bărbați, îmbrăcați ca și suita lui Too-Wit, cu piei negre și purtând măciuci și lăncii grele. Păreau a avea multă influență, locuiau în colibe de piei negre și erau intitulati «Wampoo». Palatul lui Too-Wit se afla în mijlocul satului, era mai mare decât cocioabele celelalte și construit cu mai multă îngrijire. Trunchiul de arbore locuit de șef eșea 12 picioare din pământ și avea la extremitatea sa superioară câteva crăci orizontale, cari lărgeau acoperișul. Se legase laolaltă patru piei negre mari și marginile ce atârnav erau fixate de sol cu pari. Covorul acestei locuințe de căpetenie era format dintr'un strat de frunziș.

Furăm conduși solemn în colibă și îndărătul nostru se înghesuiea atâția sălbateci câți putură începe în

«palat». Too-Wit se așeză pe covorul de frunze și ne pofti să-l imităm. O făcurăm și avurăm atunci o situație neplăcută, dacă nu chiar critică. Noi doisprezece ședeam pe pământ și în jurul nostru ședeau pe vine numai negri, cel puțin patruzeci, cari erau atât de aproape de noi încât, în caz de atac, nu am fi putut face uz de armele noastre, ba nici să ne ridicăm. Și nu era înghesuială mare numai în interiorul colibe, ci și afară — cred că se adunase tot satul — și numai autoritatea lui Too-Wit, care cerea mereu să înceteze înghesuiala, ne feri de a fi striviți. Viața noastră se afla în mâinile lui și de aceea convenirăm de a rămâne mereu pe lângă dânsul și de a-l omorî fără scrupule la prima manifestație ostilă.

După ce șeful liniștise puțin, cu chiu cu vai, poporul, ne ținu un lung discurs, asemănător cu cel anterior din luntre, numai că acum accentua mai mult cuvântul «Anamoomoo» în raport cu «Lama-lama». Ascultăram cuvântarea în tăcere, după care răspunse căpitanul Guy, asigurând pe șef de bunăvoință și prietenia sa. Drept dovadă îi oferii un număr mare de lanțuri din perle albastre și un briceag. La cele dintâi, șeful strâmbă spre mirarea noastră din nas, pe când briceagul îi făcu vădit o mare bucurie, așa că porunci imediat masa.

Masa care ni se dăde în cort peste capetele celor cari ședeau acolo se compunea din măruntaele palpitânde a unui animal domestic oarecare. Ne privirăm unul pe altul jenați, de oarece nu știam ce să facem cu această mâncare; când monarhul văzu ezitarea noastră, dete el pilda și înghiți acest ispititor fel de bucate cot după cot. Câtva timp îl privirăm, dar apoi stomacul nostru dete semne atât de vădite de indignare sa încât Majestatea Sa șeful fu tot atât de uluit ca în fața oglinzii depe «Jane Guy». Preferăram să renunțăm la delicatasa oferită și să facem pe gazda noastră a înțelege că deabia dejunaserăm și nu ne mai era foame.

După ce monarhul își termină masa, îl supuserăm cât mai abil cu putință unui interogatoriu spre a afla amănunte asupra principalelor produse ale țării care ne-ar putea fi de folos. A durat mult până a priceput scopul întrebărilor noastre; dar apoi se oferii imediat să ne conducă la un loc depe coastă, unde vom găsi în abundență renumitele *fishes de mer*. Voiși că găsim în fi-

A apărut:

În Editura „EMINESCU” S. A.

PANAIT
ISTRATI

Nerrantsula

(Le refrain de la fosse)

ROMAN

50 Lei

De vânzare la toate librăriile și depozitele de ziare din țară precum și la Editura „Eminescu” S. A., I București, Strada Parlamentului Nr. 2

ne prilejul de a eși din înghesuială, ne declarăm gata de plecare și urmarăm, însoțiți de toți locuitorii satului, pe șef până la locul în chestiune, situat pe extremitatea sud-est a insulei, aproape de golful unde era ancorată goeleta noastră. Aci a trebuit să așteptăm o oră până au venit cele patru luntre. Apoi ne urcarăm toți în una din bărci și furăm vâsliți până la o stâncă pe suprafața mării, unde văzurăm masse enorme de *biches de mer*. Am fi putut încărcă ușor o duzină de corăbii cu animalele acestea. În cele din urmă furăm duși la goeletă, unde Too-Wit, la despărțire, ne făcu plăcerea de a ne făgădui că ne va trimite atâtea rațe Canevas și broaște testoase Galapagos câte încap în cele patru luntre ale sale, și anume peste 24 ore. În tot timpul aventurii nu am observat la indigeni nimic suspect, afară de modul chibzuit cum sporea în drum spre sat numărul sălbatecilor.

CAPITOLUL XX

Șeful tribului se ținu în adevăr de cuvânt și ne trimise ceea ce ne făgăduise. Testoasele erau excelente și ratele întreceau în delicatețe și gust păsările noastre sălbatece cele mai bune. Afară de aceasta, sălbatecii ne aduseră, după dorința noastră, cantități mari de țelină și varză-scorbut precum și o luntre întreagă cu pești proaspeți și uscați. Telina era foarte bună, iar varza o binefacere pentru toți acei din echipajul nostru cari aveau simptome de scorbut. În scurt timp nu mai era nici un bolnav pe bord, atât de excelent fusese efectul verzii.

Mai primiram dela indigeni multe provizii, între altele un fel de crustaceu care seamănă la exterior cu o midie, dar avea gustul stridiilor, apoi crevete și alți raci mici și o cantitate de ouă proaspete de albatroși și alte păsări. La aceasta se adăoga o provizie mare de carne de la pomeniții porci negri, pe care cei mai mulți dintre oamenii noștri o găsiră excelentă, pe când mie nu-mi plăcea din cauza gustului de pește ce avea.

Drept mulțumire pentru atâtea bunătați dăruirăm indigenilor multe șiraguri de perle albastre și tot felul de giuvaericele de metal, cuie, cuțite și postav roșiu, ceea ce îi încântă în cel mai înalt grad. Iniințarăm la coasta insulei, în bătaia directă a tunurilor noastre, un bălcu în toată regula și comerțul nostru de

trampă se desfășură cu atâta liniște și ordine, cum nu ne așteptasem după atitudinea sălbatecilor în satul lor.

Așa trecură zile prietenoase. Sălbatecii veneau din când în când în cete mici pe bordul goetei noastre și vice-versa oamenii noștri se duceau din când în când pe insulă și pătrundeau uneori până în interior, fără a fi vreodată importunați.

Când se convinse căpitanul Guy cât de ușor se putea recolta cu ajutorul locuitorilor de pe insulă, cari ni se puneau bucuroși la dispoziție, o încărcătură de corabie cu *biches de mer*, el hotărî să propue lui Too-Wit să construiască case proprii pentru uscarea acestui articol comercial și apoi să adune cu supuși săi cât se va putea mai mult; el însuși va profita în interval de vremea favorabilă spre a-și continua drumul spre sud.

Deslușind șefului, cu oarecare dificultate, acest plan, dânsul fu imediat dispus să ajungă la o înțelegere. Se încheiă apoi o convenție satisfăcătoare pentru ambele părți și stabilind cele ce urmează. Tot echipajul lui «Jane Guy» avea să facă lucrările pregătitoare, să niveleze terenul, să clădească casele, să facă pe scurt tot ce era necesar spre a pune întreprinderea în activitate; și când va pleca apoi goeleta, trei oameni din echipaj vor rămâne pe insulă spre a instrui pe indigeni cum să usuce animalele maritime. Răspłata muncii depuse va fi în conformitate cu silința depusă; pentru fiecare sac cu *biches de mer* ce vom găsi la înapoarea noastră se fixă o plată precisă în perle albastre și bricege.

Convenția odată încheiată, începurăm imediat pregătirile pentru construirea caselor. Aleserăm o piață liberă aproape de malul răsăritean al golfului și deci de locul de pescuit; se afla acolo lemnărie multă și apă bună în abundență.

Ne puserăm activ pe lucru, tăiarăm spre uimirea sălbatecilor, în scurt timp atâția arbori de câți aveau nevoie pentru scopurile noastre, îi croirăm cum trebuie și înaintaserăm a treia zi atât cu construirea caselor încât puterăm lăsa tot restul pe seama celor trei cari aveau să rămâne pe insulă: John Carson, Harris și Peterson. Se oferiseră ei înșiși.

În ultima zi a lunei totul fu gata pentru plecarea noastră. Făgăduisem însă lui Too-Wit că ne vom lua în bună regulă rămas bun dela dânsul și satul său, și de oarece susținerea cu încăpățănare ca promisiunea această să fie ținută, o neglija-re a vizitei de adio l'ar fi ofensat. Și nu era chip să-i facem o asemenea jignire.

Nimeni dintre noi, sunt sigur de aceasta, nu se îndoia de sinceritatea sălbaticilor. Se purtasera toți cumsecade, ne ajutasera silitori la lucru și ne oferiseră mărfurile lor, adesea chiar fără plată; nici odată nu furaseră ceva, cu toate că dădeau mare valoare obiectelor ce posedam, căci ori de câte ori le dăruiam ceva, erau extrem de încântați. Și nu numai bărbații, ci mai ales și femeile. Ar fi trebuit să fim neîncrederea personificată dacă am fi presupus violențe la poporul acesta inofensiv.

Ne-a fost însă dat să aflăm în curând că naivitatea lor aparentă făcea parte dintr'un plan șiret care urmărea distrugerea noastră a tuturor și că locuitorii negri de pe insulă, care ne inspirau atâta respect, erau bestiile cele mai sălbatece, violente și sângeroase ce au trăit vreodată.

Pornisem la 1 Februarie spre a face în sat vizita de rămas bun. Cu toate că nu aveau nici-o bănuială, procedaram totuși cu precauțiune. Sease din oamenii noștri primiră ordinul de a rămâne pe «Jane Guy», de a sta în permanență pe covertă și de a nu permite în absența noastră niciunui sălbatec de a se apropia de corabia noastră, oricare ar fi motivele ce ar invoca. Tunurile căpătară o dublă încărcare de alicie și mitralii, tunurile învârtitoare una de mitralii și gloanțe de pușcă. Corabia era solid și sigur ancorată la o milă dela țărm și nici-o luntre nu se putea apropia de ea fără a fi văzută imediat și a se expune focului.

Noi cari ne duserăm la coastă eram treizeci și doi, toți înarmați, până în dinți. Aveau puști, pistoa-

NOU A APARUT NOU

În Editura «EMINESCU»

București, Str. Parlamentului 2.

**VIATA AMOROASA
A CATERINEI CELEI MARI**

de PRINȚESA LUCIEN MURAT

LEI 45.—

Se găsește de vânzare la toate librăriile.

le și pumnale, afară de aceasta fiecare câte un cuțit lung cum le trebuințează Indienii. Sute de rășboinici negri ne primiră la debarcader spre a ne însoți în sat, dar acum erau — ciudat lucru! — cu toții neînarmați. Intrebând pe Too-Wit de motivul acestui fapt, ne răspunse scurt:

— *Matten non ve pa pa si!* (Nu ne trebuie arme deoarece suntem cu toții frați).

Considerarăm aceasta ca semn bun și pornirăm la drum.

După ce trecurăm dincolo de isvorul și de gârla de care am mai pomenit, intrarăm într-o trecătoare îngustă, care ducea, printre două

coline de piatră, direct în sat. Trecătoarea era foarte pietroasă și impracticabilă, așa că ne obosise mult și cu ocazia primului marș spre satul Kloe-Kloe.

(Continuarea în suplimentul din

„OGLINDA LUMII“ No. 30)

NOU !

A APARUT :

NOU !

IN EDITURA „EMINESCU“

BUCUREȘTI I. STRADA PARLAMENTULUI 2.

PANAIT ISTRATI

NERRANTSULA

(LE REFRAIN DE LA FOSSE)

roman Lei 50

Imens succes de librărie

PRINȚESA LUCIEN MURAT

Viața amoroasă a Caterinei celei Mari

Succes răsunător Lei 45

VICTOR MARGUERITTE

VITELE UMANE

roman de moravuri Lei 70

De acelaș autor

Corpul tău îți aparține

roman Lei 60

BAETANA

(LA GARÇONNE)

Lei 40

Femea Emancipată

roman Lei 40

PROSTITUATA

roman Lei 60

ALFRED DE MUSSET

Spovedania unui îndrăgostit

roman Lei 80

IVAN TURGHENIEV

Eroismul Dragostei

roman Lei 30

Un cuib de Nobili

roman Lei 30

HENRI MURGER

In noaptea nunții

roman Lei 25

GUSTAVE FLAUBERT

Ispitirea Sfântului Antoniu

roman Lei 40

H. de BALZAC

Iubita Imaginară

roman Lei 16

EMILE ZOLA

ISPAȘIREA

roman Lei 25

N. GOGOL

Război groaznică

Insemnarile unui Nebun

Lei 20

AL. PUSKIN

Fata Căpitanului

roman Lei 30

G. D'ANNUNZIO

Tragedia a două fecioare

roman Lei 25

PISICA

și alte nuvele Lei 20

BJORNSTIERNE BJORNSEN

Poveste de Dragoste

roman Lei 20

LEW N. TOLSTOI

Moartea lui Ivan Ilici

roman Lei 30

RENÉ CAZAL

Voluptățile Războiului

roman Lei 25

G. de MAUPASSANT

NUVELE ALESE

Lei 25

F. DOSTOEVSKY

Vrăjitorul

roman Lei 20

O femeie blândă

roman Lei 30

U. de EPINGHOVEN

Tainele Curtii Germane

(destăinuirii senzaționale) Lei 20

M. LERMONTOW

BELA

roman Lei 20

JEAN RICHEPIN

Povestiri din Lumea Nouă

roman Lei 20

CHARLES FOLLY

Fiul Lupilor de Mare

roman Lei 20

JULLES MARY

PACATUL MAMEI

roman Lei 30

Răsbunarea Spaniolei

roman Lei 30

MAURICE LEVEL

Naufragații vieții

roman Lei 20

V. C. RONDY

Secretul Principesei

roman Lei 20

GEORGES MEIRS

Romane de Aventuri

Pata de Sânge

Lei 25

Enigma trenului 13

Lei 30

ANDRÉ THEURIET

COLETA

roman Lei 16

R. BENIN

RIVALA

roman Lei 20

C. H. OMESSA

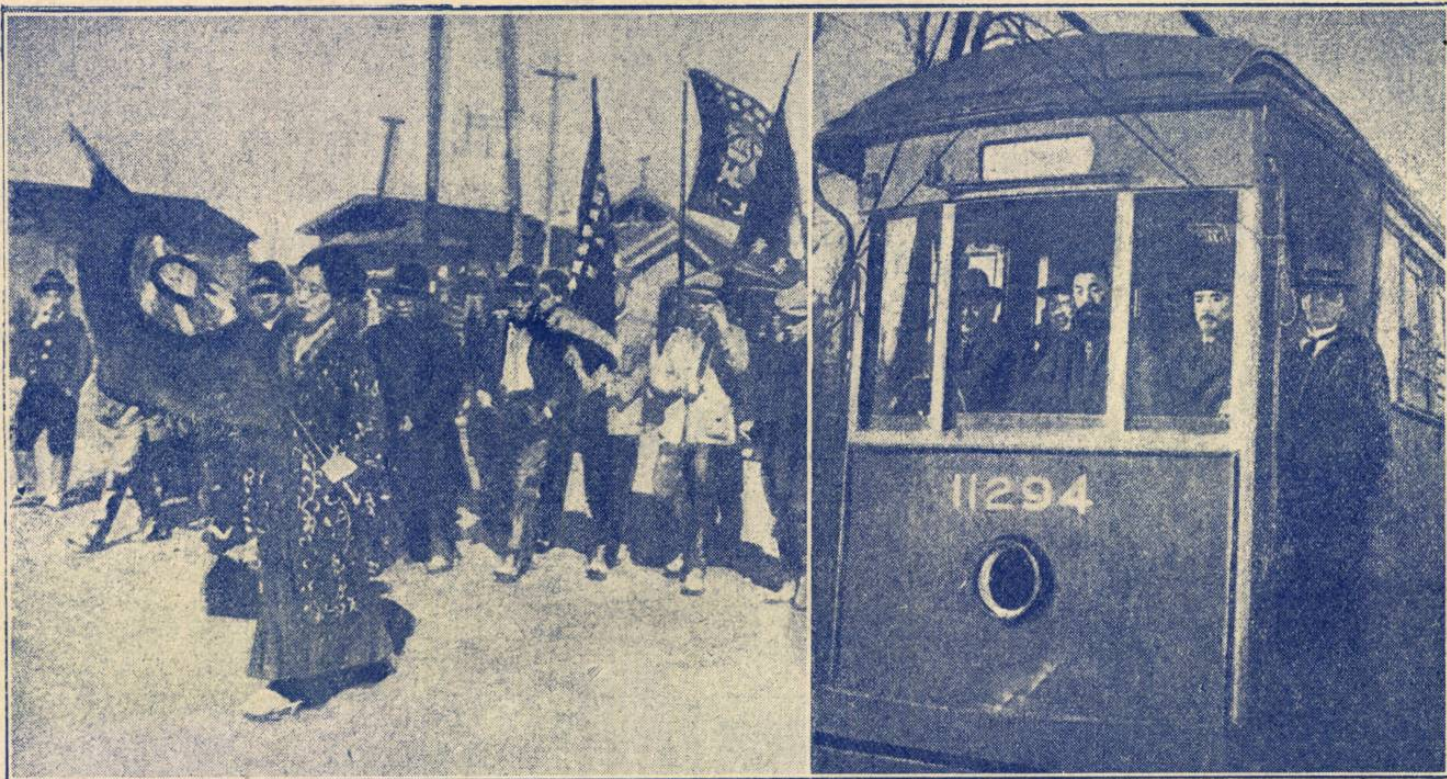
Misterul Romanovilor

(O fiică a țarului trădește) Lei 20

BARON de SCHLICHT

Elita Prusacă

roman de moravuri Lei 40

Stânga: Un grup de muncitori părăsește demonstrativ lucrul, după o neînțelegere cu patronii. — Dreapta: După o grevă a funcționarilor dela tramvai, unii consilieri comunali din Tokio învață să conducă vagoanele electrice.

Le mouvement des ouvriers au Japon: A gauche, un groupe d'ouvriers quittant démonstrativement le travail. — A droite, des conseillers municipaux de Tokio apprennent à conduire les wagons électriques du tram.

Arbeiterbewegung in Japan: Links, ein Zug Arbeiter verlässt demonstrierend die Arbeitsstätte. — Rechts, Stadträte üben sich in Tokio in der Führung der Elektrischen.

Șosea aeriană pentru automobile Primarul New-Yorkului a inaugurat oficial începutul lucrărilor noiei șosele aeriene pentru automobile, care se va întinde peste șapte kilometri lungime în jurul cheiurilor din New-York. S'a calculat că peste 9000 mașini pe oră vor folosi această rută. Traficul New-Yorkului va fi sensibil ameliorat. Pentru partea de est a orașului e prevăzută altă rută.

Oare se va pune mai târziu și pe aceste rute aeriene o coloană ca aceia care s'a așezat de curând într-o importantă răspântie în memoria victimelor imprudentii șoferilor... cu o cifră indicând numărul morților și... mobilul?

Monstru Într'un sat de lângă Constanța, o iapă a dat naștere unui mânz cu șase picioare, două capete și două cozi. Mânzul trăiește și va fi crescut de proprietarul său, un lipovan, spre a fi exploatat cu taxe de intrare, prin panorame și alte spectacole, ca o minune și curiozitate.

Numai de ar trăi, că de obicei acești monștri nu prea au zile multe.

Trei frați primari În cantonul Liancourt, din regiunea pariziană, cei trei fii ai consilierului general Charles Dupuis au fost aleși toți trei primari.

Fiecare e acum primar al câte unei comune: la Ageux: Charles; la Monceaux, René; la Nointel, Armand, care de anul trecut a înlocuit ca consilier general pe tatăl acestor trei primari.

Artistele germane de cinema se amuză

(Photo-exclusivitate Keyson)

La Wannsee lângă Berlin, artistele germane de cinema își petrec orele libere, stând pe nisip și înotând. Iată astfel un grup vesel, purtat pe umeri de parteneri masculini: de la stânga spre dreapta, Camilla Horn, Liane Haid, Xenia Desni, Lena Melena și Grit Haid.

Au Wannsee de Berlin, les artistes allemandes de cinéma passent leurs heures libres sur le sable et à la nage. Voici un joyeux groupe sur les épaules de leurs partenaires masculins: (de gauche à droite) Camilla Horn, Liane Haid, Xenia Desni, Lena Melena et Grit Haid.

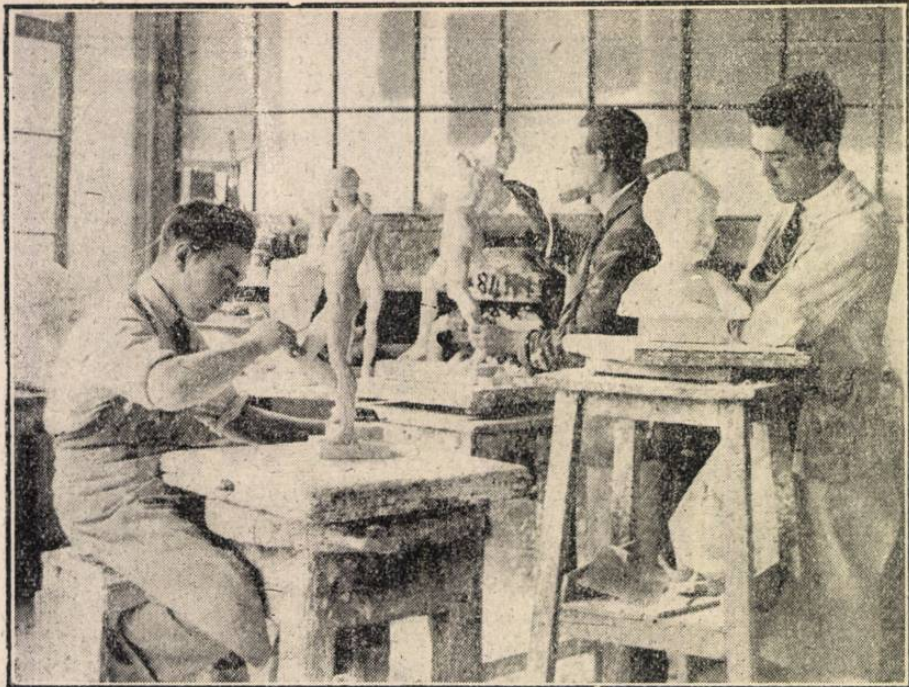
Die deutschen Filmstars verbringen ihre freien Stunden auf dem Sande und im Wasser des Wannsees bei Berlin. Hier eine lustige Gruppe auf den Schultern ihrer männlichen Kollegen: (von links nach rechts) Camilla Horn, Liane Haid, Xenia Desni, Lena Melena und Grit Haid.

PENTRU DIRECTORII ȘCOLILOR PRIMARE
ADEVERINȚE PENTRU ABSOLVIREA CURSULUI PRIMAR

Se găsesc gata în caste a 25 file, pe prețul de Lei 25. — caștuli, la Editura «E. MINESCU» București I. Strada Parlamentului No. 2.

Pentru provincie se adăugă portie.

Unde se fac copiile după sculpturile celebre

(Photo-exclusivitate Keystone).

Există la Londra un atelier special, unde se fac reproduceri după sculpturile celebre din muzeul «Victoria and Albert». Tinerii sculptori trebuie să aibă o îndemânare specială, spre a reduce în mic aceste capodopere de artă.

L'atelier spécial de Londres où l'on fait des reproductions d'après les sculptures célèbres du musée «Victoria and Albert».

Das Londoner Spezialatelier, in welchem Kopien nach berühmten Bildhauerwerken des «Victoria und Albert»-Museums angefertigt werden.

Plecare modernă

In colțul străzii de Rennes și bulevardul Raspail din Paris staționa o somptuoasă mașină în fața unei porți de unde eșeau servitori aducând valize, cuverturi, șaluri, coșuri.

Două doamne și doi domni se instaliară; unul din domni trecu la volan. Iși luară rămas bun dela servitori.

— La revedere, Jeana; ai grijă de casă, Jules. Pe Vinerea viitoare...

Motorul pufăia. Atunci domnul dela volan se întoarse spre ceilalți și îi întrebă, spre uimirea trecătorilor:

— Ei, acum încotro?

Briganzi aspru pedepsiți

După d. Finaly Andrew anchetatorul comisiei internaționale de ajutorare a victimelor foametei din China, rezultă că lângă Ching-Ning locuitorii flămânziți au ucis și fiert 45 briganzi.

Această utilizare rațională și răsunătoare este și comestibilă și economică.

E mai bine să ai de a face cu hoți preparați cu ceapă sau cu cuiburi de rândunele decât să-i mai și întreții în închisori..

IN „GAZETA DE DUMINICĂ“

mare magazin bogat ilustrat
cu data de 21 Iulie 1929

CITITI:

SCENE TRAITÉ PRINTRE
OAMENI GOI

Școlari de ambele sexe și profesora lor. — Musafiri cari se desbracă fără jenă.

Salvată depe rug

Ia Indii în împrejurimile orașului Coona, muri o fată. Cel puțin o credeau moartă și o transportară pe un rug pentru a-i arde corpul după ritul hindus.

Pe când se ridicau flăcările, fetița dete semne de viață.

Abia au avut timpul s'o scoată din foc.

Indigenii au luat aceasta drept o minune. Mica Hindusă va fi consacrată cultului lui Brahma.

12 milioane de ciuমা

în India, ciuমা o-moară multă lume. Astfel, în timp de 25 ani, au murit de ciuমা 12 milioane de oameni.

Boala este împrăștiată de șoareci. S'a socotit că numai într-o regiune numărul șoarecilor e de 40 de milioane, cu toate că în patru ani au fost omorâți vreo 12 milioane șoareci.

Prin șoareci, cari se urcă în vagoanele și vapoarele ce duc bucate, ciuমা se poate întinde în oricare parte a pământului.

Marconi... marchiz

Regele Italiei a conferit d-lui G. Marconi, inventatorul telegrafiei fără fir, titlul ereditar de marchiz.

Le roi d'Italie a conféré à M. G. Marconi, l'inventeur de la télégraphie sans fil, le titre héréditaire de marquis.

Der König von Italien hat G. Marconi, dem Erfinder der drahtlosen Telegraphie, den erblichen Titel eines Marquis verliehen.

Noul sbor transatlantic

(Photo-exclusivitate Keystone)

Aviatorii Lewis A. Yancey și Roger A. Williams, cari au realizat de curând sborul peste Ocean din Old-Orchard până la Roma, pe avionul «Pathfinder».

Les aviateurs Lewis A. Yancey et Roger A. Williams qui viennent de réaliser le vol transatlantique de Old-Orchard à Rome sur le «Pathfinder».

Die Flieger Lewis A. Yancey und Roger A. Williams, die kürzlich den Ozeanflug von Old-Orchard nach Rom glücklich vollbrachten.

Inundații în București după ploi torențiale

(Photo «Oglinda Lumii»).

1. Cu automobilul pe «Drumul la Tei» după o rupere de nori. — 2. O stradă inundată în cartierul Filaret. — 3. Cum se trece strada la periferie pe timp de inundație

Inondations à Bucarest après de pluies diluviennes: 1. En auto au «Drumul la Tei». — 2. Une rue inondée dans le quartier de Filaret. — 3. Comment on passe une rue, à la périphérie.

Überschwemmungen in Bukarest nach starken Regengüssen: 1. Im Auto auf dem «Drumul la Tei». — 2. Eine überschwemmte Strasse im Filaret-Viertel. — 3. Wie man in der Peripherie eine Strasse passiert.

Unde nu se înjură?... Tări în cari nu se cunoaște înjurătura, sunt două: una e țara Eschimoșilor. Aceștia sunt oameni blânzi, necertăreți, cari nu au în graiul lor nici o vorbă de înjurătură.

A doua țară, este Abisinia, unde, pe vremuri, înjurătura se pedepsea cu moartea. Frica de moarte a alungat din gura norodului vorbele urâte și înjurăturile.

Oraș — anexă După șapte ani de muncă, comisia de urbanism din New-York și-a depus proiectul. Acesta prevede înființarea unui oraș unic înglobând toate comunele situate într'un perimetru de 80 klm. în jurul New-Yorkului. Acest oraș ar conține 20 milioane locuitori și va fi prevăzut cu ultimele perfecționări de transport și întreținere.

Nu se va sufoca oare, nu va pieri New-Yorkul de această vecinătate îngrozitoare?

Comisiunea a prevăzut oare și verdeața de care e lipsit cu totul New-Yorkul?

Unii ar voi să se creeze o anexă și a Parisului modern, pentruca necesitățile progresului să nu distrugă toate amintirile Parisului istoric.

Dar ar trebui ca noul Paris să fie puțin depărtat de cel actual. Altfel nu ar merita osteneala, și leacul ar fi mai rău decât răul.

Cultul lui Dante Un oarecare Giovanni Giorgi era chelner și știa pe dinafară *Divina Comedia*. A murit sărac într'un spital din Milano.

Cheltuia tot ce câștiga, ca să dobândească edițiile de seamă ale poetului.

Umilii au păstrat, în Italia, religia „dantescă”. Nu e rar să vezi, la sate, bătrâni recitând pe din afară pasajii întregi din *Infernul* sau *Purgatoriul* întinzând apoi pălăria spre cerșit.

Un agent de circulație în Africa

(Photo-exclusivitate Keystone)

Există acum agenți de circulație și în Uganda (Africa de est), și ei procedează exact după normele agenților de circulație din Londra, postați în niște tribune speciale.

Il y a maintenant aussi en Ouganda (Afrique) des agents de circulation, postés dans des tribunes spéciales comme à Londres.

Es gibt jetzt auch in Uganda (Afrika) Verkehrspolizisten, die, wie in London, auf Spezialtribünen ihr Amt ausfüllen.

SIROP PAGLIANO
AL PROF GIROLAMO PAGLIANO
FLORENȚA (ITALIA)

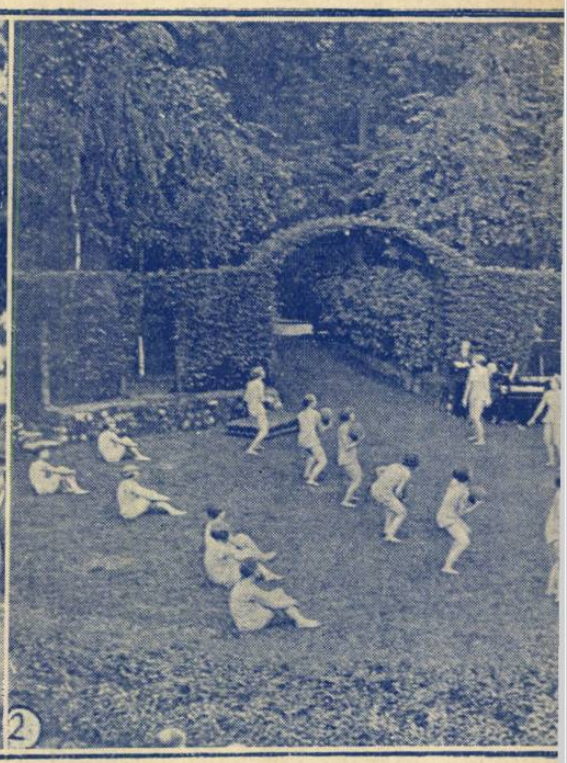
lichid praf cachete

Cel mai bun purgativ eficient depurativ al sângelui, desigur fecund perfect intestinal fără al vici, dacă este luat în dozele prescrise adaptate bile pentru fiecare persoană în parte, vindecă constipația de imediată acțiune. Prezentă contra Gută, Cancer și bolii de piele. Ferfitor de imitațiuni, odată mâncare și de contrafacere.

Recare produs al firmei, aca stă treabă să fie protejată de marca de fabrică, corpadă din bazele deosebite pe fond albăstru și desigur învelirea în vântătorului.

De vânzare la toate farmaciile și drogeriile

Toate sporturile suni îngăduite ș

1. Un concurs de scrimă a avut loc deunăzi la Londra: vedem aci un instantaneu din duelul a două concurente. — 2. Jocuri cu mingea golf, dar spre deosebire de bărbați, practică ac

Sports féminins: 1. Un concours d'escrime à Londres: une lutte entre deux sportives. — 2. Jeux à la balle organisés près de Berlin entre des équipes des écoles athlétiques féminines allemandes. — 3. Les Anglaises s'adonnent passionnément au golf, mais pratiquent ce sport en costumes plus légers que les hommes: en maillots de bain...

O mare alergare în cercuri la Würzburg

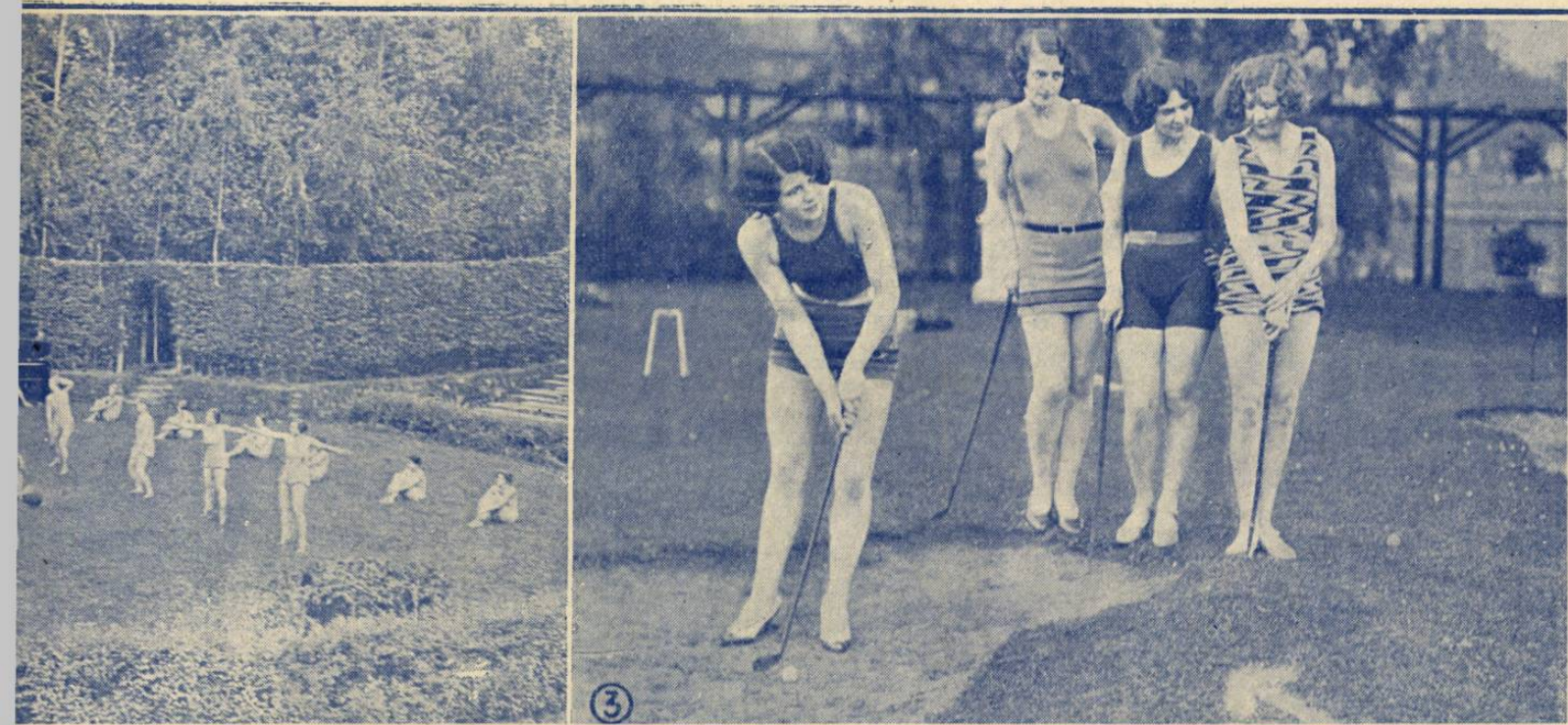
La Würzburg, în Bavaria, s'a organizat de curând o mare alergare în cercuri, care a provocat cu atât mai mult interes, cu cât inventatorul acestui sport (așa numitele «Roți Roehn») e originar din acel oraș. Iată aspectul acestei alergări neobicinuite pe una din străzile din Würzburg.

A Würzburg, en Bavière, on a organisé récemment une grande course en cercles qui avait provoqué d'autant plus d'intérêt que l'inventeur de la «roue Roehn» est originaire de cette ville. Voici l'aspect de cette course inaccoutumée par les rues de Würzburg.

In Würzburg in Bayern fand unlängst ein grosser Röhrrad-Turniertag statt, welcher umso Interesse erregte, als der Erfinder dieses Rades aus dieser Stadt stammt. Unser Bild zeigt dieses Turnier durch die Strassen von Würzburg.

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

i pun în valoare grația femeii...

(Photo-exclusivitate Keystone și «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

s'au organizat în apropiere de Berlin între echipe ale școlilor atletice feminine din Germania. — 3. Englezoaicele joacă cu pasiune acest sport în costume mai lejere: în tricouri de baie...

Frauensport: 1. Ein Fechtwettbewerb in London: zwei Frauen im Zweikampfe. — 2. In der Nähe von Berlin wurden zwischen Gruppen der athletischen deutschen Mädchenschulen Ballspiele veranstaltet. — 3. Die Engländerinnen spielen leidenschaftlich Golf, aber in viel leichter Kleidung als die Männer: in Badekostümen...

Cursă ciclistă pentru femei, la Londra

Peste o sută de membre ale societăților cicliste feminine din Anglia au luat parte la o cursă de biciclete rezervată femeilor, care a avut loc deunăzi la Herne Hill (Anglia). Instantaneul nostru arată o fază a cursei, în care a învins Miss V. Armstrong, șampioana ciclistă a Angliei.

Plus de cent membres des sociétés cyclistes féminines d'Angleterre ont pris part à une course de bicyclette, réservée aux femmes, qui au eu lieu récemment à Herne Hill (Angleterre). Voici une phase de cette course gagnée par Miss V. Armstrong, la championne cycliste de l'Angleterre.

Mehr als hundert Mitglieder der weiblichen Zweiradvereinigungen Englands haben am Zweiradrennen teilgenommen, das in Herne Hill (England) jüngst bloss für Frauen abgehalten wurde. Hier eine Phase dieses von Miss V. Armstrong, der Zweiradmeisterin Englands, gewonnenen Rennens.

(Photo-exclusivitate Keystone)

JOCURI

Logogrif

de Kitzler M. Naum, Bârlad

I. Cuvântul de 6 litere este o perie de spoit (Mold.)

II. Suprimându-i inițiala, vom afla numele unui oraș în Turcia.

III. Amputându-i din nou prima literă, vom câpăta numele unui scriitor american.

IV. Suprimându-i încăodată inițiala, vom afla numele unui personaj biblic.

V. Tăindui-i iar inițiala, vom da de o interjecție.

Fuziune de silabe

de Const. Massu

Se dau următoarele 20 de silabe:

a — an — car — ce — e — ga — i — ke —
la — le — lea — no — nou — ran — ron —
te — te — vauz — ve — zar.

Combinându-se între ele silabele de mai sus, se vor forma 7 cuvinte cu următoarele semnificații:

1) Personaj mitologic; 2) Bărbat de o frumusețe rară (fig.); 3) Vale în Pirinei; 4) Legile lui Justinian; 5) Personaj mitologic; 6) Profet al Evreilor; 7) Istoric al timpurilor moderne (1795 — 1886).

Inițialele cuvintelor găsite, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unui economist francez (1754—1821); iar finalele, citite tot de sus în jos, vor da localitatea în care s'a născut.

Joc în patrat

de Jenică Pușchilă, R. Vâlcea

1. ■ ■ ■ ■ ■ ■
2. ■ ■ ■ ■ ■ ■
3. ■ ■ ■ ■ ■ ■
4. ■ ■ ■ ■ ■ ■
5. ■ ■ ■ ■ ■ ■

Orizontal:

1) Consul roman; 2) Literat, poet și moralist elvețian (1821—1881); 3) Fluviu în Europa; 4) Crap (Zool și Mold.); 5) Fruct.

Vertical: la fel.

În atențiunea deslegătorilor

Pentru a putea fi trecuți printre primit deslegători anunțăm pe cei cari soluționează jocurile noastre, că trebuie să ne trimeată soluțiile cel mai târziu 4 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârziată, și cum în această rubrică apar doar numele acelora cari desleagă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

Soluțiile jocurilor din O.L. No. 27

PROBLEMA DE ARITMETICA

Copilul cel mare avea 18
Copilul cel mijlociu avea $12 + 6 = 18$
Copilul cel mic avea $8 + 10 = 18$
în coș erau 54 mere.

JOC IN TRIUNGHIU

Capadocia — Atanarie — Palamar — Anason — Damon — Oran — Cir — Ie — A.

CARTE DE VIZITA MAGICA

Viajor comercial

Cluj

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Balș: Ionel Nicolaescu, Fănică Nicolae-

setu, Vidrighinescu Mircea.

Bârlad: C. Carapetru, S. Rădoi.

Brașov: Căpitan I. Theodorescu.

București: Elisievici Dan, Armand Silberman, Ina Iliescu, Traian Rottaru, I. Voronca, Goradim Lazăr.

Constanța: Stănescu Nicolae.

Craiova: Madye și Mya Lipov.

Focșani: Neculai și Mieuta Roman.

Iasi: Fănel Untu și Ionel David, Ionel

Sârbu, Ionel Feifer, Louis Helmann.

Orhei: Gioma Dascal, Scharf Șoil.

Pitești: Duduța Florescu, Lică H. Davidescu, Jacques N. Mendelovici.

AU DESLEGAT PROBLEMA DE ARITMETICA ȘI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Câmpina: Nicu și Manole Șerbănescu.

Constanța: Costinel și Beby I. Navon.

Craiova: Marioara Balint și Nellu Balint, Alexandru Costăchescu, Alice și Marioara Florescu, Lică Florescu, Titta Co-

CITIȚI IN „GAZETA DE DUMINICA”

POVESTEA IN ILUSTRAȚII:

ZIG ȘI PUC

stăchescu, Tantzî Iancu și Mircea Rădulescu, Jean și Aurel Dumitrescu, Giculina Rădulescu, Marioara Popescu.

Galați: Coea C. Canellos, Păun C. Canellos.

Iasi: Emil și Ortansa Gamulea.

Mizil: Leocadia locot. Enescu.

Odobesti: Marcella și George P. Diamian.

Pitești: Pascu N. Enghel.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Arad: Paulina Troisi.

Bistrița-Năsăud: Micky Antosca, Ghestimidi Haco.

București: Mircea Ispășescu, Costică Dumitrescu, Vasile V. Juncu, Cleomene P.

Câmpina: Lilly Rosenstein, Mioara Constantin.

Giurgiu: P. Bărbulescu.

R. Vâlcea: Stoicescu Gh. Ion, Scăeșteanu N. Gheorghe.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN TRIUNGHIU:

Craiova: Nelu Cătănescu, Ețuș și Relu Ionescu.

Ploesti: George I. Dobrescu.

AU DESLEGAT JOCUL IN TRIUNGHIU ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Craiova: Bernard Goldenberg, M. Tenenbaum.

Galați: Petre Iliescu, Veronica Weigel.

Pitești: Silică Orășanu.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Orhei: Rahil Aroniș.

Ploesti: Kaufmann Suchăr.

Sulina: Geacopol Ene.

Tulcea: Bardigian Sexte.

PRIN TRAGERE LA SORTI AU CAȘTIGAT:

Premiul problemei de aritmetică: Ina Iliescu, București.

Premiul jocului în triunghi: Dorinica Ganea, Brașov.

Premiul cărții de vizite magice: Gioma Dascal, Orhei.

**

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

**

NOUI PREMII

Vor primi câte un carnet de bonuri «Suchard», prezentându-se la redacție dimineața dela 8 la 11 jum. și după amiază dela 2 la 4, următorii:

Elisievici Dan, Armand Silberman, Ina Iliescu, Traian Rottariu, Fănel Untu, Ionel Feifer, Louis Helmann, Jacques Mendelovici, Scharf Șoil, Stănescu Nicolae.

AU MAI DESLEGAT DOUA ȘI TREI JOCURI DIN «O. L.» No. 26:

Brașov: Dorinica Ganea.

București: I. Rămniceanu, Sergiu Calmanovici, Vasile V. Juncu, Cleomenel P. George și Dumitru Kosman.

Caracal: Mioara Buiculescu, Angela Ionescu.

Galați: Iancu Sultanovici.

Moreni: Andreescu Sevastița.

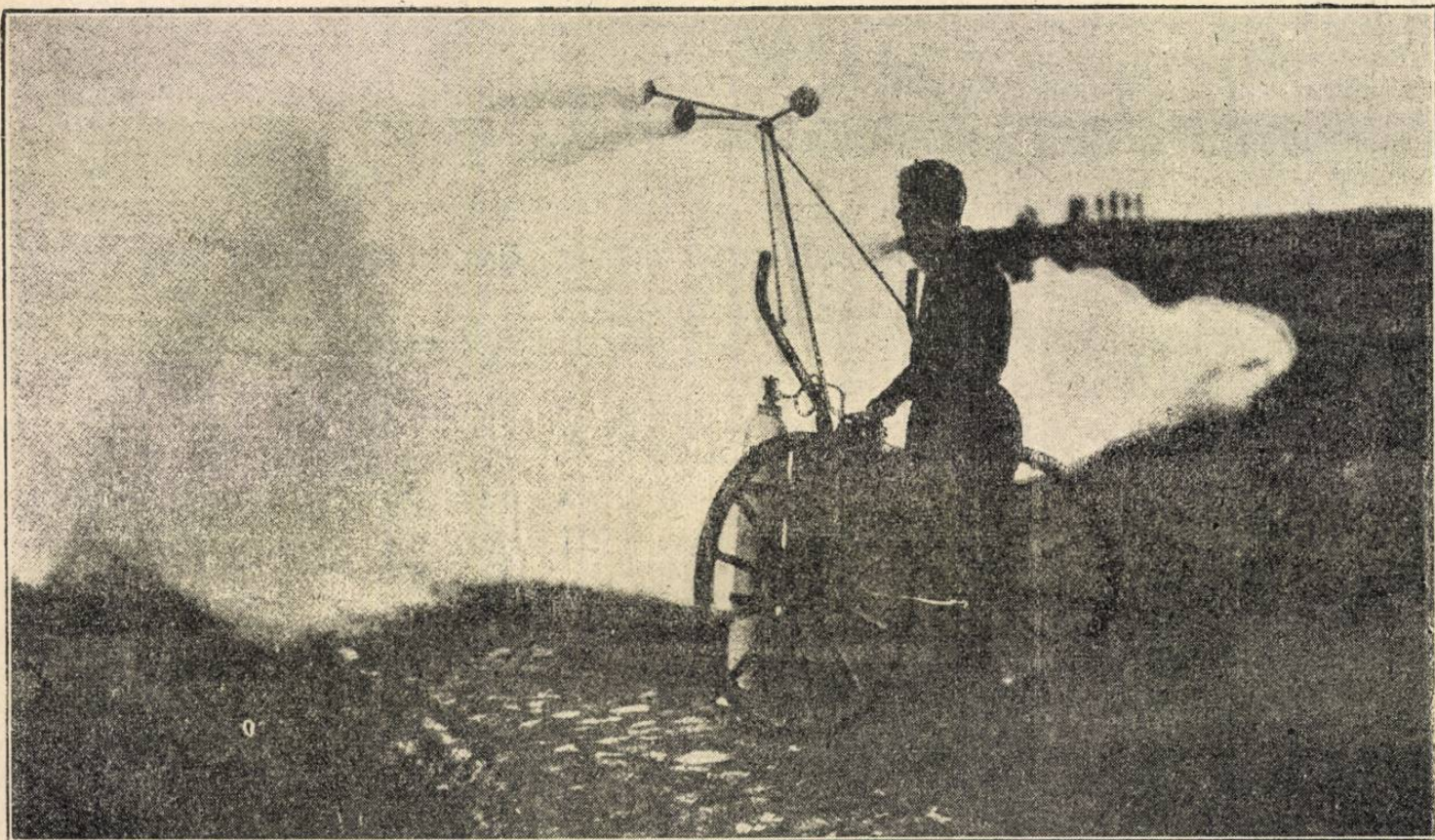
Orhei: Isac Meimis, Scharf Șoil, Abner Ciolic.

Pitești: Pascu N. Enghel, Duduța Florescu, Lică Davidescu.

Ploesti: Nicu Georgescu.

Teleorman: M. Vasilescu.

Unul din cele șasezeci aparate de produs ceață, cu care s'a executat cu atâta succes învăluirea cu ceață a Uzinei de curent electric Friedland (Prusia), încât Uzina a devenit complet invizibilă.

L'un des soixante appareils de production de brouillard, avec lesquels on a exécuté avec tant de succès l'enveloppement de brouillard de l'Usine de courant électrique Friedland (Prusse) que celle-ci est devenue complètement invisible.

Einer der sechzig Nebelapparate, mit denen die Vernebelung des Elektrokraftwerkes Friedland (Ostpreussen) derartig geschickt erfolgte, dass es vollkommen unsichtbar wurde.

Protecția moșnegilor Statele Unite nu fac, ca tânăra generație europeană, gerontofobie. Bătrânii sunt și ei considerați și nu sunt eliminați din partea integrantă a națiunii. De aceea senatorul Love a prezentat Parlamentului Statului New-York un proiect de lege în virtutea căruia orice bătrân lucrător care nu va primi un salariu lunar mai mare de 30 dolari, va primi această sumă dela guvernul american.

În chipul acesta se speră suprimarea automată a azilurilor de bătrâni, cari, după statistice, costă mai scump decât totalul pensiunilor prevăzute de legislator.

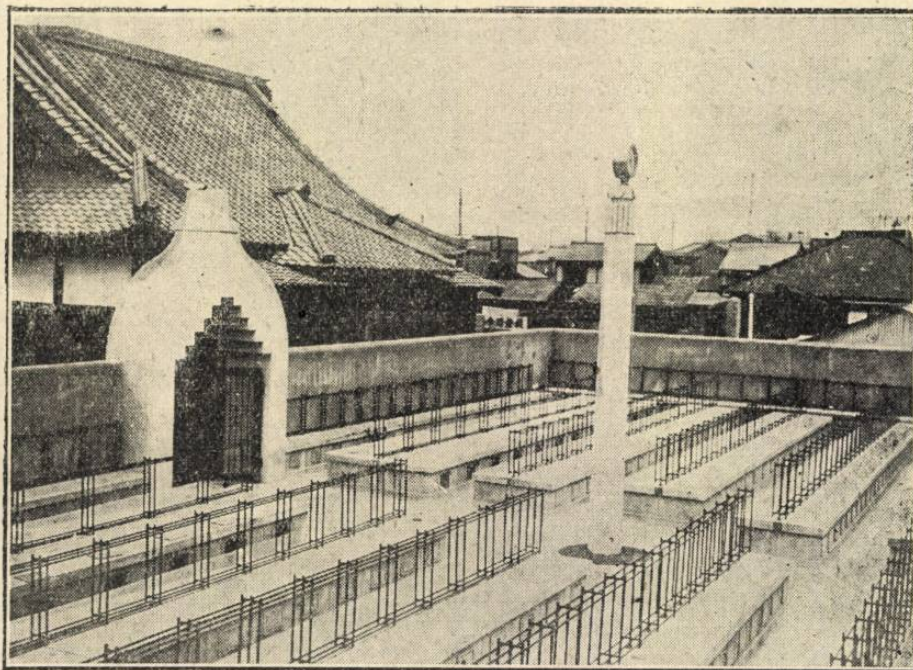
Case fără ferestre Ultima noutate în Statele Unite, în privința arhitecturii, sunt sgârie-nourii fără ferestre.

Avantagiile ar fi, pare-se, numeroase: adio curenți de aer, adio spălatul geamurilor, adio semi-întunecul da-

terit conflictului dintre lumina naturală și lumina artificială, adio praf și nu vor mai fi funcționari cari își vor pierde timpul privind ce se pe trece afară..

Ce cred oare higieniștii și neurologii?

Un cimitir modern

La Hayasicho-Honjo, lângă Tokio (Japonia), s'a inaugurat acest cimitir ultra-modern, care se distinge prin simplitatea artei arhitecturale.

On vient d'inaugurer près de Tokio ce cimetière ultra-moderne, qui se distingue par la simplicité de son art architectural.

In der Nähe von Tokio wurde dieser ultra-moderne Friedhof errichtet, der durch die Einfachheit seiner Baukunst auffällt.

ERICH MARIA REMARQUE

**Pe frontul
de vest,
nimic nou**

Traducere, autorizată, din limba germană,
de EMAN. CERBU

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

Inginerul topograf Gleb Gavrilovici Smirnow ajunsese în stația Gni-lușki. Până la colonie, unde fusese chemat pentru anumite măsurători, trebuia să parcurgă aproximativ trei-zeci până la patruzeci de verste cu o brișcă cu cai.

— Ia spuneți-mi, vă rog, unde ași putea găsi aci un poștalion? se adresa topograful jandarmului din stație.

— Ce face? Un poștalion? Pe o întindere de o sută de verste împrejur, nu veți găsi un câine de ham, necum un poștalion... Dar unde voți să vă duceți dv.?

— La Diewkino, la moșia generalului Chohotow.

— Ei da, căscă jandarmul. Duceți-vă îndărătul gării...poate să găsiți vreun mujic, care să vrea să vă ia.

Inginerului îi căzu o piatră depe inimă, și el ieși din gară. După multe discuții și tratative, după o tocmală interminabilă, găsi înșfârșit un țaran voinic și sdravăn, posac, ciupit de vărsat și îmbrăcat cu un antereu rupt și alte sdrențe.

— Ce naiba de brișcă mai ai și tu? se întunecă topograful. Nici nu se poate deosebi care-i e fața și care dosul.

— Ce nevoie să deosebești? Unde e coada calului, e fața, și unde ședeți dv., e coada.

Căluțul era tânăr, dar slab, cu picioarele răserăcărâte și urechile pleoștite. Când vizitiul se sui pe capră și-l trăsni cu un biciu de sfoară, calul clătină doar din cap, dar când surugiul începu să-l sudue și-i mai trase una, brișca scârtăi și se cutremură ca de friguri. După a treia lovitură, caleașca se mișcă, iar după a patra se urni din loc.

— Tot drumul o să-l facem cu iuteala asta? întrebă topograful, scuturat de hurducatul briștei și mirându-se de abilitatea deosebită a vizitiilor ruși de a îmbina mersul încet, ca de melc, cu o senturătură, care făcea să-ți se întoarcă mâtele.

— Nu vă îngrijiți dv.; o să ajungem! îl liniști surugiul. E o iapă tânără, foarte iute. Trebuie s'o lași numai să pornească în trap, că atunci nici că mai poți s'o oprești. Niiie, spurecato!

Când brișca se depărtă din stație, începu să amurgescă. În dreapta topografului se întindea un câmp întunecat și înghețat, fără sfârșit. În zare, unde câmpul acesta dispărea, împreunându-se cu cerul, ziua leneșă și rece de toamnă asfințea. La stânga drumului, în văzduhul ce se întuneca, se aflau niscaiva ridicături, sau stoguri de fân de anul trecut, sau un sat. Ce se afla în față, nu putea să vadă topograful, căci din partea aceasta umerii lați și botocănoși ai vizitiului îi astupau vederea. Era liniște, dar frig, aproape îngheț.

«Ce regiune părăsită și asta!» își zise topograful în sine sa, dându-și osteneală să-și acopere urechile cu gulerul mantalei. «Nu vezi pui de om.

Tâlharii te pot ataca și jefui, fără să-ți se audă piuitul. Și în vizitiul ăsta nu e nici o nădejde. Ia te uită la umerii lui! E de ajuns ca un om ca ăsta să te atingă cu degetul, ca să-ți și dai ultima suflare! Dealtfel, pare cam suspect».

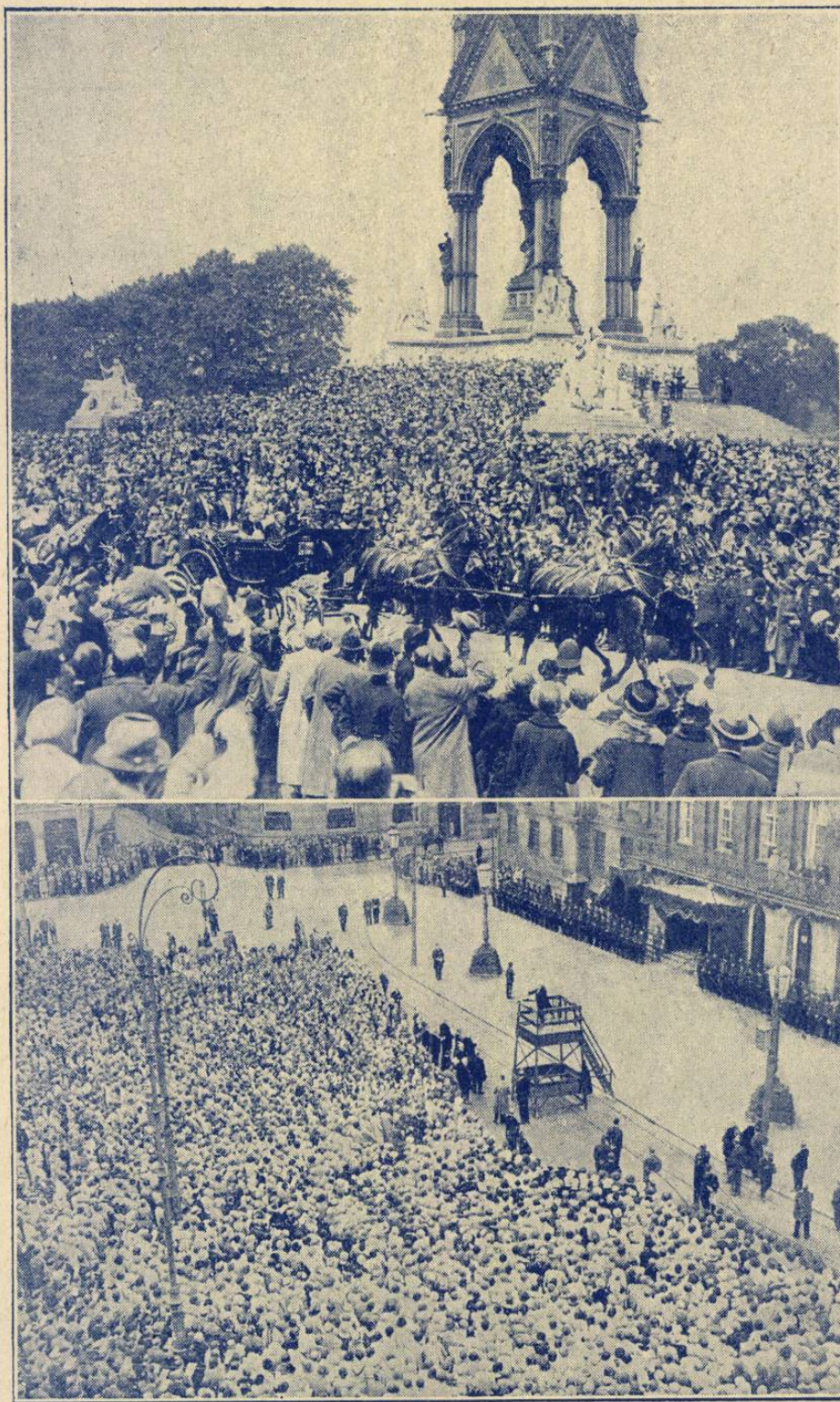
— Ascultă, dragă, întrebă topograful; cum te chiami pe tine?

— Pe mine?... Klim...

— Ei bine, dragă Klim, ia să-mi spui tu ce e pe aceea? Nu e nicio primădie? Nu sunt răufăcători?

(Sfârșitul n numărului viitor)

Două impresionante manifestări de loialitate

(Photo-exclusivitate Keys'con)

Sus: Mulțimea imensă care a ținut să salute trecerea, prin fața mauzoleului Royal Albert din Londra, a Regelui Angliei — în trăsură «à la Daumont» cu Regina —, în drumul său de la castelul Windsor la castelul Buckingham, de unde a lipsit cinci luni tot timpul cât a durat recenta sa boală. — Jos: Altă manifestație de loialitate la Haga: 12.000 de coriști execută o cantată în onoarea Reginei Olandei, care se află pe balconul palatului din dreapta.

En haut: la foule immense qui a salué le passage, devant le mausolée Royal Albert de Londres, du roi d'Angleterre, en route du château de Windsor au château de Buckingham, après les cinq mois de sa maladie. — En bas, une autre manifestation de loialité, à La Haye: 12.000 choristes exécutent une cantate en l'honneur de la reine des Pays-Bas, qui se trouve sur le balcon du palais, à droite.

Oben: Eine kolossale Volksmenge, die die Vorbeifahrt des englischen Königs vor dem Royal Albert-Mausoleum in London begrüßt, auf dem Wege vom Windsor zum Buckinghamsschloss, wo er seit fünf Monaten seiner Krankheit nicht residiert hat. — Unten: Eine andere Loialitätskundgebung im Haag: 12.000 Choristen singen eine Kantate zu Ehren der Königin der Niederlande, die sich rechts auf dem Schlossbalcon befindet.

(Photo-exclusivitate Keystone)
Odată cu venirea verii, femeile au început să se desbrace, să-și petreacă zile întregi în costume de baie, și să se amuze. Iată câteva instantanee: 1. Un grup vesel în stațiunea balneară engleză Bournemouth. — 2. O doamnă în plimbare prin grădinile înflorite d'n Bray, pe Tamiza (Anglia). — 3. Salturi pentru păstrarea svelteții într-o stațiune maritimă din sudul Angliei.

Les femmes s'amusent en été en se deshabillant et passant la journée entière en costume de bain: 1. Un groupe joyeux dans la station balnéaire anglaise de Bournemouth. — 2. Une dame en promenade dans les jardins fleuris de Bray sur la Tamise. — 3. Des sauts pour la conservation de la sveltesse dans une station maritime anglaise.

Die Frauen unterhalten sich im Sommer, indem sie sich entkleiden und den ganzen Tag im Badekostüm verbringen: 1. Eine fröhliche Gruppe in dem englischen Badeorte Bournemouth. — 2. Eine Dame geht in den Gärten von Bray an der Themse spazieren. — 3. Sprünge zur Erhaltung der schlanken Linie in einem englischen Seebade.

Un om cu trei mâini Un om cu trei mâini trăiește într'un orașel din Chili (America de sud).

Mâna a treia se desprinde din umărul stâng, e mai lungă ca celelalte două și are numai trei degete.

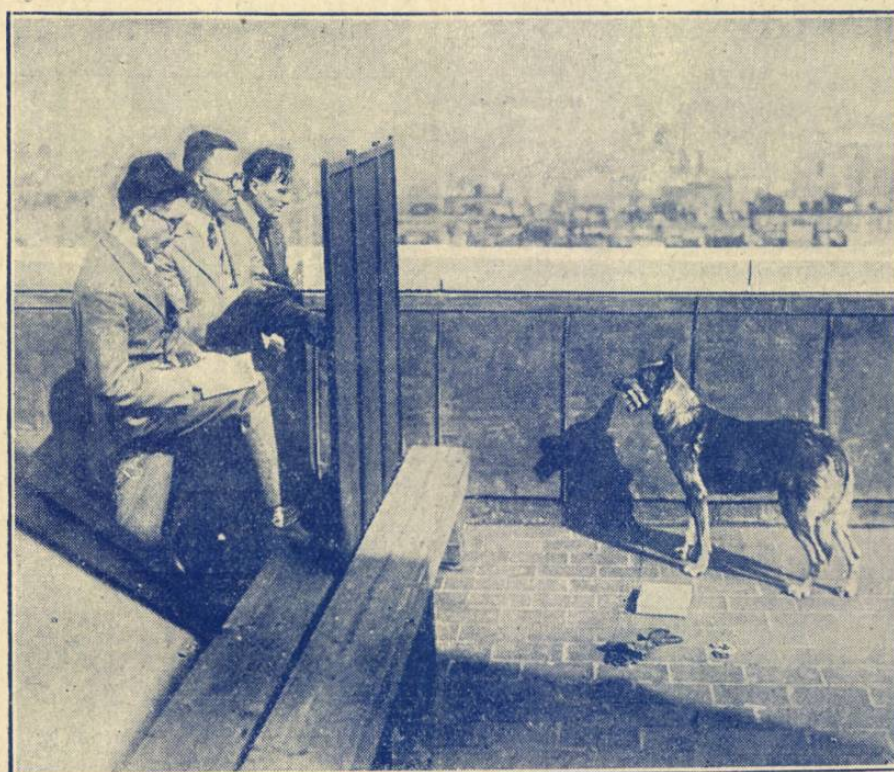
A la Jules Verne Pe vremea când nu se dispunea decât de trăsurile hipomobile, de vase cu pânze și de rare căi ferate, încercarea înconjurului lumii în 80 zile putea să pară himerică.

Azi, când se pot desfide cele mai mari distanțe grație mijloacelor de transport aeriene, maritime și terestre, nu pare cine știe ce vitejie să încerci aceeași ispravă în treizeci zile.

Autorul acestei performanțe e un negustor de ghiată din New-York, Manillari. El s'a îmbarcat pe *Mauretania* cu destinația Cherbourg, prima etapă a acestui înconjur al lumii.

Emulul eroilor lui Jules Verne se va duce la Paris și Berlin cu aeroplanul.

Examinarea psihotehnică a câinilor

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

Profesorii L. H. Warner și O. J. Warden dela Universitatea americană din Columbia cercetează acum aptitudinile «intelectuale» ale câinilor. Ei afirmă că niciun câine nu șimte deosebirea dintre culori, dar recunoaște deosebirea dintre culoarea deschisă și închisă; apoi, că niciun câine nu execută ordinele ce aude, ci pe cele pe care le vede. Spre a demonstra teoria aceasta, numiții savanți dau unui câine porunci dindărătul unei pânze colorate.

Les professeurs Warner et Warden de l'Université américaine de Columbia examinant les aptitudes «intellectuelles» des chiens.

Die Professoren Warner und Warden von der amerikanischen Columbia-Universität erforschen die «geistigen» Fähigkeiten der Hunde.

CITIȚI ÎN
„Gazeta de Duminică“
POVESTEA ÎN ILUSTRAȚII:
ZIG ȘI PUC

Iarăși cosite

O tânără doamnă din înalta societate din Londra, care a făcut senzație, apărând la curse cu cosite.

Une jeune aristocrate de Londres, qui a fait sensation en se présentant aux courses avec des tresses de cheveux.

Eine junge Londoner Aristokratin, die mit Gretchenzöpfen bei einem Rennen auffiel.

Căsătorie prin telefon

Hispano-Americanii sunt geloși pe Yankeei și vor să-i eclipseze în excentricități.

Louis Gutierrez, managerul lui Kid Chocolate, care e aspirantul la titlul de campion mondial al categoriei «bautam» — s'a căsătorit la New-York cu senorita Mercedes Castanda Ybor, care n'a socotit folositor să părăsească Havana pentru îndeplinirea acestei simple formalități.

Logodnicul se mulțumi să se ducă la consulatul cuban, în timp ce în Perla Antilelor Mercedes s'a dus la primărie.

La New-York, Gutierrez luă receptorul și auzi o voce depărtată întrebându-l:

— Louis Gutierrez, ieți această femeie de soție?

Glasul emoționat al tânărului răspunsă primarului din Havana:

— Da!

Și «taina căsătoriei» fu satisfăcută.

Limbăgiul toaletei

Sfârșitul într'un azil din Berlin al faimoasei «Doamne blonde din Anvers» de sinistră memorie și cele câteva recente expulzări evocă ici și colo diverse amintiri de spioni celebri.

O franțuzoaică se prefăcuse că trădează Franța, dar spre a o servi mai bine. Ea aparținea de fapt serviciilor de contra-spionaj. Când lega cunoștință cu vreun personaj periculos, cum nu voia să lase nici o urmă scrisă despre legăturile ei cu el, ea corespundea în mod destul de original prin culoarea toaletelor ei. Ea îi telefona să vie la cutare sau cutare întâlnire, și după culoarea rochiei ce purta, el știa imediat dacă era ceva nou sau nimic de semnalat.

Cutare formă, cutare nuanță și cutare pălărie, modul cum își înfășura mânerul genții pe mână sau îl lăsa să atârne, erau indicațiuni pentru complice, care, de partea lui, răspundea prin culoarea cravatelor sale.

Totuși, prin culoarea ciorapilor și alte semne, necunoscute de el, «complicea» anunța și lămurea pe un contra-spion și omul în slujba streinătății cădea puțin după aceia în cursă.

CITIȚI ÎN „GAZETA DE DUMINICA“

POVEȘTEA ÎN ILUSTRAȚII:

ZIG ȘI PUC

Pălărie de Bankok

(Photo-exclusivitate Keystone)
Pălărie din pai de Bankok, cu boruri florentine și având o panglică cafenie peste paiul beige.

Navigatoare

Câteva tinere fete din Paris frecventează pare-se asiduu Institutul de oceanografie: ele urmează cursuri de hidrografie, geografie și.. navigație.

Ele proiectează să plece în vara aceasta, cu un yacht, într'o lungă cruciadă, fără nici un bărbat pe bord..

Ele știu să manevreze pânzele, să cârmească, să guverneze și să îngrijească motorul cu ulei.

Vor fi lăsate oare să plece?

Concurs de costume de baie la Paris

Photo-exclusivitate Keystone

La Piscine de Tourelles din Paris a avut loc deunăzi un concurs de costume de baie, la care au participat numai artiste de music-hall. Vedem mai sus pe artista Miss Diana, în fruntea celorlalte concurente pentru cel mai frumos și original maillot.

A la Piscine de Tourelles de Paris a eu lieu récemment un concours de costumes de bain réservé seulement aux artistes de music-hall. Voici l'artiste Miss Diana en tête des autres concurrentes pour le plus beau et le plus original maillot.

In der Piscine de Tourelles von Paris fand jüngst eine Badekostüm-Konkurrenz bloss zwischen Variété-Artistinnen statt. Hier Miss Diana an der Spitze der andern Konkurrentinnen als Trägerin des schönsten und originellsten Kostümes.

Un om prevăzător

Iac'asa... Îți pregătesc o provizie de surcele pentru aprins mașina de bucate până mă voi întoarce...

Voilà... Je te prépare une provision de petit bois pour allumer la cuisinière jusqu'à ce que je revienne...

...Și v'am tras din butoi opt sticle de vin... una pe zi...

...Et puis, je vous ai tiré huit bouteilles de vin... une par jour...

...Acum mă întreb dacă n'ăși face bine să trag câteva palme băiatului, în prevederea prostiilor ce ar putea face în lipsa mea...

...Maintenant, je me demande si je ne ferais pas bien de flanquer quelques claques au petit en prévision des blagues qu'il pourra faire pendant mon absence...

SOLUȚIE

— D-le profesor, spune moașa intrând în biroul zoologului, barza a sosit!

— Bun, răspunde el, du-o în grădină și dă-i câteva broaște.

IN ZADAR

Ella (către o prietenă): Ia spune, ai tu succese la soțul tău cu lacrimi?

Prietenă: Nu. Când încep să plâng, spune: «Numai apă nu!» și se duce fuga la bodegă.

POPEȘTII

În strada Puțului 12 locuiesc două familii Popescu.

Ion Popescu și Ilie Popescu.

Ilie Popescu moare și e înmormântat.

Ion Popescu pleacă în aceeași zi la Constantinopole.

Sosit la Constantinopole, telegrafiază soției sale.

Depeșa nu se predă însă soției lui Ion Popescu, ci, din eroare, văduvei lui Ilie Popescu.

Și văduva lui Ilie Popescu citește: «Sosit bine. Aci căldură insuportabilă. Sărutări, Soțul tău».

MILIONARUL DISTRAT

Iată o întâmplare pur americană:

John D. Wheeler, un mare magnat al petrolului, vine în biroul lui Morgan:

— Bună ziua, Pierpont! Treceam tocmai și îmi reamintii că-mi trebuie șase milioane.

— Bucuros, firește, zise Morgan. Dar ce e? Vreo afacere nouă?

— Un moment, zise Wheeler, se gândeste un moment, duce apoi la ureche receptorul telefonului și cheamă biroul său:

— Brown e acolo? Ascultă Brown, pentru ce îmi trebuie acum șase milioane? Nu-mi pot reaminti...

S'A TRĂDAT

— Cum a pus mâna poliția pe escroc?

— Foarte simplu. S'a dus la un hotel, a spus că e American și nu a cerut alcool... Atunci hotelierul a cerut arestarea sa.

CONTRACT

Doi concureți geambași. Șiretilă și Hoțoiu, decid că e mai bine să facă tovărășie. Advocatul le citește clauzele din contract. Hoțoiu nu pare cu totul mulțumit, ceea ce observă avocatul.

— Mai aveți vre-o dorință, d-le Hoțoiu?

— O, nu...

— Spune-o, nu te jena.

— Atunci mai adăogați o clauză...

— Care,

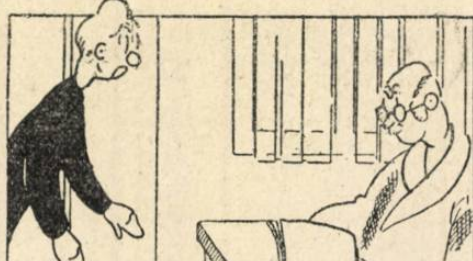
— În caz de faliment, beneficiul se împarte în părți egale.

Un domn care vrea să fie lăsat în pace

Servitoarea: Conașule! Conașule!...

La bonne: Monsieur! Monsieur!...

...Am înghițit un ac cu gămălie!

...J'ai avalé une épingle!

— Iată, fato, altul și... lasă-mă în pace!

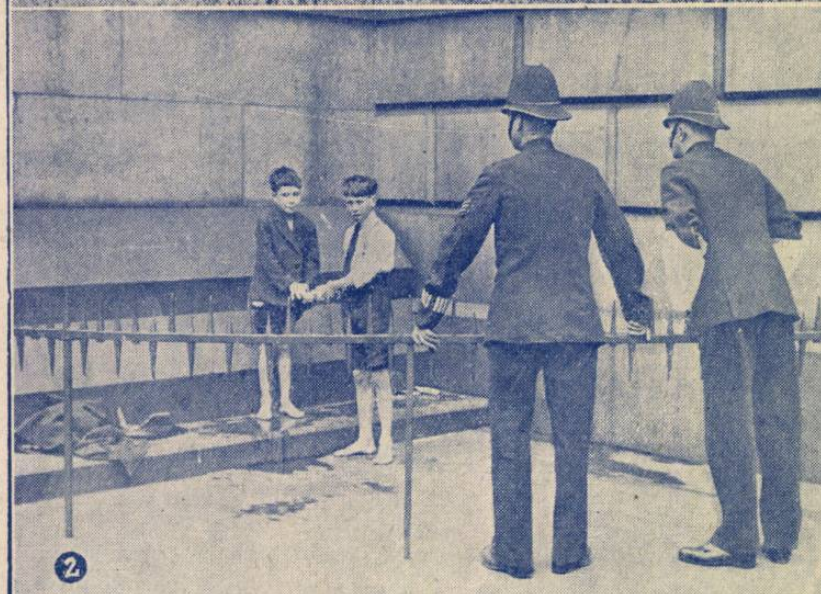
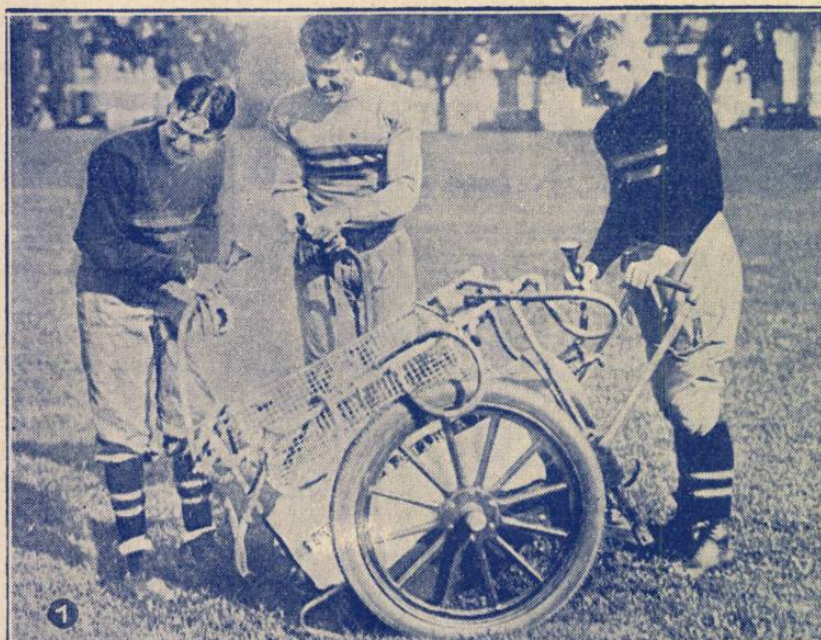
— Tenez, ma fille, en voilà une autre-et... laissez-moi tranquille!

Das Dienstmädchen: «Gnä Herr! Gnä Herr!...

...Ich habe eine Stecknadel verschluckt!

«Da haben Sie eine andere und... geben Sie mir Ruhe!»

Valul de căldură și combaterea lui

1. «Căruciorul răcoritor», invenție americană, folosită la o Academie militară din Statele Unite pentru răcorirea elevilor: o tumbă cu duș e întrebuințată cu succes. — 2. Spre a pedepsi pe copiii cari fac baie, pe căldură, în fântâna din Trafalgar Square de la Londra, poliștii îi scot din apă și-i pun la colț. — 3. Baia dis-de-dimineață la Haslemere (Anglia): un grup de fete în excursie se pregătesc pentru toaleta matinală. — 4. Cafeaua cu lapte în basîn: instantaneu luat la Chiswick (Anglia). — 5. Pe o plajă artificială din Berlin, copiii se scaldă în basîn, stropindu-se cu apă, spre a se răcori.

Pendant la vague de chaleur: 1. Une pompe à douches pour le rafraîchissement des élèves de l'Ecole militaire, en Amérique. — 2. Des enfants, qui ont pris un bain dans la fontaine de Trafalgar Square, à Londres, sont punis: ils sont obligés de rester quelque temps dans un coin. — 3. Un bain matinal à Haslemere, Angleterre. — 4. Le premier déjeuner dans la piscine de Chiswick, Angleterre. — 5. Des enfants dans une piscine artificielle de Berlin.

Während der Hitzewelle: 1. Eine Sturzbadpumpe im Gebrauch der amerikanischen Militärschulen. — 2. Kinder, die im Bassin von Trafalgarsquare gebadet haben, werden zur Strafe in eine Ecke gestellt. — 3. Ein Morgenbad in Haslemere, England. — 4. Morgenkaffee im Bade, in Chiswick, England. — 5. Kinder bei einer Wasserschlacht in einer Berliner Strandanlage.

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin) și Keystone)

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

1. O regată de bărci cu pânze la San Remo, mărgăritarul Rivierei italiene. — 2. Yachturi, bărci cu pânze și bărci luxoase cu motor în paradisul milionarilor din California. — 3. Portul pescarilor din Islanda. — 4. Turme ambulante de oi în Australia.

1. Une régates de barques à voiles à San Remo, la perle de la Riviera italienne. — 2. Des yachts, des barques à voile et des barques à moteur dans le paradis des millionnaires en Californie. — 3. Le port des pêcheurs en Islande. — 4. Troupeaux ambulants de moutons en Australie.

1. Eine Segelregatta in San Remo, der Perle der italienischen Riviera. — 2. Yachten, Segelboote und Motorboote im Paradies der Millionäre in Kalifornien. — 3. Fischerhafen in Island. — 4. Wandernde Schafherde in Australien.

Pachete cu... căldură Pachete cu căldură a născocit inginerul I. Derdsen din Copenhaga.

În pachete mici, ermetic închise, a vârat aer cald comprimat. Aceste pachete, desfăcute în odaie, încălzesc repede și bine locuința.

În felul acesta căldura o cumperi gata în pachete. Le duci acasă și desfăci numai atâtea de câte ai nevoie. Numai că, sunt cam scumpe.

Destine comune Zilele trecute s'au împlinit doi ani de când aviatorul Chamberlin, după ce a traversat Atlanticul, a aterisat în Germania în condițiuni de stul de grele.

Or, chiar în ajunul acelei isprăvi reînnoite de Lindbergh, acesta din urmă, pe care capitalele Europei și-l disputau, se îmbarcă la Cherbourg cu destinația New-York.

E mai mult ca probabil că chiar dacă Chamberlin ar fi reușit, după cum își propusese, să ateriseze la Berlin, popularitatea lui nu ar fi întrecut, nici chiar egalat pe aceea a cavalerului cu pălărie de paie, care, într-o noapte din Mai 1927, s'a oprit surzând pe aerodromul Bourget. Cei doi sunt siguri că azi, chiar în Germania, și cu toate că a preferat Parisul Berlinului, Lindbergh rămâne eroul trecerei Atlanticului.

Este totuși de sperat că în Istorie numele lui Chamberlin va fi legat de acela al lui Lindbergh, după cum acela al lui Americo Vespucci a fost legat de numele lui Cristofor Columb.

Vacanța mare

Elevi foarte voioși, cari pleacă acasă de vacanța mare.

Des écoliers très joyeux partant pour les vacances.

Vergnügte Schuljungen begeben sich für die Ferien nach Hause.

IN „GAZETA DE DUMINICĂ“

mare magazin bogat ilustrat
cu data de 23 Iulie 1929

Citiți:

**BOALA SE VINDECA
CU ALTA BOALA**

**Tratamentul eficient al paraliziei generale prin injecția
pădurii**

Parastasul pentru Regele Ferdinand la Curtea de Argeș

Stânga: A. S. R. Principesa Ileana, M. S. Regina Elisabeta a Greciei, Inal-
tul Regent G. Buzdugan. — Dreapta: M. S. Regina-văduvă Maria, A. S. R.
Principele-regent Nicolae, M. S. Regina Elisabeta a Greciei,
A. S. R. Principesa-mamă Elena.

Le requiem pour le Roi Ferdinand de Roumanie à Curtea de
Argesh: A gauche, la princesse Ileana, la reine Elisabeth de
Grèce, le régent Buzdugan. A droite, la reine-veuve Maria, le
prince-régent Nicolae, la reine Elisabeth de Grèce, la
princesse-mère Elena.

Die Seelenmesse für König Ferdinand von Rumänien in Curtea
de Argesch: Links, Prinzessin Ileana, Königin Elisabeth von
Griechenland, Regent Buzdugan. — Rechts, Königin-Witwe,
Maria, Prinz-Regent Nicolae, Königin Elisabeth von Grie-
chenland, Prinzessin-Mutter Elena.

O mașină de start

(Photo «The New York Times», G. m. b. H.,
Berlin)

O mașină inventată de un d. Loebner pen-
tru înregistrarea timpului în lupte spor-
tive. Iată un start pentru alergare pe jos,
pe care o va înregistra mașina.

Machine inventée par un M. Loebner pour
enregistrer le temps dans des épreuves
sportives. Voici un start pour un cross à en-
registrer par cette machine.

Der Loebner'sche Apparat zur Registrie-
rung der Zeit bei sportlichen Wettkämpfen.
Hier ein Start zum Wettlauf, den die Ma-
schine registrieren soll.

Un mister

Sunt restaurante și restaurante.
Costică Demetrescu avea și el unul.
Intr'o zi se plânse:
— Că vor clienții scobitoare de dinți,
mai pricep! Dar că le sparg apoi, asta
e un mister!

In caz de pană

Se prodac uneori pane
la tramvae. Care sunt
drepturile călătorilor cari
și-au plătit biletul?

Chestiunea a fost ridicată la Paris
de d. Robert Bos, consilier comunal.
Și a fost astfel rezolvată:

In caz de pană care trece peste 15

minute, încasatorul trebuie să invite
pe călătorii, cari doresc să se folo-
sească de alt mijloc de transport, de
a-i înapoia biletul, după ce au scris
pe verso numele și adresa lor.

Rambursarea se face apoi la do-
miliu, fără nici o cheltuială pentru
cei interesați, — la Paris, bine înțeles.
La noi?... La noi e altfel...

Centenarul omnibusului la Londra

(Photo-excl. Keystone)

La 4 Iulie s'au împlinit o sută de ani de la înființarea primei curse de omnibuse
la Londra, și societățile de omnibuse londoneze au pus în circulație cu acest prilej,
vechi vehicule, spre a fi comparate cu omnibusele de azi, după cum vedem mai
sus, în alăturarea lor: cel din stânga, mod ern; cel din dreapta, omnibus de acum
100 de ani.

Pour commémorer le centenaire de l'omni-
bus à Londres, on a fait circuler le 4 jui-
let des vieilles et modernes voitures: à
gauche, une voiture moderne; à droite, un
omnibus d'il y a cent ans.

Um das hundertjährige Bestehen der Om-
nibusse in London zu feiern, wurden am 4.
Juli alte und neue Wagen vorgeführt:
links, ein moderner Omnibus; rechts, ein
Omnibus aus dem Jahre 1829.

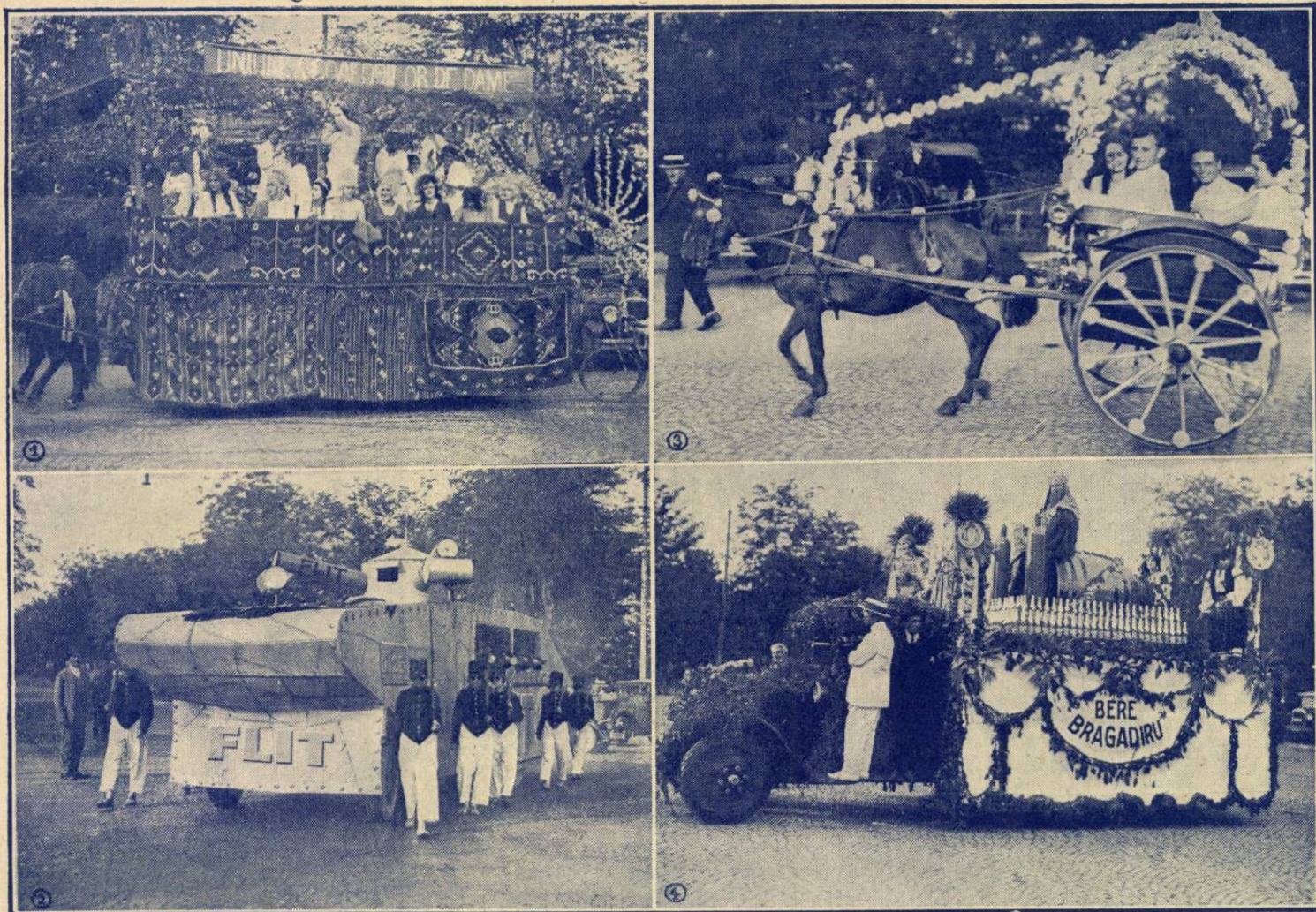
Defilare de care alegorice în București

OGLINDA
LUMII

477

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IASI

(Photo «Oglinda Lumii»)

Cu prilejul defilării carelor alegorice, organizată pe șoseaua Kisseleff din București de societatea «Principele Mircea», au fost mult remarcate: 1. Carul «Uniunii Coaforilor de dame». — 2. Carul produselor «Flit». — 3. Trăsuri înflorată a unor particulari. — 4. Carul fabricii de bere Bragadiru.

A l'occasion du défilé de chars allégoriques, organisé à Bucarest par la société «Principele Mircea», on a vu remarqué: 1. Le char de l'Union des coiffeurs de dames. — 2. Le char des produits «Flit». — 3. Une voiturette particulière. — 4. Le char de la fabrique de bière Bragadiru.

Gelegentlich eines von der Vereinigung «Principele Mircea» in Bukarest organisierten Vorbeizuges allegorischer Wagen wurden viel beachtet: 1. Der Wagen des Vereines der Damenfriseur. — 2. Der Wagen «Flit». — 3. Ein beblumtes Privatwägelchen. — 4. Der Wagen der Bierfabrik Bragadiru.

Placă de identitate civică In Japonia, fiecare cetățean trebuie să poarte o placă de identitate pe care sunt gravate numele, pronumele, data nașterii și adresa. Această placă e legată de gâtul noului născut și nu-l mai părăsește.

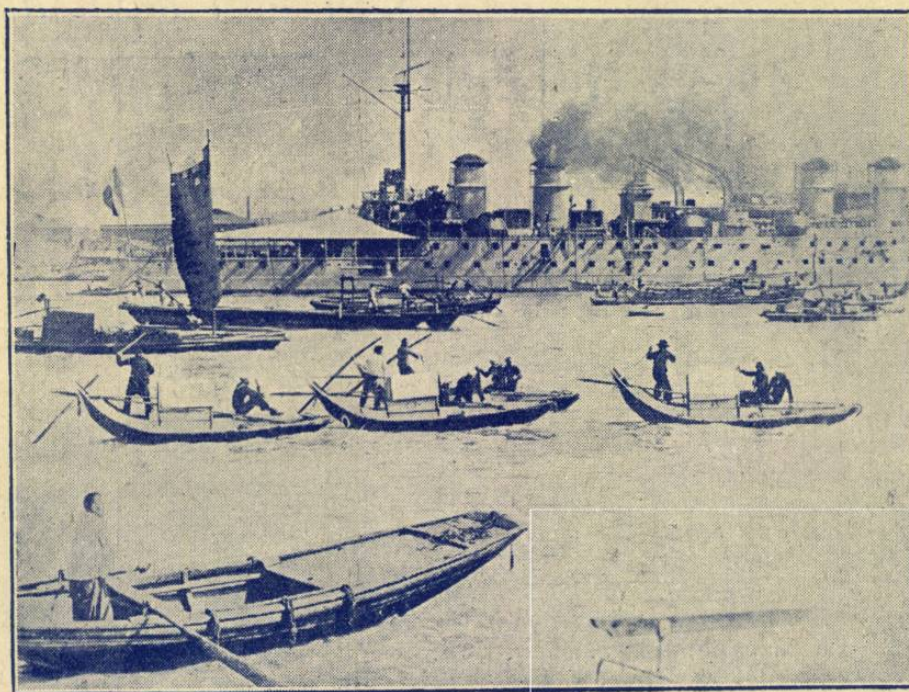
Această imatriculizare obligatorie e de o utilitate netăgăduită: dacă poliția se află în fața unui vagabond lovit de amnezie, ea e fixată imediat asupra identității; victimele unui accident sunt imediat recunoscute și copiii pierduți aduși părinților lor.

Idealul ar fi ca această medalie să nu poată fi scoasă de bunăvoie sau schimbată; actualmente poliția japoneză se mulțumește să impună o amendă contravenienților... E și asta ceva...

PENTRU DIRECTORII ȘCOLILOR PRIMARE
ADEVERINȚE PENTRU ABSOLVIREA CURSULUI PRIMAR

Se găsesc gata în caute a 25 file, pe preț de Lei 25.-- caetul, la Editura «E. MINESCU» București I. Strada Parlamentului No. 2.
Pentru provincie se adăună portul.

Bărci cu taximetre

Pe fluviul Whang-Poo din Shanghai (China) circula bărci de pasageri, cari au numere și taximetre ca automobilele.

Sur le fleuve Whang-Poo de Shanghai circulent des barques à passagers munies de numéros et de taximètres, comme les autos.

Auf dem Whang-Poo-Fluss in Shanghai verkehren Passagierboote mit Nummern und Taximetern wie die Autos.

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

Un atlet cum nu sunt mulți

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

Artistul german O. Stefans a pornit din Berlin cu un mic automobil cu pasageri, pe cari vrea să-l tragă cu dinții prin toată Europa. Il vedem aci în momentul pornirii.

L'artiste allemand O. Stefans est parti de Berlin avec une petite auto à passagers, qu'il veut mener par ses dents parmi toute l'Europe. Nous le voyons ici au départ.

Der deutsche Artist O. Stefans hat mit einem vollbesetzten kleinen Auto, das er durch ganz Europa an den Zähnen ziehen will, Berlin verlassen. Wir sehen ihn hier kurz nach seinem Start.

„Miss Gänsehäufel“

D-ra Käthe Fenster (x) a fost aleasă de curând «Miss Gänsehäufel» (un strand de lângă Viena), iar d-ra Edith Weiss (xx) a obținut acolo premiul II de frumusețe.

Mlle Käthe Fenster (x) proclamée «Miss Gänsehäufel» (une plage près de Vienne) et Mlle Edith Weiss (xx), deuxième prix de beauté.

Käthe Fenster (x) wurde zur «Miss Gänsehäufel» (ein Strand bei Wien) gewählt und Edith Weiss (xx), die den zweiten Platz errang.

Inovație practică

La Berlin s'a introdus o inovație practică: S'au instalat pe străzi automate, cari oferă publicului doritor diferite alimente: pâine, cornuri, sare, făină, zahăr, cafea.

Inovația e utilizată mai cu seamă după ce magazinele sunt închise seara.

Nu e glumă..

Bătrânul mator Rafael Gomez din Colombia a fost arestat în arena dela Bogoto, fiindcă a refuzat să ucidă un taur în cursul unei corrida.

Poate că Gomez s'a simțit slab să omoare taurul și nu vrea să fie ucis de el..

Dar în tauromachie trebuie să știi să mori. Mazzantini spune:

— Alternativă nu există; trebuie să alegi: ori omori fiara, ori ești omorât de ea... ori ești omorât de mulțime.

Telefonul în America

In America se telefonează din ce în ce mai mult.

In doi ani, numărul aparatelor telefonice a sporit în proporție de 29 la sută.

Pentru amatori de statistică notăm că lungimea firelor telefonice pe tot teritoriul Statelor Unite e de 63.836.182 mile!

Dansul ritmic la noi

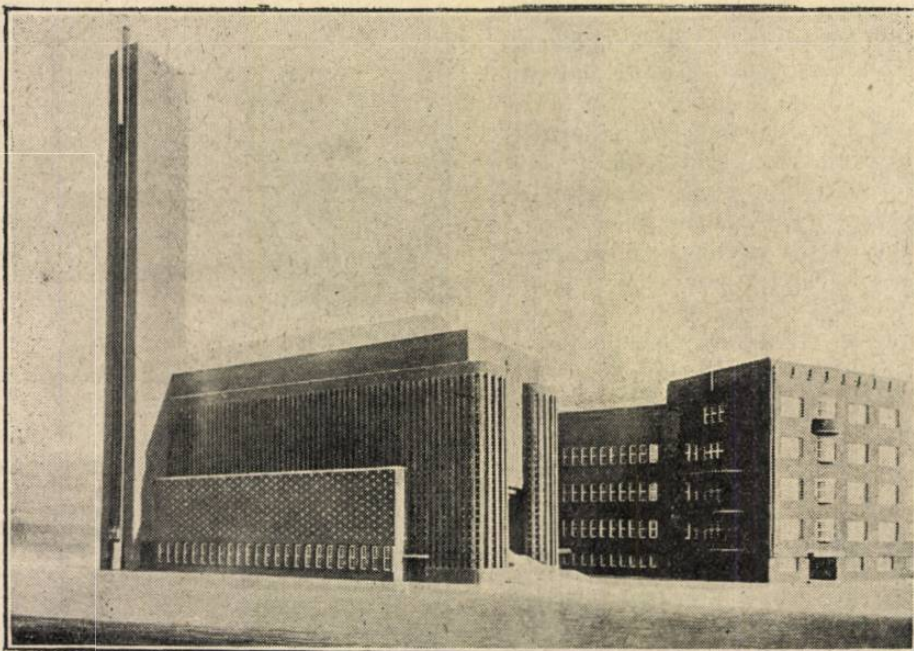

O poză impresionantă a d-rei Sissy Dimancea din școala de dansuri ritmice și plastice a d-nei Paule Sibille.

Une pose impressionnante de Mlle Sissy Dimancea aus der Schule für rhythmische et plastiques de M-me Paule Sibille.

Eine eindrucksvolle Pose des Frl. Sissy Dimancea aus der Schule für rhythmisch und plastische Tänze der Frau Paule Sibille.

Cea mai modernă biserică germană

O biserică ce se construiește acum la Berlin-Wilmersdorf după planul de mai sus al arhitectului Höger.

Une église que l'on construit maintenant à Berlin-Wilmersdorf d'après le projet d'en haut de l'architecte Höger.

Eine Kirche, die jetzt in Berlin-Wilmersdorf nach dem obigen Entwurfe des Architekten Höger erbaut wird.

(Photo «The New York Times», G. m. b. H., Berlin)

AVENTURILE LUI GORDON FYM

13)

de EDGAR ALLAN POE

Era lungă de vre-o milă și jumătate, poate și de două și trecea prin munți în zigzag; fusese probabil ordinioară patul unui torent. Mai mult de douăzeci coți nu era nicăeri dreaptă, apoi urma imediat o cotitură pronunțată. Pereții se urcau de ambele părți vertical până la 70—80 picioare, dar erau în unele locuri atât de înalți, încât nu pătrundeau în trecătoare decât o slabă lumină a zilei. În mijlocie să fi fost de 40 picioare lățime, dar se îngusta uneori atât încât nu puteau trece lipiți unii de alții decât cinci sau șase oameni. Nu exista într'un cuvânt în toată lumea largă un loc mai potrivit pentru un atac perfid și de aceea era prea firesc că ne pipăram din nou armele intrând în acest defileu.

Când mă gândesc azi la uriașa prostie ce am comis cu toții, nu vrea să-mi treacă prin cap că ne-am putut expune atunci pericolului de a intra în îngusta trecătoare în mijlocul unor sălbateci: aceștia mergeau parte înaintea noastră, parte la spatele nostru. Atunci nu am reflectat de loc. Ne bizuiam pe forța noastră, mai ales că Too-Wit și oamenii săi erau cu totul neînarmați, pe armele noastre de foc, al căror efect nici nu era cunoscut negrilor, și în deosebi pe prietenia ce ne simulasera până atunci acești ticăloși. Cinci sau șase indigeni mergeau înaintea, chipurile drept călăuze, și făcuseră ceva și mai mult, dând la o parte pietre și alte obstacole. Veneam apoi noi ca ceată strânsă, cu permanenta grijă de a nu lăsa să fim despărțiți, apoi urma grosul sălbatecilor în neobicinuită ordine și liniște.

Dirk Peters, un om cu numele de Wilson Allan și eu umblam pe partea dreaptă și discutăm încet ciudata stratificare a munților. O crăpătură adâncă în stânca moale atrase atenția noastră. Era atât de larg căscată încât un om se putea strecura prin ea, se întindea apoi în linie dreaptă 18—20 picioare prin stânci și cotea mai înapoi în spre stânga. Înălțimea crăpăturii putea să fie de 60—70 picioare și în mijloc creșteau câțiva arbuști schilozi cu fructe asemănătoare alunelor.

Fiind ispitit să gust alunele, pătrunsei înătrăneș în deschizătură, apuca cu o mână cinci-sease alune și mă retrăsei repede. Intorcându-

mă, văzui că Peters și Allan mă urmaseră. Li rugai să se înapoieze, nefiind loc decât deabia pentru unul, și le promisei că vom împărți alunele. Ei se și târâră îndată înapoi, dar deabia sosise Allan la marginea crăpăturii și simții o sdruncinare cum nu o putui compara nici pe de departe cu cele ce pățisem până atunci. Crezui că toată temelia globului pământesc s'a desfăcut subit și că a sosit ziua de apoi.

CAPITOLUL XXI

Deabia revenit în fire, simții că mă sufoc. În jurul meu era întunec besnă. Zăceam pe burtă în pământ moale, care cădea în cantități mari peste mine și amenința să mă îngroape cu totul. Inspăimântat de această perspectivă teribilă, mă căsnii să mă ridic și în cele din urmă reușii.

Scurt timp rămăsei nemișcat și căutai să aflu mai întâi ce se petrecuse. Apoi auzii foarte aproape un oftat și imediat după aceea Peters mă conjură, încet, cu glas pe jumătate năbușit, să-i vii repede în ajutor. Mă târâi câțiva pași înainte, apoi mă împedecai de tovarășul meu și căzui deadreptul peste capul și umerii săi. Era și el îngropat în pământul moale și căuta, disperat să se salveze. Scuturai cât putui mai repede, grămezile de moloz depe corpul său și îl ridicai cu încetul.

După ce ne trecu întru câțva spaima și uimirea și puturăm cugeța din nou rațional, ajunserăm amândoi la concluzia că pereții crăpăturii în care pătrunsesem trebuie să se fi prăbușit peste noi prin cutremur de pământ sau poate și din cauza greutateii lor proprii și că

suntem deci pierduți... pierduți pe vecie, îngropați de vii!

Ne cuprinse teamă și disperare. Cred că nicio nenorocire ce se poate întâmpla unui om nu-i apasă trupul și sufletul cât perspectiva de a fi îngropat de viu. Noaptea neagră care înfioară victima, presiunea asupra plămânilor, duhoarea năbușitoare a pământului firimit și pe lângă aceasta conștiința grozavă că orice speranță de scăpare e zadarnică și că ești pe jumătate mort, — toate acestea umplu inima omului cu o groază și oroare indescriptibile.

În cele din urmă Peters propuse să facem cel puțin încercarea de a stabili prin pipăiri în închisoarea noastră cât de mare e nenorocirea noastră; nu este, oricum, exclus ca vreo deschizătură mică să ne înlesnească scăparea. Imi însușii această speranță și îmi strânsei toate puterile spre a-mi face drum.

Abia făcusem un pas înainte și văzui o rază de lumină, destul de puternică spre a-mi da siguranța că deocamdată nu exista pericolul unei morți prin asfixiere. Prinserăm din nou curaj și ne consolarăm cu ideea că tot se mai pot schimba toate în bine.

După ce trecurăm cu chiu și vai un banc mai mare de moloz dintre noi și raza de lumină, puturăm înainta mai ușor și găsirăm că și presiunea asupra plămânilor, care ne chinuia mult, se micșorase simțitor. Puteam distinge întru câțva lucrurile din jurul nostru și stabilirăm că ne apropiasem de locul unde crăpătura dreaptă făcea o cotitură subită spre stânga. Ajunserăm în curând la această cotitură, de unde văzurăm cu imensă bucurie o a doua crăpătură, ai cărei pereți se întindeau, la un unghi de înclinare de 45 grade (în unele locuri erau mai abrupti), departe în sus. Nu puturăm vedea sfârșitul crăpăturii; dar cum de sus cădea lumină multă, admiserăm cu oarecare siguranță că dela locul cel mai înalt — în presupunerea că vom ajunge acolo! — vom găsi drumul spre libertate.

Imi reaminti deodată că ne târăsem trei în crăpătură și că mai lipsea al treilea. Trebuia să ne întorcem deci spre a vedea ce s'a făcut Wilson Allan. După multă căutare — cu permanentul pericol de a fi a

**Pe frontul
de vest,
nimic nou**

Se găsește la librării și la editura „Eminescu“ S. A. București I, strada Parlamentului 2, care trimite recomandat ori unde contra lei 100 prin mandat postal.

două oară îngropați sub dărâmături — Peters îmi strigă că a pus mâna pe piciorul lui Wilson Allan, dar că restul corpului e atât de adânc în moloz încât nici gând nu poate fi de a-l scoate viu. Era prea adevărat: Wilson Allan murise de mult. Lăsărăm cu inima grea pe tovarășul decedat în voia soartei și ne îndreptărăm din nou spre cotitură.

Lățimea stâncei deabia ajungea spre a face loc corpului nostru, și după ce încercărăm de câteva ori în zadar de a ne cățăra pe pereți, ne cuprinse din nou desnădejdea.

Am mai spus că lanțul de coline, prin care trecea defileul principal în sinuozități, se compunea din stâncă moale. Din același material erau formați pereții prăpastiei, la care ne căsneam fără folos. Mult timp ni s'a părut că nu vom reuși, până ce disperarea ne dete din nou curaj.

Cu cuțitele noastre lungi tăiarăm trepte în piatra moale, ne cățărarăm, în ciuda tuturor pericolelor, pe povârnișul abrupt și ajunserăm astfel pe o platformă naturală, depe care văzurăm, îndărătul extremității unei trecători păduroase, o bucată de cer albastru.

Fiind atât de istoviți încât deabia mai puteam sta în picioare și vorbi, Peters propuse să tragem o împușcătură spre a chema în ajutor pe camarazii noștri. Mai aveam pistoalele la cingătoare, pe când celelalte două arme erau îngropate prin dărâmături. Din fericire, nu am împușcat; altminteri, date fiind evenimentele ce se petrecură în curând, am fi regretat amar. Bănuiam deja o trădare, așa că găsirăm că e mai bine să nu atragem asupra noastră atenția sălbatecilor.

După ce ne odihnisem o oră, înaintărăm încet și nu făcusem drum mult când auzirăm țipete îngrozitoare. Ne aflam în fine pe creștet. Ne apropiărăm încet și cu mare precauțiune de o deschizătură îngustă, puturăm vedea toată împrejurimea și pricepurăm deodată secretul prăbușirii.

Locul unde ne aflam nu mai era departe de vârful cel mai înalt al lanțului de coline. La stânga, la o depărtare de 50 picioare, se întindea îngusta trecătoare prin care trecusem mai înainte noi cei 32 de albi. Pe o întindere de 100 coți, fosta albie a râului fusese încă umplută în toată înălțimea și lățimea ei cu o masă haotică, introdusă acolo artificial. Mijloacele ce se întrebuințase spre a se crea acest câmp de dărâ-

mături erau tot atât de simple cât de ușor de recunoscut, de oarece se lăsase acolo urmele operei criminale. În mai multe locuri ale coamei dealurilor, pe partea de răsărit a defileului îngust (noi ne aflam pe partea de apus), se bătuse pari de lemn, și unde se aflau aceștia nu se prăbușise nici pământ, nici pietre depe coline. Acolo însă, unde căzuseră dărâmături, se recunoștea, după găurile rămase în șiruri în pământ, că aci, pe coama dealurilor în chesțiune, se aflase pari identici, la distanță de câte un cot pe o distanță de 300 picioare. De parii cari mai erau înfiți în pământ atârnavă fringhii din fibre vegetale, și nu încăpea nicio îndoială că astfel de fringhii fuseseră fixate și de parii răsturnați.

Am mai vorbit de stratificarea ciudată a acestor coline. Stânca lor e de așa natură că orice sguduire a pământului o despică în mai multe crăpături verticale, fără ca această sguduire să fi fost puternică. Se poate provoca și artificial crăpătura și fără a întrebuița forță multă.

Pe ciudățenia aceasta se bizuieră sălbatecii în atentatul lor drăcesc. Șirul de pari bătuti începuse prin a crăpa pământul la unul sau două picioare adâncime și dacă un sălbatec trăgea din răspuțeri de fiecare fringhie — fiecare în parte, dar toți în același timp — tot frontul dealurilor se prăbușea în defileu.

Nu ne mai puteam îndoi de soarta sârmanilor noștri camarazi. Scăpasem numai noi de distrugere, — de acum singurii bărbați albi pe insula aceasta depărtată din Oceanul Pacific.

CAPITOLUL XXII

Situația noastră nu era acum mai puțin rea decât fusese înainte, când ne temusem că suntem îngropați de vii. Ce altă soartă ne putea aștepta decât să fim omorâți de sălbateci sau să ducem un trai mizerabil în captivitatea lor? Câtva timp ne-am putea poate ascunde prin văgăunile dealurilor, la nevoe chiar în crăpătura din care scăpasem chiar acum; când va sosi însă lunga iarnă polară, va trebui să murim inevitabil de frig sau de foame, în presupunerea că nu vom fi căzut mai înainte pe mâinile dușmanilor.

Părea că toată împrejurimea furnică de negri. Sosiseră în masse, cum observasem, depe insulele vecine, pe plute mari, de sigur cu nobila intenție de a da fraților lor o mână de ajutor la jefuirea «Janei Guy». Goeleta se mai afla pe locul ei și oamenii rămași pe bord păreau a nu bănui nici pe de departe pericolul amenințator.

Ce nu am fi dat noi acum ca să fim alături de ei! Sau spre a-i ajuta să fugă, sau spre a pieri laolaltă în apărarea noastră. Nu văzurăm însă niciun mijloc spre a-i preveni de pericol fără a ne expune noi înșine pericolului de a cădea ne mâinile sălbatecilor; și cu aceasta ei nu erau serviți. Ar fi ajuns poate în cazul acesta o împușcătură spre a avertiza pe camarazi, dar, chiar dacă ar fi auzit-o... nu puteau fi mai bine înarmați decât erau spre a aștepta ne dușmanul gata la atac.

Scurt timp ne gândirăm să întreprindem, cu una din cele patru luntre ancorate în golf, o călătorie spre goeletă și să ne cucerim urcarea pe bord, dar era prea puțin probabil ca să reușim. Mișunau în regiune, cum am spus, prea mulți indigeni cari se ascundeau prin tufișuri și văgăuni spre a nu fi observați depe corabie. Foarte aproape de noi, pe singura cale pe care am fi putut ajunge la luntrele depe țarm, se aflau toți rășboinicii negri cu căpetenia lor Too-Wit și așteptau probabil întăriri spre a ataca goeletă. Văzurăm apoi că și luntrele erau pline cu indigeni, cari nu erau deocamdată înarmați, dar aveau de sigur arme în apropiere. Trebuia să rămânem deci în ascunzătoarea noastră și să fim doar spectatori la lupta ce se va desfășura.

După vreo jumătate oră văzurăm 60—70 plute pline cu sălbateci înconjurând extremitatea de sud a golfului. Erau înarmați numai cu

A apărut:

În Editura „EMINESCU” S. A.

PANAIT
ISTRATI

Nerrantsula

(Le refrain de la fosse)

ROMAN

50 Lei

De vânzare la toate librăriile și depozitele de ziare din țară precum și la Editura „Eminescu” S. A., I București, Strada Parlamentului Nr. 2

măciuci scurte și aveau pietre pe plute. După puțin timp se apropiă vâslind, de partea cealaltă, o a doua ceată și mai numeroasă, înarmată ca cealaltă, iar luntrele dela esirea golfului, în care se afla numai câte un om, fură luate subit cu asalt de către sălbatecii veniți în goană din tufisuri; porniră în grabă spre a se alătura de plute. În mai puțin decât îmi trebuie spre a relata toate acestea, «Jane Guy» fu înconjurată din toate părțile de negri, toți animați de dorința de a cuceri cu orice preț vasul.

Un moment se părea că vor și reuși. Cât de îndrăzneți și hotărâți să fi fost oamenii rămași pe goeletă, nu erau destui spre a face uz cum trebuie de tunuri și spre a ține piept numărului covârșitor. Nu mi se părea chiar probabil că vor încerca să reziste, dar mă înșelasem. Văzui în curând cum se ridica ancora și cum corabia își învârtea tribordul spre luntrele sosite la distanță de tirul pistoalelor, pe când plutele se aflau la vreo sfert de milă în direcția vântului.

Dintr'un motiv necunoscut—probabil din cauza că sărmanii amici erau extraordinar de iritați de situația lor disperată, — primele împuscături nu și atinseră ținta. Nici o luntre nu fusese atinsă, niciun sălbatec rănit: loviturile erau toate prea scurte, ricoșau în apă, se ridicau din nou și treceau apoi peste bărci. Singurul lor efect fu uimirea războinicilor negri față de detunătură și fum; dar era atât de mare uluirea lor încât crezui o clipă că vor să renunțe la intențiile lor și să se întoarcă la coastă.

Așa s'ar fi și întâmplat de sigur dacă oamenii noștri ar fi avut mintea de a trece la foc de puști; căci luntrele fiind acum foarte apropiate, le-ar fi putut da acestora o aspră lecție, cel puțin una care să-i reție până ce și plutele ar fi primit o salvă de tunuri. În loc de aceasta, lăsară luntrelor timp suficient spre a se vindeca de spaimă și a se convinge că nu li se întâmplase nimic, pe când cei de pe goeletă alergară spre babord spre a pregăti tunurile pentru primirea plutei.

Efectul acestei salve de pe babord fu destul de teribilă. Ghiulele mari distruseră șapte sau opt plute, omorâră 30-40 sălbateci, iar alți cel puțin 100 căzură în apă, cei mai mulți mortal răniți. Ceilalți, extrem de îngroziiți, căutară să fugă cât mai repede fără a se sinchisi de frații lor grav răniți cari înotau în mare

strigând ajutor.

Succesul acesta veni însă prea târziu pentru salvarea amicilor noștri. Pe când atacau plutele la babord cu tunurile, cei din luntre — vreo 150 capete în total — se cațără la tribord pe goeletă și nimic nu rezistă sălbateciei lor animalice. Într'o clipă amicii noștri fură atacați, trântiți jos, striviți cu picioarele și sfâșiati.

Deabia văzură negrii de pe plute ce se petrecea pe corabie și își și stăpâniră spaima și se duseră în grabă și ei la prădarea goletei. După cinci minute, «Jane Guy» fu scena devastării și distrugerii neînfrânate. Coverta fu sfărâmată, fringhiile și vântrelele, cași tot ce era mișcător, fură nimicite ca prin farmec. Alți mizerabili împinseră și traseră goeletă, înotând cu miile prin apă sau ajutând de pe luntre și plute, spre mal și o predară acolo lui Too-Wit, care, ca un general cu experiență, nu părăsise tot timpul postul său sigur de observație, dar care acum, după victorie, se coborî cu suita sa neagră de pe dealuri spre a lua în primire partea sa din pradă.

Acum puturăm părăsi ascunzătoarea noastră și examina împrejurimile crăpăturii. La vreo cincizeci coți descoperirăm un izvor mic pentru potolirea setei noastre arzătoare și alături mai multe tufisuri cu alunele pomenite, pe care le găsirăm aproape tot atât de gustoase cât cele englezești obicinuite. Ne umplurăm șepcile cu ele, duserăm provizia în vâgăună și ne plecărăm din nou să culegem altele.

Pe când eram ocupați cu aceasta, ne speriarăm de un sgomot din tufisuri; voiam să ne refugiăm în ascunzătoarea noastră, când se ridică greoi din frunziș o mare pasăre neagră care semăna cu un bătlan. Eu eram atât de uluit încât rămăseam încremenit, pe câtă vreme Peters se repezi asupra pasărei și o

apucă de gâtul cel lung înainte ca ea să fi putut fugi. Animalul începu să tipe teribil, atât de gălăgios încât avurăm serioase intenții de a-l da drumul, numai să nu ne trădeze. Dick Peters preferă însă să amutească pasărea cu o lovitură puternică a lungului său cuțit. Târărăm, prada în vâgăună și ne bucurăram că nu vom mai avea grijă de mâncare cel puțin o săptămână. Apoi hoinărirăm iarăși prin regiune, ne hazardarăm și o bucată mare pe povârnișul sud al dealului, dar nu mai găsirăm nimic bun de mâncat. Ocupați să adunăm lemnărie uscată, văzurăm cete de indigeni venind încărcăți cu pradă de corabie și îndreptându-se spre sat; temându-ne că ne-au putut poate recunoaște în trecerea lor pe lângă colină, ne refugiarăm repede în ascunzătoarea noastră.

Grija noastră principală era acum să asigurăm cât mai mult posibil refugiul nostru. Pentru scopul acesta, acoperirăm deschizătura cu tot felul de crăci și frunze, lăsând o mică crăpătură prin care puteam vedea golful. Cu modul acesta eram în siguranță în vâgăuna noastră.

În curând avurăm însă griji noi. Era foarte probabil că despiciătura, prin care ajunsesem la vâgăună, se produsese deabia prin prăbușirea cunoscută și că niciun alt drum nu ducea înăuntru sau în afară; și dacă era așa, ce ne puteam face noi cari nu puteam să ne coborâm pe peretele abrupt în prăpastie? Deciserăm să examinăm din nou mai amănunțit creștetul dealului nostru spre a vedea dacă nu găsim un mijloc de scăpare. Deocamdată rămăserăm la crăpătura noastră și ne uităram la mișcările sălbatecilor.

Făcuseră din goeletă noastră frumoasă o epavă în toată puterea cuvântului și erau pe cale să-i dea foc. După scurt timp esiră din restruica principală nori de fum și în curând izbucniră flăcări și la prora. Fringhieria, catarturile și rămășițele de vântrele fură imediat cuprinse de focul care se răspândea repede pe punte. Totuși, mulți sălbateci își continuă opera de distrugere. Pe țarm cași în luntre și pe plute se aflau, după părerea mea, în apropierea goletei, vreo zece mii sălbateci, fără a număra mulțimea acelor cari se întorceau acasă încărcăți cu pradă.

Noi contam cu o catastrofă și nu ne înșelasem. Simțirăm întâi o sguđuire, par'că am fi fost ușor galvanizați, dar nu existau simptomele unei explozii. Sălbatecii se speriară

NOU A APARUT NOU

In Editura «EMINESCU»

București, Str. Parlamentului 2.

**VIATA AMOROASA
A CATERINEI CELEI MARI**

de PRINȚESA LUCIEN MURAT

LEI 45.—

Se găsește de vânzare la toate librăriile.

norm, își întrerupseră isprava și răscară gura și ochii. Și deabia își reveniseră în fire că izbucniră nori de fum prin punte, negri și grei ca norii încărcăți cu electricitate și imediat după aceea eși din mijlocul corăbiei o coloană uriașă de foc, care se ridică la o înălțime mare și se lăți sus de tot în formă de cerc.

Apoi roti prin aer, ca prin farmec, un haos sălbatec de lemnărie, meta- le și membre umane; după aceea ve- ni lovitura principală care ne trânti aproape la pământ, rămânând prin coline ca un ecou și acoperindu-ne cu o grindină teribilă de rămășițe ale corăbiei.

Devastarea pricinuită de explozie

în rândurile sălbatecilor era mai rea decât prevăzusem. O pedeapsă în- grozitoare pentru trădarea lor! Pie- riră mii și tot atâția fură schilodiți. Toată suprafața golfului era presă- rată cu negri cari se înecau și tot atât de teribilă fu priveliștea depe coastă.

(Continuarea în suplimentul din „OGLINDA LUMII“ No. 31!)

NOU !

A APARUT :

NOU

IN EDITURA „EMINESCU“

BUCUREȘTI 1. STRADA PARLAMENTULUI 2.

PANAIT ISTRATI

NERRANTSULA

(LE REFRAIN DE LA FOSSE)
roman Lei 50

Imens succes de librărie

PRINȚESA LUCIEN MURAT

Viața amoroasă a Caterinei celei Mari
Succes răsunător Lei 45

VICTOR MARGUERITTE

VITELE UMANE

roman de moravuri Lei 70

De acelaș autor

Corpul tău îți aparține

roman Lei 60

BAETANA

(LA GARÇONNE) Lei 40

Femea Emancipată

roman Lei 40

PROSTITUATA

roman Lei 60

ALFRED DE MUSSET

Spovedania unui îndrăgostit

roman Lei 80

IVAN TURGHENIEV

Eroismul Dragostei

roman Lei 30

Un cuib de Nobili

roman Lei 30

HENRI MURGER

In noaptea nunții

roman Lei 25

GUSTAVE FLAUBERT

Ispitirea Sfântului Antoniu

roman Lei 40

H. de BALZAC

Iubita Imaginară

roman Lei 16

EMILE ZOLA

ISPAȘIREA

roman Lei 25

N. GOGOL

Răzbunare groaznică

și Insemnarile unui Nebun

Lei 20

AL. PUSKIN

Fata Căpitanului

roman Lei 30

G. D'ANNUNZIO

Tragedia a două fecioare

roman Lei 25

PISICA

și alte nuvele Lei 20

BJORNSTIERNE BJORNSON

Poveste de Dragoste

roman Lei 20

LEW N. TOLSTOI

Moartea lui Ivan Ilici

roman Lei 30

RENÉ CAZAL

Voluptățile Războiului

roman Lei 25

G. de MAUPASSANT

NUVELE ALESE

Lei 25

F. DOSTOEWSKY

Vrăjitorul

roman Lei 20

O femeie blândă

roman Lei 30

U. de EPINGHOVEN

Tainele Curții Germane

(destăinuiți senzaționale) Lei 20

M. LERMONTOW

BELA

roman Lei 20

JEAN RICHEPIN

Povestiri din Lumea Nouă

roman Lei 20

CHARLES FOLLY

Fiul Lupilor de Mare

roman Lei 20

JULLES MARY

PACATUL MAMEI

roman Lei 30

Răzbunarea Spaniolei

roman Lei 30

MAURICE LEVELÉ

Naufragiații vieții

roman Lei 20

V. C. RONDY

Secretul Principesei

roman Lei 20

GEORGES MEIRS

Romane de Aventuri

Pata de Sânge

Lei 25

Enigma trenului 13

Lei 30

ANDRE THEURIET

COLETA

roman Lei 16

R. BENIN

RIVALA

roman Lei 20

C. H. OMESA

Misterul Romanovilor

(O fiică a țarului trăește) Lei 20

BARON de SCHLICHT

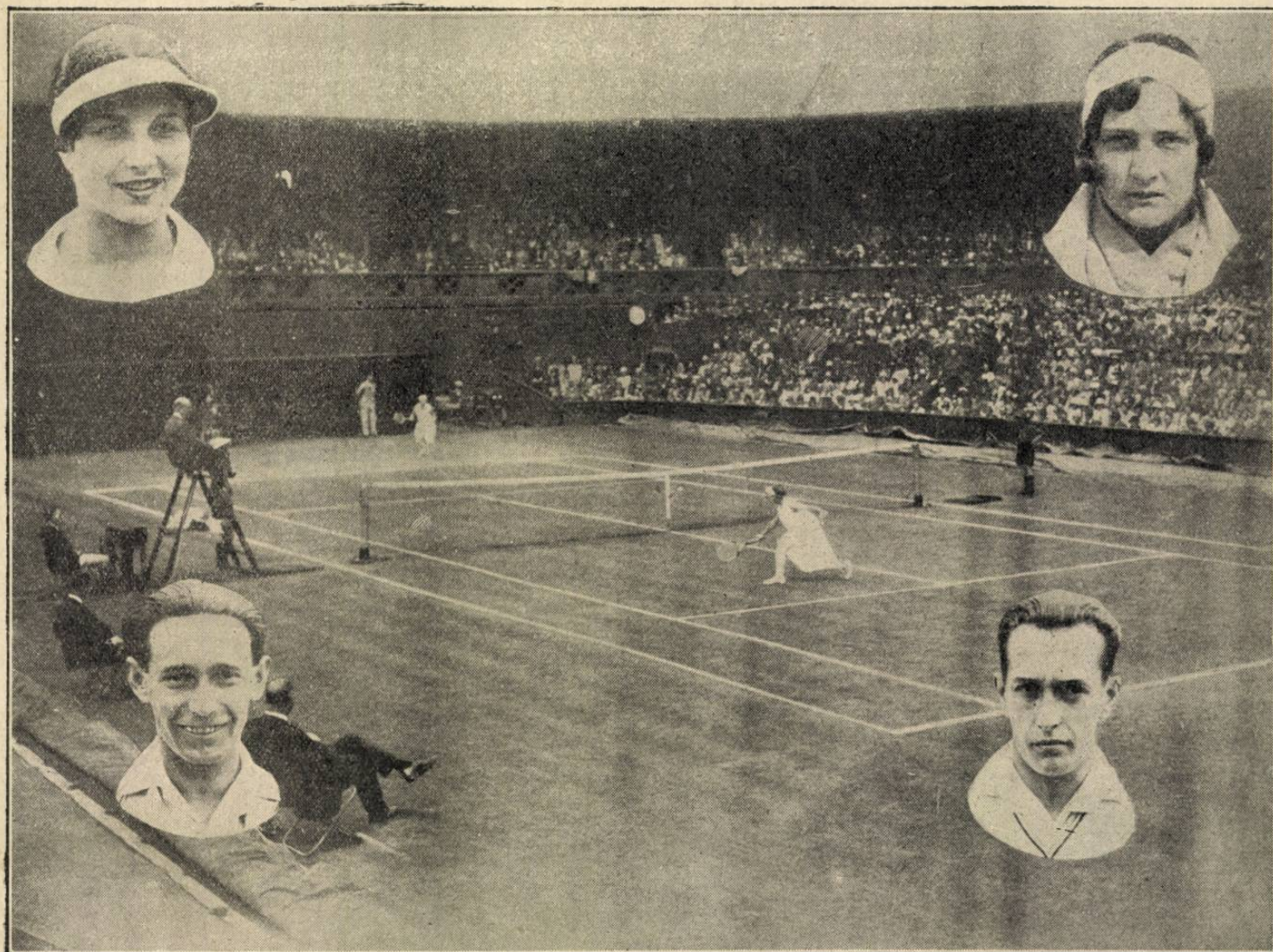
Elita Prusacă

roman de moravuri Lei 40

Șampionatele de tennis de la Wimbledon

OGŁ
LUM

479

(Photo-exclusivitate Keystone).

La Wimbledon (Anglia) s'au jucat finalele match-urilor de tennis pentru *single*-bărbați și *single*-femei. Vedem mai sus o scenă din matchul final Helen Wills—Helen Jacobs, iar în medaliaone, *sus*, stânga, pe Helen Wills care a câștigat șampionatul feminin, și pe Helen Jacobs, care a fost învinsă; în medaliaonele de *jos*, la stânga J. Borotra și la dreapta H. Cochet, care a câștigat șampionatul bărbătesc.

Une scène du match final de tennis à Wimbledon, pour les singles, entre Helen Wills et Helen Jacobs. Dans les médaillons: en haut, à gauche, Helen Wills qui a gagné le championnat féminin; à droite, en haut, Helen Jacobs; en bas, à gauche, J. Borotra et à droite H. Cochet, qui a gagné le championnat pour hommes.

Eine Szene aus dem Tennis-Endmatch in Wimbledon für Singles, zwischen Helen Wills und Helen Jacobs. In den Medaillons: oben, links, Helen Wills, die Siegerin im Damen-Single; rechts, oben, Helen Jacobs; unten, links, J. Borotra und rechts, H. Cochet, der Sieger im Herren-Single.

Neplăcerile radiofoniei

Serile trecute, în unul din marile hoteluri din Champs-Élysées din Paris, un locatar e trezit brusc, pela 3 noaptea, de o adevărată fanfară care izbucnește într-o cameră vecină cu a lui.

A doua zi, plângere, anchetă. Și se află că făptuitorul desordinei e un bogat strein care, instalând un post de radio în apartamentul său, vru să facă uz de el la acea oră nepotrivită.

La reproșurile făcute, el răspunse: — Dacă vreau să intru în legătură cu New-Yorkul, seara, cum să fac? Eu sunt American. Când la dv. e 3 dimineața, la noi e 9 seara. Atunci?

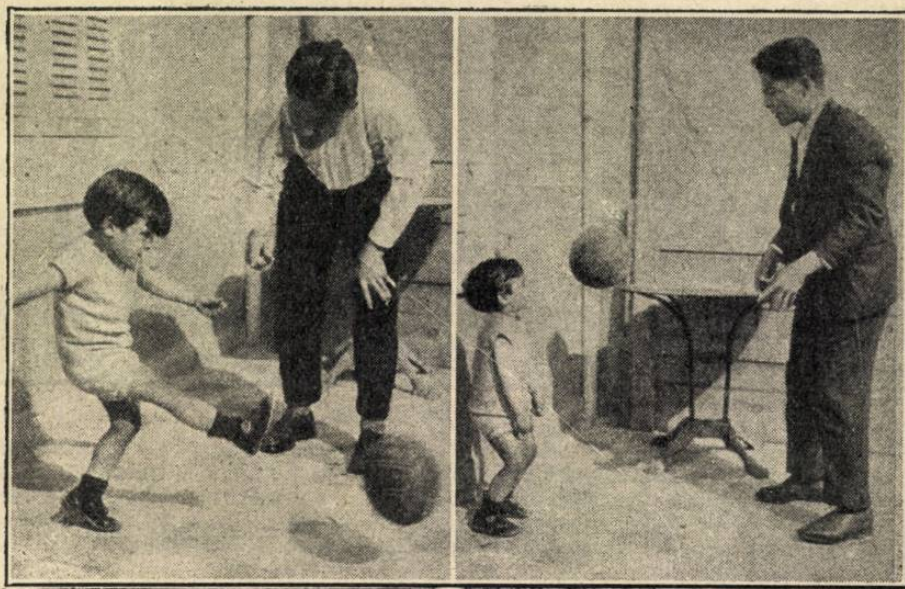
Veți vedea peste puțin timp că difuzorul va fi interzis începând dela zece seara și lumea va trebui să se servească de casă.

Proces din 1650

La Nîmes, în Franța, e înscris pe rol un proces de succesiune, care datează din anul 1650. Dosarul cuprinzând mai multe volume, s'a plimbat în fața tuturor instanțelor, de atâtea ori a fost casată sentința.

Succesiunea cu dobânzile se urcă la câteva milioane de franci.

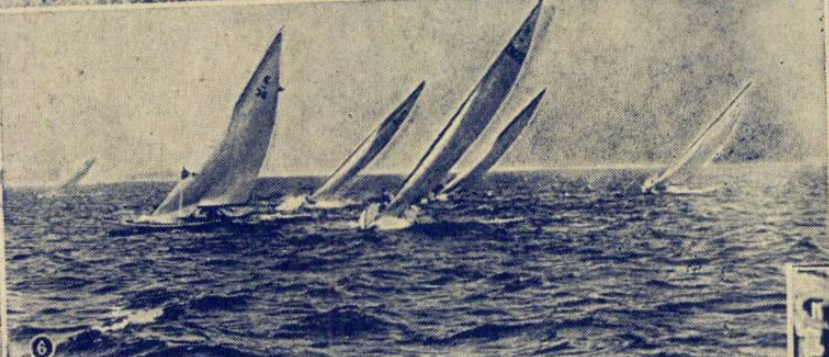
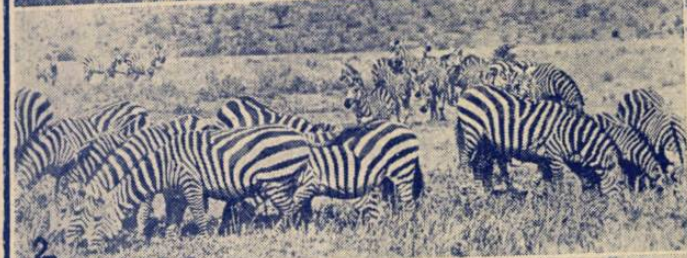
Precocitate sportivă

Un copilăș al renumitului sportiv francez Devaquez se antrenează depe acum pentru football. Iată-l, în *stânga*, executând un shot puternic; în *dreapta*, dând o lovitură cu capul, dar mai timidă.

Un petit garçon du bien connu sportif français Devaquez s'entraîne dès maintenant pour le football. Le voici, à gauche, exécutant un shot puissant; à droite, dans un coup de tête beaucoup plus timide.

Ein kleiner Junge des bekannten französischen Sportsmannes Devaquez 'rainiert schon jetzt für den Fussball. Er vollzieht links ein kräftiges Shot und rechts einen schüchternen Kopfstoß.

1. O sută de mii de ouă, circa trei sferturi din producția pe zi a unei ferme din Los Angeles. — 2. O turmă de zebre, păscând pe un isiaz din Norvegia: lemnele sunt transportate la vale pe apele curgătoare, cu plutele. — 5. Exploratorul african Paul Hoefler a surprins cu 7. Roughneck, cimpanzeul favorit al unei ferme de maimuțe din Los Angeles, a fost pus să zboare cu avionul. — 8. Masa într'un cămin — 10. Fază dintr'o experiență de motocicletă cu pasager: motocicleta trece printr'o apă. — 11. Studențe ale Universității din Londra New York de pe acoperișul altui zgârie-nori. — 13. Aeroplan militare americane zboară deasupra vulcanului Monotombo din Nicaragua o stradă a Londrei, după un concurs internațional de costume. — 16. Instantaneu de la căderea de pe cal a unui călăreț.

1. Cent mille oeufs, les trois quarts de la production journalière d'une ferme de Los Angeles. — 2. Troupeau de zèbres dans le désert africain. — 3. Aspect estival: baignade dans le bassin de Chiswick, près de Londres. — 4. Transport de bois sur des radeaux en Norvège. — 5. Un festin de lion. — 6. Une phase des regattes de New Rochelle (Amérique). — 7. Le chimpanzé Roughneck, d'une ferme de singes à Los Angeles fait son premier vol en avion. — 8. Un repas dans un foyer d'enfants en Russie. — 9. Le chimpanzé Napoléon, 18 mois, du Zoo de Philadelphie, est malade. — 10. Une motocyclette à passager passe par une rivière. — 11. Des étudiantes de l'Université de Londres montent en autobus. — 12. Des Indiens Peaux-Rouges contemplant des gratte-ciels à New York. — 13. Des avions militaires américains dans un vol au-dessus du volcan Monotombo en Nicaragua. — 14. Une maison de New York, dont la tour sort des nuages, donne l'impression d'un château suspendu dans l'air. — 15. Groupe de femmes tchécoslovaques en costume national. — 16. La chute d'un cavalier par-dessus la tête de sa monture. — 17. Fête populaire dans un village hongrois. — 18. Plantation d'ananas à Hawaï.

1. Hunderttausend Eier, ungefähr $\frac{3}{4}$ der täglichen Produktion einer Farm in Los Angeles. — 2. Eine Herde Zebras in der afrikanischen Wüste. — 3. Sommerfreuden: Badende Jungen in Chiswick bei London. — 4. Holzflösserei in Norwegen. — 5. Löwenmahlzeit in Afrika. — 6. Eine Phase der Segelbootrennen in New Rochelle (Amerika). — 7. Der Chimpanse Roughneck der Affenfarm von Los Angeles fährt im Flugzeug spazieren. — 8. Mahlzeit in einem russischen Kinderheim. — 9. Der 18 Monate alte Chimpanse Napoleon des Zoo in Philadelphia ist krank. — 10. Ein Motorrad mit Passagier beim Ueberschreiten eines Flusses. — 11. Studentinnen der Londoner Universität besteigen einen Autobus. — 12. Indianer bewundern New Yorks Wolkenkratzer. — 13. Amerikanische Militärflugzeuge überfliegen den Monotombo-Vulkan in Nicaragua. — 14. Ein New Yorker Haus, dessen Turm aus den Wolken herausragt, macht den Eindruck eines in der Luft hängenden Schlosses. — 15. Tschechoslowakische Frauen in ihrer Nationaltracht. — 16. Ein Reiter kommt kopfüber vorn über sein Pferd zu Fall. — 17. Ungarisches Bauernfest. — 18. Ein Ananasfeld auf Hawaii.

1. Hunderttausend Eier, ungefähr $\frac{3}{4}$ der täglichen Produktion einer Farm in Los Angeles. — 2. Eine Herde Zebras in der afrikanischen Wüste. — 3. Sommerfreuden: Badende Jungen in Chiswick bei London. — 4. Holzflösserei in Norwegen. — 5. Löwenmahlzeit in Afrika. — 6. Eine Phase der Segelbootrennen in New Rochelle (Amerika). — 7. Der Chimpanse Roughneck der Affenfarm von Los Angeles fährt im Flugzeug spazieren. — 8. Mahlzeit in einem russischen Kinderheim. — 9. Der 18 Monate alte Chimpanse Napoleon des Zoo in Philadelphia ist krank. — 10. Ein Motorrad mit Passagier beim Ueberschreiten eines Flusses. — 11. Studentinnen der Londoner Universität besteigen einen Autobus. — 12. Indianer bewundern New Yorks Wolkenkratzer. — 13. Amerikanische Militärflugzeuge überfliegen den Monotombo-Vulkan in Nicaragua. — 14. Ein New Yorker Haus, dessen Turm aus den Wolken herausragt, macht den Eindruck eines in der Luft hängenden Schlosses. — 15. Tschechoslowakische Frauen in ihrer Nationaltracht. — 16. Ein Reiter kommt kopfüber vorn über sein Pferd zu Fall. — 17. Ungarisches Bauernfest. — 18. Ein Ananasfeld auf Hawaii.

JOCURI

Problemă de aritmetică

de H. Pappo, Bazargie.

Intr-o frizerie intră un client.

După ce se bărbiereste, întreabă pe patronul frizeriei cât îl costă; iar patronul îi răspunde:

— «Deschide sertarul, uite-te cât este acolo, mai pune și d-ta încă atât și ia 20 lei rest».

Vine un al doilea client. După ce patronul îl servește și pe el, clientul întreabă cât costă. Patronul îi răspunde:

— «Uite-te și d-ta în sertarul unde sunt banii, pune cât am acolo și ia 20 lei rest».

Vine și al treilea client care face la fel ca și ceilalți doi. Seara, când patronul a vrut să vadă câte parale are în casă, n'a găsit nimic.

El vrea să știe câte parale a avut dimineața.

Aritmogrif

de Dan Theodorescu, Buzău.

1.	2	5	15	9	6	1
2.	1	14	3	12	8	5
3.	14	18	17	18	3	1
4.	3	13	6	14	1	17
5.	5	17	7	13	6	1
6.	17	5	9	11	10	16
7.	11	18	17	4	18	3
8.	1	2	12	5	17	2
9.	14	3	17	10	6	11

În locul cifrelor se vor pune litere. De câte ori se repetă cifra, se pune aceeași literă. Astfel se vor obține 9 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Personaj mitologic; 2) Personaj mitologic; 3) Corp de călăreți (od.-pl.); 4) Tendința politicianilor cari caută să mențină instituțiile stabilite; 5) Unire (fig.); 6) Cămară de rafturi al cailor domnești (od.); 7) Ocără (fig.); 8) Principe al Galilor (1330—1376); 9) Liliac (Tr.-pl.).

Inițialele cuvintelor aflate, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unui celebru matematician francez (1596—1650); iar finalele, citite tot de sus în jos, vor da numele unui poet și filozof grec.

Enigmă

de Alexandru N. Ivan, Brașov

Avui o cană de cristal,
Pe care însă n-o mai am.
Căci cineva mi-a aruncat
O vocală, oarecare,
Și... mi-a transformat-o 'n floare.

În atențiunea deslegătorilor

Pentru a putea fi trecuți printre primii deslegători anunțăm pe cei cari soluționează jocurile noastre, că trebuie să ne trimează soluțiile cel mai târziu 4 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârziată, și cum în această rubrică apar doar numele acelor cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

Soluțiile jocurilor din O.L. No. 28

SUCCESIUNE DE CUVINTE

Danae.

FUZIUNE DE CUVINTE.

Mameluc — Escuta — Radiator — Obstacol — Verso — Iaroslav — Nicorești — Gordian — Ialpug — Esenieni — Nicopole — Iacobin — Iageloni — Merovingienii — Carolingienii.

PROVERB ASCUNS

Găina bătrână face zeama bună.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bals: Fănică Nicolaescu, Florin și Gogu Nicolaescu, Ionel Nicolaescu.

Brăila: C. Carapetru, S. Rădoi, Teodor Stamate.

București: Boris Segall, Ovidiu Muzicescu, Elena Rottaru, Silică Rottaru, Mitică Oprescu, Lony și Zinica Iliescu, Paula Diamand, Raschela Erdreich, Sergiu Calmanovici, Lucie Segall, Jean Moisesescu, Leonora Dumitrescu, Calman Strul.

Buzău: Tetzi Popescu, Mircea Bărsan, Peppi Finkelstein, Sarah Rosenfeld.

Câmpina: Nicu C. Slavu, Sandu Crețeanu, Jojy Wagner, Nicu Slavu, Sofi Micu.

Craiova: Bretonel și Gogu Șustaru, Milică Dumitrescu, Mircea Leoveanu, Ungureanu A. Mihail, Pușor Papadopol, Emilian Bădălicescu, Mioara și Ionel Triculescu, C-tin Voiculescu, Aristica Doctoreanu, Iorgu și Jean Papadopol.

Dorohoi: Carol Schiller, Moscovici Daniel, Eleonora Schiller, Marcu Schiller.

Focșani: Marcella N. Teliță, Micuța și Neulăi Roman, Aizicovici Ilie.

Galafi: Coca C. Canellos, Puiu C. Canellos, Bercovici Aurel, Carapetru S. Nicolae, Didina Rădulescu.

Iasi: Ortansa și Emil Gamulea, Fănel Untu și Ionel David, Rodica și Vlad Anghel.

Mizil: Leocadia locot, Enescu.

Ploesti: Fany Mendel.

AU DESLEGAT SUCCESIUNEA DE CUVINTE ȘI FUZIUNEA DE CUVINTE:

București: Dan și Colette Elisievici, Zoe și Nicu Rollea.

Craiova: N. și G. Stenescu, Marius Cristescu, Paul Florescu, Alex. Costăchescu, Lica Florescu, Marioara Florescu, Alice Florescu, Tita Costăchescu.

Galafi: Ionescu Ștefan, Hovells G. Dumitru.

Pitești: Duduța Florescu, Lică Davidsohn. Principele Nicolae (Jud. Ilfov): Tone Russe M. Alexandru.

Tândărei: Geo Năchescu.

Urziceni: Ioan și Vasile Popescu.

AU DESLEGAT FUZIUNEA DE CUVINTE ȘI PROVERBUL ASCUNS:

București: Vasile V. Junca, Cleomene Pomana, A. Iacobsohn, Anghel Tomescu, Tănase Dumitrescu, St. Negru.

Fălticeni: Crișan și Maricica Șinteică.

Giurgiu: L. Moscovici.

Odobesti (Putna): Marcella și George Dimian, Ionel și Tanti Ionescu.

Ploesti: Jenică Zahareanu, Bernard Glückmann, Ion Manolescu, Liana și Elly Anghelescu, Dan Liber.

AU DESLEGAT NUMAI SUCCESIUNEA DE CUVINTE:

Arad: Constantin Vorghedin.

Bistrița (Năsăud): Liky Antosca, Ghestimidi Haco.

București: Alexandru Văjoi, Theodor Enescu, Carol Dumitrescu.

Dorohoi: Emil și Bruno Bercovici.
Pitești: Gică Marinescu, Pascu Enghel, Gherson Coșaru, Munteanu Alexandru.
Ploesti: Emilia Nicolaescu, Solomon Finkelstein.

AU DESLEGAT NUMAI FUZIUNEA DE CUVINTE:

București: Herman Davidsohn, Hugo Glück, M. E. Davidovici, A. Poldoveanu, Ina Iliescu.

Pitești: Elena Coltescu, Jacques N. Mendelovici.

Ploesti: Georgică Dihoescu.

Titu: (Dâmbovița) Tantz Comănescu, Gogu Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL ASCUNS:

Craiova: Emalia Tănăsescu, Anie Bogdan, Radu Popa, Scheiu Olga, Lya și George Popescu.

PRIN TRAGERE LA SORTI AU CASTIGAT:

Premiul succesiunii de cuvinte, Ortansa Gamulea, Iași.

Premiul fuziunii de cuvinte, Rachela Erdreich, București.

Premiul proverbului ascuns. L. Moscovici, Giurgiu.

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimează adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

NOUI PREMII:

Vor primi câte un carnet de bonuri «Suchard», prezentându-se la redacție, dimineața de la 8 la 12 jum. și după amiază de la 2 la 4, următorii:

Vasile V. Junca, Cleomene Pomana, Sergiu Calmanovici, Lucie Segall, Carol Schiller, Zoe Rollea, Teodor Enescu, Alexandru Văjoi, Hugo Glück, Ina Iliescu.

AU MAI DESLEGAT DOUA ȘI TREI JOCURI DIN «O. L.» No. 27:

București: Jetta Stark, A. Sarian, Falik Adolph, Leon Moscovici, Ghidale Petrovici, Elisievici Tr. Dan.

Chișinău: Mihail Seomorovsky.

Craiova: Mellanye Petrescu, Paul Enescu, Alex. Titulescu, Puia Alexandrescu, Mioara și Ionel Triculescu.

Curtea de Argeș: Lenuța și Costel Musată.

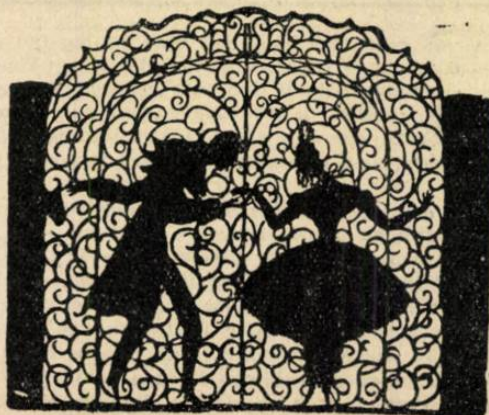
Isaccea: (Tulcea) Marioara Ghimpeanu.

Ploesti: Safir Sandu, Valco Ștefănescu, Tufeanu Amalia.

R. Vâlcea: George Tănase, Mitică Georgescu.

Slobozia: Sigmund Wolf, Moritz Blumberg.

Tulcea: Nabogian Ene, Solon Cahir.

Sărbătorirea verei în Japonia: Bărbați tineri transportă o ladă sfântă prin străzile principale din Tokio.

La fête de l'été en Japon: Des jeunes hommes transportent par les rues principales de Tokio une caisse sacrée.

Das japanische Sommerfest: Ein heiliger Schrein wird von jungen Männern durch die Hauptstrassen Tokios getragen.

Pavaj de ace Am văzut numeroase încercări de pavaje: dela sticlă până la cauciuc, dar Parizienii pot contempla în genul acesta ceva neprevăzut.

Marginea șoselei, în fața numerelor 12, 14 și 16 ale străzii Capucines, e literalmente pavată cu mii de ace care, încet-încet, sub greutatea nenumăratelor vehicule, s'au înfundat și fac una cu asfaltul.

Uneori o rază de soare face să strălucească aceste numeroase bucăți de metal și impresia e destul de curioasă. Unele din aceste ace ies din când în când la suprafață spre nenorocirea pneurilor.

De altfel, pământul Parisului e o adevărată mină metalică de la venirea automobilului. E suficient să plimbi un electro-magnet puternic pe pavajul din lemn al marilor alee, ca în Champs-Élysées, pentru a prinde cu miile buleane, șuruburi, etc., cu care să montezi un magazin de accesorii,

Proverbe arabe *Revue Méditerranéenne*, care apare la Tunis, publică în ultimul număr câteva «proverbe și cântece arabe» interesante. Iată câteva din aceste proverbe:

«Nu fii trântor, chiar dacă ar fi să câștigi numai un gologan.

«Dacă coada câinelui te face să treci râul, ce te interesează putoarea sa?

«Când leii lipsesc, hienele devin lei.

«Sărăcia te face sgârșit.

«Acela căruia îi place mierea, trebuie să suporte și înțepătura albinei.

«Poartă un talisman contra câinilor, dar nu lăsa bastonul.

«Mănâncă după gustul tău și îmbracă-te după gustul altora.

«Câinele moarei latră pentru făina altora.

«Două scorpii în aceeași gaură se înțeleg mai bine decât două surori în aceeași casă.

«Dacă vezi un cocoș învârtindu-se în jurul unui sac de grâu, fii convins că acest sac e găurit.

ERICH MARIA REMARQUE

Pe frontul de vest, nimic nou

Traducere, autorizată, din limba germană,
de EMAN. CERBU

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA „EMINESCU”, București I, Str. Parlamentului, 2
Contra Lei 100 prin mandat poștal se trimite oriunde,

— Da' de unde, ferit-a sfântul!. Cine să fie răufăcător pe aici?

— Cu atât mai bine că nu sunt. În tot cazul, eu m'am îngrijit și am luat trei revolvere cu mine! minți topograful. Și cu revolverul, știi tu, nu e de glumit. Poți să vii de hac nu unuia, ci la zece tâlhari...

Se întunecă. Deodată, brișca scârțâi, se cutremură și se aplecă spre stânga.

«Unde dracu m'a adus asta?» își zise topograful. Până acum a mers drept înainte și acum deodată a apucat-o la stânga. Ei comedie! Ticălosul asta o să mă bage într'un colț oarecare și.. cazuri de astea s'au mai întâmplat destule!»

— Ia ascultă, se adresa el surugiu-lui. Zici dar că pe aici nu e primejdie? Păcat.. Mie-mi place să mă lupt cu tâlharii.. Când te uiți la mine, par slăbănog, bolnăvicios, dar eu sunt tare ca un taur.. Nu de mult m'au atacat trei bandiți.. Și ce crezi? Pe unul l-am repezit, că... că, mă înțelegi, a rămas mort pe loc, iar ceilalți doi au fost surghiuniți în Siberia pentru că m'au atacat. De unde am atâta putere, nu știu.. Sunt în stare să apuc pe orice om voinic, chiar și pe tine, cu o mână, și te-ai curățat.

Klim se întoarse spre topograf, clipi din ochi și dete biciu căluțului.

— Da, frăține, urmă topograful. Să te ferească Dumnezeu să încapi pe mâna mea. Eu nu numai că smulg mâinile și picioarele protivnicului meu, dar îl mai pun să se justifice și în fața tribunalului.. Cunosc pe toți judecătorii și comisarii de poliție... Sunt persoană oficială.. Am slujbă mare în Stat.. Uite vezi, — eu unde mă duc acum, grangurii știu de venirea mea, și de aceea toată lumea se îngrijește să nu mi se întâmple nimic rău. Peste tot, pe tot drumul, sunt ascunși funcționari și polițiști, îndărătul tufişurilor... Sta-a-i! răcni deodată topograful. Încotro ai apucat-o? Unde mă duci?

— Păi nu vedeți? În pădure!

«Așa e, asta e o pădure...», se gândi topograful. «Și mie mi-e o frică! Nu trebuie însă niciodată să arăți teama.. El trebuie să fi băgat de seamă că sunt un laș. Altminteri, de ce s'ar fi oprit și de ce s'a uitat de-atâtea ori la mine? Probabil că are vreun gând rău cu mine... Adineauri trăsura abia se mișcă, și acum ia te uită cum mai zboară!»

— Ia ascultă, Klim: de ce gonești așa calul?

— Nu-l gonesc deloc. Aleargă el așa.. Când începe să fugă, imposibil să-l mai oprești. Nici calului nu-i convine că are astfel de picioare.

— Minți, fârtate! Văd eu că minți! Dar eu una te povățuiesc: nu merge așa repede. Oprește calul.. Mă auzi? Oprește!

— De ce?

— De aia... De aia, pentru că după mine, dela gară, trebuie să vie alți

patru funcționari. Umblă și tu așa, ca să mă poată ajunge.. Mi-au făgăduit să mă ajungă în pădurea asta.. Dacă vom merge împreună, drumul o să fie mai plăcut.. Sunt oameni sănătoși, voinici.. fiecare din ei are câte un revolver.. De ce te întoreci mereu și topăi de parcă ai fi pe ace? Eu, fârtate.. ei da.. Te rog foarte mult să nu te uiți înapoi.. Nu e nimic interesant de văzut la mine... Numai revolverele.. Dacă vrei, le scot și ți le arăt.. dacă vrei..

Topograful se prefăcu că începe să caute ceva în buzunarul său, și în clipa aceasta se întâmplă un lucru la care nu se așteptase nici o clipă. Klim sări brusc de pe capra trăsuri și o sbughi în patru labe în desiş.

— Jandarmi! răcni el. Jandarmi!.. Ia-ți calul și trăsura, blestematele, numai sufletul nu mi-l lua! Jandarmi!

Se auziră pași repezi care se îndepărtau, foșnetul tufişurilor, și apoi totul amorți.. Topograful, pe care fap-ta surugiu-lui îl uluise cu desăvârșire, se grăbi mai întâi să oprească trapul calului, apoi se așeză ceva mai comod în brișcă și începu să se gândească.

— Vizitiul a fugit.. s'a speriat do-bitocul.. Ei, dar ce fac eu acum? Să continui singur drumul, nu pot, pentru că nu-l cunosc. Și afară de asta, or să creadă oamenii că i-am furat calul. Ce e de făcut? Klim!.. Klim!..

— Klim!.. răspundea ecoul.

Numai la gândul că va sta toată noaptea pe întunerice și în frig, auzind numai lupii și nechezatul iepei,

începu să i se îndoie spinarea, și un fior rece îi trecu prin tot corpul.

— Klimuşka! strigă el Porumbița tatei! Unde ești, Klimuşka?

Două ceasuri bătute pe muchie strigă topograful, și abia apoi, după ce răguși cu desăvârșire și se obișnuise cu gândul că va trebui să înopteze, vântul slab îi aduse la ureche gemă-tul cuiva.

— Klim! Tu ești, porumbița tatei? Hai să plecăm!

— Vrei să mă omori!

— Da' de unde! A fost o glumă, pu-iule! Așa să-mi ajute Dumnezeu! A fost o glumă! Dar n'am nici un revolver! De teamă am mințit! Hai, fii băiat drăguț, și să mergem! Mor de frig!

Klim, gândindu-se că un tâlhar ade-vărat ar fi tulit-o de mult cu calul și brișca, ieși din pădure și se apropie sfios de mușterul său.

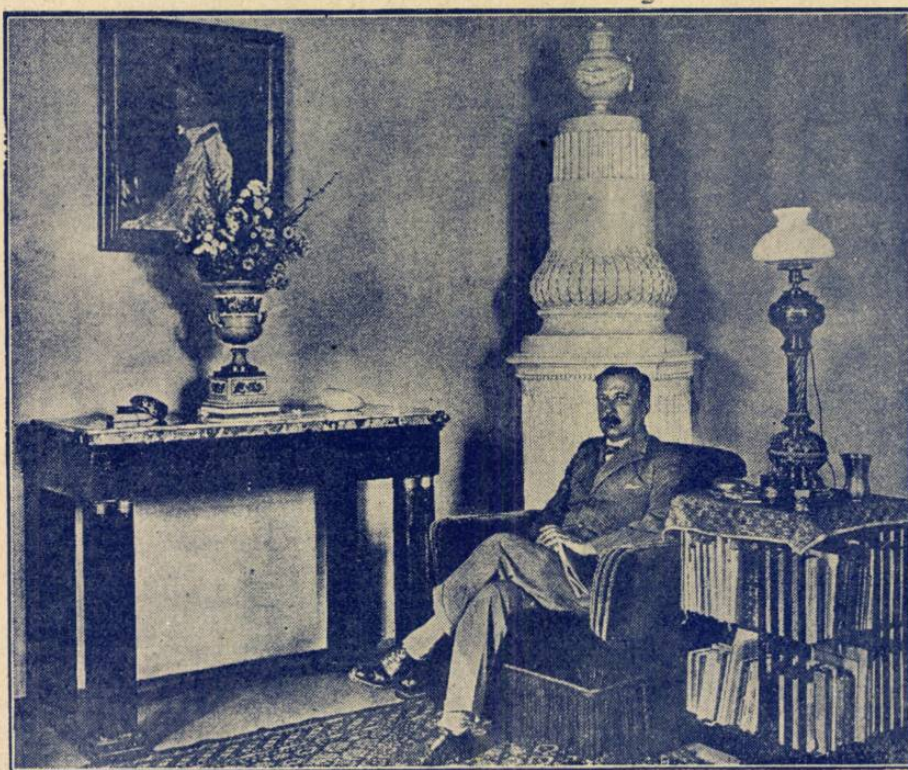
— Ei, prostule! De ce te-ai speriat? Eu.. am glumit, și ție ți-e frică.. Hai, sue-te pe capră!

— Să te păzească Dumnezeu, boerule! mormăi Klim, suindu-se pe capră. Dacă ași fi știut una ca asta, nici pentru o sută de ruble n'ași fi mers. De teamă, era să mor..

Klim lovi căluțul. Brișca se cutremură. Klim mai lovi odată, și brișca se puse în mișcare. După a patra lovitură, când brișca se urni din loc, topograful își acoperi urechile cu gulerul mantalei și se pierdu în gânduri. Nici drumul, nici Klim, nu i se mai păzură periculoși.

SFARȘIT

Moartea lui Hugo von Hofmannsthal

Renumitul poet Hugo von Hofmannsthal, a cărui tragică moarte a fost unanim deplânsă, în cabinetul de lucru din vila sa din Rodaun.

Le célèbre poète Hugo von Hofmannsthal, dont la mort tragique a été regrettée unanimement, dans son cabinet de travail de sa villa de Rodaun.

Der berühmte Dichter Hugo von Hofmannsthal, dessen tragischer Tod einstimmig bedauert wurde, im Arbeitszimmer seiner Villa in Rodaun.